

หนังสือนัดประชุมใหญ่วิสามัญสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕

๘ กันยายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมประชุมใหญ่วิสามัญสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕

เรียน สมาชิกสภาวิศวกร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.
 ๒. ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.
 ๓. ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.
 ๔. ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.
 ๕. ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.
 ๖. ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.
 ๗. ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.
 ๘. ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.
 ๙. ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ พ.ศ.

ด้วยคณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ ในวันพุธที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๕ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ นาฬิกา ด้วยวิธีการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามพระราชกำหนดว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ประกาศกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เรื่อง มาตรฐานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ และตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยมีระเบียบวาระการประชุมดังต่อไปนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

๒.๑ รายงานการประชุมใหญ่วิสามัญสภาวิศวกรประจำปี ๒๕๖๕

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำรายงานการประชุมใหญ่วิสามัญสภาวิศวกรประจำปี ๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามพระราชกำหนดว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ประกาศกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เรื่อง มาตรฐานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ประกอบกับมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๒ เสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้ประกาศร่างรายงานการประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกรประจำปี ๒๕๖๕ ลงในเว็บไซต์สภาวิศวกรและเปิดโอกาสให้สมาชิกขอแก้ไขตั้งแต่วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ โดยไม่มีผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติมภายในระยะเวลาดังกล่าว (ท่านสามารถดาวน์โหลดเอกสารในระบบสารสนเทศของสภาวิศวกร www.coe.or.th ได้ตั้งแต่วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๕)

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อทราบ

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

๔.๑ ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

๔.๒ ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

๔.๓ ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓

๔.๔ ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔

๔.๕ ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๕

**๔.๖ ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ
ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.**

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติ
ของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. เพื่อเสนอ
ขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร
พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๖

**๔.๗ ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ
ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.**

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติ
ของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบ
ต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒
โดยมีรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๗

**๔.๘ ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก
ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.**

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนด
ค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.
เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติ
วิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๘

**๔.๙ ขอความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพ
ต่างชาติ พ.ศ.**

คณะกรรมการสภาวิศวกรได้จัดทำร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกร
วิชาชีพต่างชาติ พ.ศ. เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร ตามมาตรา ๔๓ และมาตรา
๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๙

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

สภาวิศวกรขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมใหญ่วิสามัญสภาวิศวกร ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ ด้วยวิธี
การประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามวันและเวลาดังกล่าว โดยสามารถลงทะเบียนเข้าร่วมประชุมได้ตั้งแต่วันที่
๑๒ - ๒๑ กันยายน ๒๕๖๕ (ระบบการประชุมรองรับผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน ๓,๐๐๐ คน และติดตามรับชมการ
ถ่ายทอดสดการประชุมใหญ่ฯ ผ่านช่องทางที่สภาวิศวกรกำหนด) ทั้งนี้ สามารถดูรายละเอียดวิธีการลงทะเบียน
และการเข้าร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ทางระบบสารสนเทศของสภาวิศวกรที่ www.coe.or.th

อนึ่ง ท่านสามารถดาวน์โหลดเอกสารประกอบการประชุมและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
ผ่านระบบสารสนเทศของสภาวิศวกร www.coe.or.th ได้ตั้งแต่วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๕ หรือติดต่อสภาวิศวกร
สายด่วน ๑๓๐๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะบุตร วานิชพงษ์พันธุ์)

นายกสภาวิศวกร

สรุปสาระสำคัญร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติ ของผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.

๑. สภาพปัญหา

เนื่องด้วยงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันซึ่งวิทยาการและเทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมก้าวหน้า ไปอย่างรวดเร็ว งานวิศวกรรมบางประเภทอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนคุณภาพของสิ่งแวดล้อม สมควรแก้ไขปรับปรุงงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งกฎหมายอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับ ความปลอดภัยทางด้านวิศวกรรม จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยได้ประกาศราชราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ และให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มีผลบังคับใช้วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๖)

๒. ประโยชน์

เพื่อกำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับวุฒิวิศวกร ระดับสามัญวิศวกร ระดับภาคีวิศวกร และระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

๓. สาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม

๓.๑ กำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้สอดคล้องกับสิทธิการประกอบวิชาชีพฯ ตามข้อบังคับเดิม

๓.๒ กำหนดงาน ประเภท และขนาดของงานที่มีการกำหนดเพิ่มเติม ตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

๓.๓ ระดับวุฒิวิศวกร สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

๓.๔ ระดับสามัญวิศวกร สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด ยกเว้นงานให้คำปรึกษาให้ทำได้เฉพาะการให้คำแนะนำ แต่ไม่สามารถให้การวินิจฉัยหรือการตรวจรับรองงาน

๓.๕ ระดับภาคีวิศวกร กำหนดเพิ่มเติมในส่วนงาน ประเภท และขนาดของงาน ตามที่ได้มีการเพิ่มเติมในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ อย่างเหมาะสม

๓.๖ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมโยธา ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาตฯ

ตารางเปรียบเทียบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
<p>ข้อ ๔ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธามีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๓ ชั้นขึ้นไป หรือโครงสร้างของอาคารที่ชั้นใดชั้นหนึ่งมีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป หรืออาคารที่มีช่วงคานตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๒) อาคารสาธารณะทุกขนาด</p> <p>(๓) คลังสินค้า ไฮโล ห้องเย็น หรืออุ้งฉางที่มีความจุตั้งแต่ ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร</p> <p>ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม</p>	<p>ข้อ ๖ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธามีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๓ ชั้นขึ้นไป โครงสร้างของอาคารที่ชั้นใดชั้นหนึ่งมีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป อาคารที่มีระยะห่างระหว่างศูนย์กลางเสาหรือสิ่งรองรับอื่นตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป หรือองค์อาคารยื่นจากขอบนอกของที่รองรับตั้งแต่ ๒ เมตรขึ้นไป</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ทุกงาน ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ทุก</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
<p>(๔) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็นหอปล่อง หรือศาสนวัตถุ เช่น พระพุทธรูปหรือเจดีย์ที่มีความสูงตั้งแต่ ๖ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๕) โครงสร้างสะพานที่มีช่วงระหว่างศูนย์กลางตอม่อช่วงใดช่วงหนึ่งยาวตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๖) ทำเทียบเรือหรืออุ้เรือสำหรับเรือที่มีระวางขับน้ำตั้งแต่ ๕๐ เมตริกตันขึ้นไป</p> <p>(๗) ชิ้นส่วนโครงสร้างคอนกรีตหล่อสำเร็จหรือคอนกรีตอัดแรงหล่อสำเร็จทุกชนิดที่มีความยาวตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป</p>	<p>ควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธา ได้ เฉพาะงานวางโครงการงานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวกใช้ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา</p>	<p>(๒) อาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารทุกขนาด</p> <p>(๓) อาคารตามประเภทที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยเรื่องการรับน้ำหนักความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว</p> <p>(๔) อาคารที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ ๑๕๐ ตารางเมตรขึ้นไป ซึ่งอยู่บนพื้นที่เชิงลาดที่มีความลาดตั้งแต่ ๓๕ องศาขึ้นไป</p> <p>(๕) คลังสินค้า ไชโล ห้องเย็น ยุ้งฉาง หรือศูนย์กระจายสินค้า ที่มี</p>	<p>งานทุกประเภทและทุกขนาด ยกเว้นงานให้คำปรึกษา ทำได้เฉพาะการให้คำแนะนำ แต่ไม่สามารถให้การวินิจฉัยหรือการตรวจรับรองงาน</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร</p> <p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานออกแบบและคำนวณ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
<p>(๘) เสาเข็มคอนกรีตที่มีความยาวตั้งแต่ ๖ เมตรขึ้นไป หรือที่รับน้ำหนักบรรทุกทุกปลอดภัยตั้งแต่ ๓ เมตริกตันขึ้นไป</p> <p>(๙) งานเสริมความมั่นคงของฐานรากทุกขนาด</p> <p>(๑๐) นั่งร้านหรือค้ำยันชั่วคราวที่มีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๑๑) แบบหล่อคอนกรีตสำหรับเสาที่มีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตร หรือคานที่มีช่วงคานตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๑๒) โครงสร้างใต้ดิน สิ่งก่อสร้างชั่วคราว กำแพงกันดิน คันดินป้องกันน้ำ หรือคลองส่งน้ำที่มีความสูงหรือ</p>	<p>ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p><u>(๑) งานออกแบบและคำนวณ</u></p> <p>(ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๔ ชั้น หรือโครงสร้างของอาคารที่ชั้นใดชั้นหนึ่งมีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร หรืออาคารที่มี ช่วงคานยาวทุกขนาด</p> <p>(ข) คลังสินค้า ไซโล ห้องเย็น หรือถังวางที่มีความจุไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร</p> <p>(ค) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็น หอ ปล่อง หรือศาสนวัตถุ เช่น พระพุทธรูป หรือเจดีย์ที่มีความสูงไม่เกิน ๑๕ เมตร</p>	<p>ความจุตั้งแต่ ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป</p> <p>(๖) อัฒจันทร์ที่มีพื้นที่ ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่มี ส่วนใดส่วนหนึ่งของพื้นอัฒจันทร์สูงจากระดับฐานหรือพื้นดินที่ก่อสร้าง ตั้งแต่ ๒.๕๐ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๗) ท่าเทียบเรือหรืออู่เรือสำหรับเรือที่มีระวางขับน้ำตั้งแต่ ๕๐ เมตริกตันขึ้นไป</p> <p>(๘) เขื่อน ฝาย หรืออาคารชลประทานประเภทบังคับน้ำ ที่มีความสูงตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๙) อุโมงค์ส่งน้ำ ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำ หรือช่องระบายน้ำ ที่มี</p>	<p>(ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๔ ชั้น หรือโครงสร้างของอาคารแต่ละชั้นมีความสูง ไม่เกิน ๕ เมตร หรืออาคารที่มีช่วงคานยาวทุกขนาด ทั้งนี้ อาคารหรือโครงสร้างของอาคารหรือองค์อาคารต้องไม่เข้าข่ายเป็นอาคารสาธารณะ</p> <p>(ข) คลังสินค้า ไซโล ห้องเย็น ถังวาง หรือศูนย์กระจายสินค้าที่มีความจุไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร</p> <p>(ค) เขื่อน ฝาย หรืออาคารชลประทานประเภทบังคับน้ำที่มีความสูงไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
<p>ความลึกตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตร ขึ้นไป</p> <p>(๑๓) โครงสร้างของระบบขนส่ง สาธารณะ ทางรถสาธารณะ หรือ ทางวิ่งสนามบินทุกขนาด</p> <p>(๑๔) ทางรถไฟ ทางรถราง สาธารณะทางหลวง ทางสาธารณะ หรือทางวิ่งสนามบินทุกขนาด</p> <p>(๑๕) เขื่อน ฝาย อุโมงค์ ท่อ ระบายน้ำ หรือระบบชลประทานที่มี ความสูงตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตรขึ้นไป หรือมีความจุตั้งแต่ ๕๐ ลูกบาศก์ เมตรขึ้นไป หรือที่มีอัตราการไหล ของน้ำตั้งแต่ ๑ ลูกบาศก์เมตรต่อ วินาทีขึ้นไป</p>	<p>(ง) นั่งร้านหรือค้ำยันชั่วคราว ที่มีความสูงไม่เกิน ๒๕ เมตร</p> <p>(จ) แบบหล่อคอนกรีตสำหรับ เสาที่มีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร หรือ คานที่มีช่วงคานยาวทุกขนาด</p> <p>(ฉ) โครงสร้างใต้ดิน สิ่งก่อสร้างชั่วคราว กำแพงกันดิน คันดินป้องกันน้ำ หรือคลองส่งน้ำที่มี ความสูงหรือความลึกไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร</p> <p>(ช) เขื่อน ฝาย อุโมงค์ ท่อ ระบายน้ำ หรือระบบชลประทานที่มี ความสูงไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร หรือมี ความจุไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร หรือที่มีอัตราการไหล</p>	<p>เส้นผ่านศูนย์กลางภายในตั้งแต่ ๐.๘๐ เมตรขึ้นไป หรือที่มี พื้นที่หน้าตัดตั้งแต่ ๐.๕๐ ตาราง เมตรขึ้นไป หรือที่มีอัตราการไหล ของน้ำตั้งแต่ ๑ ลูกบาศก์เมตรต่อ วินาทีขึ้นไป</p> <p>(๑๐) ระบบชลประทานหรือระบบ ระบายน้ำที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๕๐๐ ไร่ ต่อโครงการขึ้นไป</p> <p>(๑๑) งานวางแผนและกำหนด ระดับของทางขนส่งในระบบราง ทางรถสาธารณะ ทางหลวง ทางสาธารณะ หรือทางวิ่ง ทางขับ หรือลานจอดของสนามบิน ทุกขนาด</p>	<p>(ง) ท่อระบายน้ำ หรือช่อง ระบายน้ำ ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลาง ภายในไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร หรือที่มี พื้นที่หน้าตัดไม่เกิน ๒ ตารางเมตร</p> <p>(จ) ระบบชลประทานหรือ ระบบระบายน้ำ ที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ไร่ต่อโครงการ</p> <p>(ฉ) โครงสร้างที่มีลักษณะ เป็นหอ ปล่อง หรือศาสนวัตถุ เช่น หอดังน้ำ หอกระเช้าไฟฟ้า อนุสาวรีย์ พระพุทธรูป หรือเจดีย์ ที่มีความสูง ไม่เกิน ๑๕ เมตร</p> <p>(ช) โครงสร้างใต้ดิน อุโมงค์ สิ่งก่อสร้างชั่วคราวที่อยู่ใต้ดิน โครงสร้างกันดิน คันดินป้องกันน้ำ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
<p>(๑๖) โครงสร้างที่มีการกักของไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน อุโมงค์ส่งน้ำ หรือสระว่ายน้ำที่มีความจุตั้งแต่ ๕๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป</p> <p>(๑๗) ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำ หรือช่องระบายน้ำที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ ๐.๘๐ เมตรขึ้นไป หรือพื้นที่หน้าตัดตั้งแต่ ๐.๕๐ ตารางเมตรขึ้นไปและมีโครงสร้างรองรับ หรือมีความยาวตั้งแต่ ๑๐๐ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๑๘) ระบบชลประทานที่มีพื้นที่ชลประทานตั้งแต่ ๕๐๐ ไร่ต่อโครงการขึ้นไป</p>	<p>ของน้ำไม่เกิน ๕ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที</p> <p>(ข) โครงสร้างที่มีการกักของไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน อุโมงค์ส่งน้ำ หรือสระว่ายน้ำที่มีความจุไม่เกิน ๕๐๐ ลูกบาศก์เมตร</p> <p>(ฅ) ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำ หรือช่องระบายน้ำที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร หรือพื้นที่หน้าตัดไม่เกิน ๒.๐๐ ตารางเมตร และมีโครงสร้างรองรับ</p> <p>(ฉ) ระบบชลประทานที่มีพื้นที่ชลประทานไม่เกิน ๕,๐๐๐ ไร่ต่อโครงการ</p>	<p>(๑๒) งานเสริมความมั่นคง แข็งแรงของโครงสร้างหรือฐานรากทุกขนาด</p> <p>(๑๓) งานยกหรือเคลื่อนย้ายอาคารทุกประเภทที่มีน้ำหนักรวมของอาคารตั้งแต่ ๕๐ เมตริกตันขึ้นไป หรือมีพื้นที่ตั้งแต่ ๑๕๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(๑๔) งานต่อเติม รื้อถอน หรือตัดแปลงอาคารทุกประเภท ที่ทำให้สัดส่วนของอาคารผิดไปจากแบบแปลนหรือรายการประกอบแบบที่ได้รับอนุญาตเกินร้อยละห้าของพื้นที่อาคารนั้นหรือเป็นการเพิ่มน้ำหนัก</p>	<p>หรือคลองส่งน้ำ ที่มีความสูงหรือความลึกไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร</p> <p>(ข) โครงสร้างเก็บกักของไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน หรือสระว่ายน้ำ ที่มีความจุไม่เกิน ๕๐๐ ลูกบาศก์เมตร</p> <p>(ฅ) นั่งร้านหรือค้ำยันชั่วคราว ที่มีความสูงไม่เกิน ๒๕ เมตร</p> <p>(ฉ) แบบหล่อคอนกรีต และโครงสร้างรองรับแบบหล่อคอนกรีตสำหรับเสา ผนัง หรือกำแพง ที่มีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร</p> <p>(ฎ) กรณีตาม (ก) (ข) (ค) (จ) (ฉ) (ช) (ฌ) และ (ณ) ที่เข้าข่าย</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
<p>(๑๙) ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๕๐ ตารางเมตรขึ้นไปและมีความสูงจากพื้นดินตั้งแต่ ๑๕ เมตรขึ้นไปหรือป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๒๕ ตารางเมตรขึ้นไปที่ตั้งอยู่บนหลังคา าดาดฟ้า หรือกันสาด หรือที่ติดกับส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร</p> <p>(๒๐) อัฒจันทร์ที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(๒๑) โครงสร้างสำหรับใช้ในการรับส่งหรือติดตั้งอุปกรณ์รับส่งวิทยุหรือโทรทัศน์ที่มีความสูงจากระดับฐานของโครงสร้างตั้งแต่ ๒๕ เมตร</p>		<p>ให้แก่โครงสร้างของอาคารส่วนหนึ่งส่วนใดเกินร้อยละสิบ</p> <p>(๑๕) งานขุดดินที่มีความลึกจากระดับพื้นดินมากกว่า ๓ เมตร หรือพื้นที่ปากบ่อดินมากกว่า ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(๑๖) งานถมดินที่มีพื้นที่ของเนินดินติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันมากกว่า ๒,๐๐๐ ตารางเมตร และมีความสูงของเนินดินตั้งแต่ ๒ เมตร นับจากระดับที่ดินต่างเจ้าของที่อยู่ข้างเคียง</p> <p>(๑๗) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็น หอ ปล่อง หรือศาสนวัตถุ เช่น หอถังน้ำ หอกระเช้าไฟฟ้า อนุสาวรีย์</p>	<p>ต้องออกแบบและคำนวณตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว ต้องผ่านการเรียนการสอนหรือการอบรมว่าด้วยการออกแบบอาคารต้านทานแรงสั่นสะเทือนจากแผ่นดินไหว</p> <p>(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต</p> <p>(ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
<p>ขึ้นไป หรือที่มีน้ำหนักตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป</p>		<p>พระพุทธรูป หรือเจดีย์ ที่มีความสูง ตั้งแต่ ๖ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๑๘) โครงสร้างสำหรับใช้ในการ รับส่งหรือติดตั้งอุปกรณ์รับส่งระบบ โทรคมนาคมหรือเสาไฟฟ้า ที่มีความ สูงจากระดับฐานของโครงสร้างตั้งแต่ ๒๕ เมตรขึ้นไป หรือที่มีน้ำหนัก ตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป</p> <p>(๑๙) โครงสร้างสะพานทุก ประเภทที่มีระยะห่างระหว่าง ศูนย์กลางเสาหรือตอม่อช่วงใด ช่วงหนึ่งยาวตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๒๐) โครงสร้างใต้ดิน อุโมงค์ สิ่งก่อสร้างชั่วคราวที่อยู่ใต้ดิน โครงสร้างกันดินคั่นดินป้องกันน้ำ</p>	<p>(ข) อาคารสาธารณะตาม กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่ มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น</p> <p>(ค) อาคารต้านแรงไหว สะเทือนจากแผ่นดินไหวตาม กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ที่มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น</p> <p>(ง) อาคารที่มีพื้นที่รวมกัน ไม่เกิน ๑๕๐ ตารางเมตร ซึ่งอยู่บน พื้นที่เชิงลาดที่มีความลาด ไม่เกิน ๓๕ องศา</p> <p>(จ) คลังสินค้า ยุ้งฉาง หรือ ศูนย์กระจายสินค้าทุกขนาด</p> <p>(ฉ) ไชโลหรือห้องเย็นที่มี พื้นที่ทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
		<p>คลองส่งน้ำ หรือคลองระบายน้ำ ที่มี ความสูงหรือความลึกตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตรขึ้นไป (๒๑) โครงสร้างสำหรับทางขนส่ง ในระบบราง ทางรถสาธารณะ ทางหลวง ทางสาธารณะ ทางวิ่ง ทางขับ หรือลานจอดของสนามบิน ทุกขนาด (๒๒) โครงสร้างเก็บกักของไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน หรือ สระว่ายน้ำที่มีความจุตั้งแต่ ๕๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป (๒๓) โครงสร้างที่เป็นคาน เสา พื้น กำแพง ผนัง หรือบันได ที่ใช้รับ น้ำหนัก ประกอบด้วยคอนกรีตหล่อ</p>	<p>(ซ) อัฒจันทร์ที่มีพื้นที่ไม่ เกิน ๑,๕๐๐ ตารางเมตร หรือสูงไม่ เกิน ๑๒ เมตร จากระดับฐานหรือ พื้นดิน (ช) ท่าเทียบเรือ หรืออู่เรือ สำหรับเรือที่มีระวางขับน้ำไม่เกิน ๕๐ เมตริกตัน (ฌ) เชื้อน ฝาย หรืออาคาร ชลประทานประเภทบังคับน้ำ ทุก ขนาด (ญ) อุโมงค์ส่งน้ำ ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำหรือช่องระบายน้ำ ทุกขนาด (ฎ) ระบบชลประทานหรือ ระบบระบายน้ำ ทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
		<p>สำเร็จหรือคอนกรีตอัดแรงหล่อ สำเร็จทุกขนาด</p> <p>(๒๔) โครงสร้างรองรับท่อที่มีเส้น ผ่านศูนย์กลางตั้งแต่ ๐.๓๐ เมตรขึ้นไป หรือพื้นที่หน้าตัดของทุกท่อ รวมกันตั้งแต่ ๐.๑๐ ตารางเมตร ขึ้นไป</p> <p>(๒๕) โครงสร้างรองรับหรือติดตั้ง เครื่องเล่นที่เคลื่อนที่ได้โดยมี ความเร็วตั้งแต่ ๖ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ขึ้นไป หรือมีความสูงจากระดับพื้น ที่ตั้งของเครื่องเล่นถึงระดับพื้นที่ สูงสุดที่ผู้เล่นเครื่องเล่นขึ้นไปเล่น ตั้งแต่ ๒.๕๐ เมตรขึ้นไป หรือมีส่วน</p>	<p>(ฎ) ทางสาธารณะทุกขนาด (ฐ) โครงสร้างที่มีลักษณะ เป็นหอบปล่องที่มีความสูงไม่เกิน ๔๐ เมตร หรือ ศาสนวัตถุ เช่น พระพุทธรูป หรือเจดีย์ ที่มีความสูง ไม่เกิน ๒๓ เมตร</p> <p>(ท) โครงสร้างสำหรับใช้ใน การรับส่งหรือติดตั้งอุปกรณ์รับส่ง ระบบโทรคมนาคมหรือเสาไฟฟ้า ที่มีความสูงจากระดับฐานของ โครงสร้างไม่เกิน ๕๐ เมตร</p> <p>(ฑ) โครงสร้างสะพาน ทุกประเภทที่มีระยะห่างระหว่าง ศูนย์กลางเสาหรือตอม่อช่วงใด ช่วงหนึ่งยาวไม่เกิน ๑๒ เมตร</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
		<p>ที่ต้องใช้น้ำมีความลึกของระดับน้ำ ตั้งแต่ ๐.๘๐ เมตรขึ้นไป</p> <p>(๒๖) โครงสร้างของบันจันทสูง หรือเดอริกเครน ทุกขนาด</p> <p>(๒๗) ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับ ติดหรือตั้งป้ายที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๕๐ ตารางเมตรขึ้นไป และมีความสูงจาก พื้นดินตั้งแต่ ๑๕ เมตรขึ้นไป หรือ ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือ ตั้งป้ายที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๒๕ ตาราง เมตรขึ้นไป ที่ติดตั้งอยู่บนหลังคา ลาดฟ้า หรือกันสาด หรือที่ติดกับ ส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร</p> <p>(๒๘) เสาเข็มที่มีความยาวตั้งแต่ ๖ เมตรขึ้นไป หรือที่รับน้ำหนัก</p>	<p>(ณ) โครงสร้างใต้ดิน อุโมงค์ สิ่งก่อสร้างชั่วคราวที่อยู่ใต้ดิน โครงสร้างกันดิน คันดินป้องกันน้ำ คลองส่งน้ำ หรือคลองระบายน้ำ ที่มีความสูงหรือความลึกไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร</p> <p>(ด) โครงสร้างเก็บกักของ ไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน หรือสระว่ายน้ำ ทุกขนาด</p> <p>(ต) โครงสร้างที่เป็นคาน เสา แผ่นพื้น กำแพง ผนัง หรือบันได ที่ใช้รับน้ำหนัก ประกอบด้วย คอนกรีตหล่อสำเร็จหรือคอนกรีตอัด แรงหล่อสำเร็จ ทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
		<p>บรรทุกปลอดภัยตั้งแต่ ๓ เมตรกตัน ขึ้นไป (๒๙) นั่งร้านหรือค้ำยัน ที่มีความ สูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป (๓๐) แบบหล่อคอนกรีตและ โครงสร้างรองรับแบบหล่อคอนกรีต สำหรับ (ก) เสา ผนัง หรือกำแพง ที่มี ความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป (ข) คานหรือแผ่นพื้น ที่มี ระยะห่างระหว่างศูนย์กลางเสาหรือ สิ่งรองรับอื่นตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป หรือที่มีความสูงตั้งแต่ ๓ เมตรขึ้นไป (ค) ฐานรองรับน้ำหนักที่มี ความสูงตั้งแต่ ๓ เมตรขึ้นไป</p>	<p>(ง) โครงสร้างรองรับท่อที่ มีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน ๐.๓๐ เมตรหรือพื้นที่หน้าตัดของทุกท่อ รวมกันไม่เกิน ๐.๑๐ ตารางเมตร (ท) โครงสร้างรองรับหรือ ติดตั้งเครื่องเล่นที่เคลื่อนที่ได้ โดยมี ความเร็วไม่เกิน ๖ กิโลเมตรต่อ ชั่วโมง หรือมีความสูงจากระดับพื้น ที่ตั้งของเครื่องเล่นถึงระดับพื้นที่ สูงสุดที่ผู้เล่นขึ้นไปเล่นไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร หรือมีส่วนที่ต้องใช้น้ำมีความ ลึกของระดับน้ำไม่เกิน ๐.๘๐ เมตร (ธ) โครงสร้างของบันจัน หอสูงหรือเดอริกเครนสูงไม่เกิน ๒๓ เมตร จากระดับฐานที่ตั้ง</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
			<p>(น) ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้น สำหรับติดหรือตั้งป้าย มีความสูงจาก พื้นดินไม่เกิน ๒๓ เมตร หรือป้าย หรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้ง ป้ายที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร ที่ติดอยู่บนหลังคา ดาดฟ้า หรือกัน สาด หรือที่ติดกับส่วนใดส่วนหนึ่ง ของอาคาร</p> <p>(บ) งานผลิตเสาเข็ม คอนกรีตทุกขนาด</p> <p>(ป) นั่งร้านหรือค้ำยัน ชั่วคราวที่มีความสูงไม่เกิน ๔๒ เมตร</p> <p>(ผ) แบบหล่อคอนกรีตและ โครงสร้างรองรับแบบหล่อคอนกรีต สำหรับเสา ผนังหรือกำแพง มีความ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
			<p>สูงไม่เกิน ๕ เมตร สำหรับคานหรือ แผ่นพื้นมีช่วงยาวไม่เกิน ๘ เมตร (๓) งานพิจารณา ตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวก ทุกประเภทและทุกขนาด ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคี วิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรม โยธา ได้ตามงาน ประเภทและขนาด ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัย ชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
			<p>แต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการ สภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำ วินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภา วิศวกรให้เป็นที่สุด</p> <p>ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพ วิศวกรรม ควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและ เงื่อนไขตามกฎกระทรวงกำหนด สาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.</p>
			<p>จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกิน สามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ</p>

ร่าง
ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมโยธา
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่.../.... เมื่อวันที่และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด ยกเว้นงานให้คำปรึกษา ทำได้เฉพาะการให้คำแนะนำ แต่ไม่สามารถให้การวินิจฉัย หรือการตรวจรับรองงาน

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๔ ชั้น หรือโครงสร้างของอาคารแต่ละชั้นมีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร หรืออาคารที่มีช่วงคานยาวทุกขนาด ทั้งนี้ อาคารหรือโครงสร้างของอาคารหรือองค์อาคารต้องไม่เข้าข่ายเป็นอาคารสาธารณะ

(ข) คลังสินค้า ไซโล ห้องเย็น ยุ้งฉาง หรือศูนย์กระจายสินค้าที่มีความจุไม่เกิน ๑,๐๐๐

ลูกบาศก์เมตร

- (ค) เชื้อน ฝาย หรืออาคารชลประทานประเภทบังคับน้ำ ที่มีความสูงไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร
- (ง) ท่อระบายน้ำ หรือช่องระบายน้ำ ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางภายในไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร หรือที่มีพื้นที่หน้าตัดไม่เกิน ๒ ตารางเมตร
- (จ) ระบบชลประทานหรือระบบระบายน้ำ ที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ไร่ต่อโครงการ
- (ฉ) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็นหอ ปล่อง หรือศาสนวัตถุ เช่น หอถังน้ำ หอกระเช้าไฟฟ้า อนุสาวรีย์ พระพุทธรูป หรือเจดีย์ ที่มีความสูงไม่เกิน ๑๕ เมตร
- (ช) โครงสร้างใต้ดิน อุโมงค์ สิ่งก่อสร้างชั่วคราวที่อยู่ใต้ดิน โครงสร้างกันดิน คันดินป้องกันน้ำ หรือคลองส่งน้ำ ที่มีความสูงหรือความลึกไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร
- (ซ) โครงสร้างเก็บกักของไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมันหรือสระเวย์น้ำ ที่มีความสูงไม่เกิน ๕๐๐ ลูกบาศก์เมตร
- (ฌ) นั่งร้านหรือค้ำยันชั่วคราว ที่มีความสูงไม่เกิน ๒๕ เมตร
- (ญ) แบบหล่อคอนกรีตและโครงสร้างรองรับแบบหล่อคอนกรีตสำหรับเสา ผนัง หรือกำแพง ที่มีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร
- (ฎ) กรณีตาม (ก) (ข) (ค) (จ) (ฉ) (ช) (ซ) และ (ฌ) ที่เข้าข่ายต้องออกแบบและคำนวณตามกฎกระทรวงว่าด้วยการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว ต้องผ่านการเรียนการสอนหรือการอบรมว่าด้วยการออกแบบอาคารต้านทานแรงสั่นสะเทือนจากแผ่นดินไหว
- (๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต
- (ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น
- (ข) อาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น
- (ค) อาคารต้านแรงไหวสะเทือนจากแผ่นดินไหวตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๘ ชั้น
- (ง) อาคารที่มีพื้นที่รวมกันไม่เกิน ๑๕๐ ตารางเมตร ซึ่งอยู่บนพื้นที่เชิงลาดที่มีความลาดไม่เกิน ๓๕ องศา
- (จ) คลังสินค้า ยุ้งฉาง หรือศูนย์กระจายสินค้าทุกขนาด
- (ฉ) ไซโลหรือห้องเย็นที่มีพื้นที่ทุกขนาด
- (ช) อัฒจันทร์ที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๑,๕๐๐ ตารางเมตร หรือสูงไม่เกิน ๑๒ เมตร จากระดับฐานหรือพื้นดิน
- (ซ) ท่าเทียบเรือ หรืออู่เรือสำหรับเรือที่มีระวางขับน้ำไม่เกิน ๕๐ เมตริกตัน
- (ฌ) เชื้อน ฝาย หรืออาคารชลประทานประเภทบังคับน้ำ ทุกขนาด
- (ญ) อุโมงค์ส่งน้ำ ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำหรือช่องระบายน้ำ ทุกขนาด
- (ฎ) ระบบชลประทานหรือระบบระบายน้ำ ทุกขนาด
- (ฏ) ทางสาธารณะทุกขนาด

(ฐ) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็นหอบล่องที่มีความสูงไม่เกิน ๔๐ เมตร หรือศาสนวัตถุ เช่น พระพุทธรูป หรือเจดีย์ ที่มีความสูงไม่เกิน ๒๓ เมตร

(ฑ) โครงสร้างสำหรับใช้ในการรับส่งหรือติดตั้งอุปกรณ์รับส่งระบบโทรคมนาคม หรือเสาไฟฟ้า ที่มีความสูงจากระดับฐานของโครงสร้างไม่เกิน ๕๐ เมตร

(ฒ) โครงสร้างสะพานทุกประเภทที่มีระยะห่างระหว่างศูนย์กลางเสาหรือตอม่อช่วงใดช่วงหนึ่งยาวไม่เกิน ๑๒ เมตร

(ณ) โครงสร้างใต้ดิน อุโมงค์ สิ่งก่อสร้างชั่วคราวที่อยู่ใต้ดิน โครงสร้างกันดิน คันดิน ป้องกันน้ำ คลองส่งน้ำ หรือคลองระบายน้ำ ที่มีความสูงหรือความลึกไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร

(ด) โครงสร้างเก็บกักของไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน หรือสระว่ายน้ำ ทุกขนาด

(ต) โครงสร้างที่เป็นคาน เสา แผ่นพื้น กำแพง ผนัง หรือบันได ที่ใช้รับน้ำหนัก ประกอบด้วยคอนกรีตหล่อสำเร็จหรือคอนกรีตอัดแรงหล่อสำเร็จ ทุกขนาด

(ถ) โครงสร้างรองรับท่อที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน ๐.๓๐ เมตรหรือพื้นที่หน้าตัดของทุกท่อรวมกันไม่เกิน ๐.๑๐ ตารางเมตร

(ท) โครงสร้างรองรับหรือติดตั้งเครื่องเล่นที่เคลื่อนที่ได้ โดยมีความเร็วไม่เกิน ๖ กิโลเมตรต่อชั่วโมง หรือมีความสูงจากระดับพื้นที่ตั้งของเครื่องเล่นถึงระดับพื้นที่สูงสุดที่ผู้เล่นขึ้นไปเล่นไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร หรือมีส่วนที่ต้องใช้น้ำมีความลึกของระดับน้ำไม่เกิน ๐.๘๐ เมตร

(ธ) โครงสร้างของปั้นจั่นหอบสูงหรือเดอริกเครนสูงไม่เกิน ๒๓ เมตร จากระดับฐานที่ตั้ง

(น) ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย มีความสูงจากพื้นดินไม่เกิน ๒๓ เมตร หรือป้าย หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร ที่ติดอยู่บนหลังคา ดาดฟ้า หรือกันสาด หรือที่ติดกับส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร

(บ) งานผลิตเสาเข็มคอนกรีตทุกขนาด

(ป) นั่งร้านหรือค้ำยันชั่วคราวที่มีความสูงไม่เกิน ๔๒ เมตร

(ผ) แบบหล่อคอนกรีตและโครงสร้างรองรับแบบหล่อคอนกรีตสำหรับเสา ผนัง หรือกำแพง มีความสูงไม่เกิน ๕ เมตร สำหรับคานหรือแผ่นพื้นมีช่วงยาวไม่เกิน ๘ เมตร

(๓) งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวก ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธา ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธา ได้ตามงาน ประเภทและขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมายกำหนด สาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกสภาวิศวกร

สรุปสาระสำคัญร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติ ของผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.

๑. สภาพปัญหา

เนื่องด้วยงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันซึ่งวิทยาการและเทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมก้าวหน้า ไปอย่างรวดเร็ว งานวิศวกรรมบางประเภทอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนคุณภาพของสิ่งแวดล้อม สมควรแก้ไขปรับปรุงงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งกฎหมายอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับ ความปลอดภัยทางด้านวิศวกรรม จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยได้ประกาศราชราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ และให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มีผลบังคับใช้วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๖)

๒. ประโยชน์

เพื่อกำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ (งานเหมืองแร่/งานโลหการ) ระดับวุฒิวิศวกร ระดับสามัญวิศวกร ระดับภาคีวิศวกร และระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

๓. สาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม

๓.๑ กำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้สอดคล้องกับสิทธิการประกอบวิชาชีพฯ ตามข้อบังคับเดิม

๓.๒ ระดับวุฒิวิศวกร สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ (งานเหมืองแร่/งานโลหการ) ได้ทุกงานทุกประเภท และทุกขนาด

๓.๓ กำหนดงาน ประเภท และขนาดของงานที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในงานเหมืองแร่/งานโลหการ ให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร และระดับภาคีวิศวกร ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ อย่างเหมาะสม

๓.๔ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ (งานเหมืองแร่/งานโลหการ) ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาตฯ

ตารางเปรียบเทียบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
<p>ข้อ ๕ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ มีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) งานเหมืองแร่ ได้แก่</p> <p>(ก) การทำเหมืองแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันตั้งแต่ ๖๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>(ข) การทำเหมืองใต้ดินทุกขนาด</p> <p>(ค) การเจาะอุโมงค์ในเหมืองหรือปล่องหรือโพรงในหินทุกขนาด</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร (งานเหมืองแร่)</p> <p>ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงเหมืองแร่ ระดับวุฒิวิศวกรประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร (งานเหมืองแร่)</p>	<p>ข้อ ๗ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่มีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) งานเหมืองแร่ ได้แก่</p> <p>(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ข) การเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินหรือแร่หรือการสร้างโพรงโดยการชะละลายแร่ทุกขนาด</p> <p>(ค) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดทุกขนาด</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร (งานเหมืองแร่)</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร (งานเหมืองแร่)</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
<p>(ง) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตุดิบเปิดทุกขนาด</p> <p>(จ) การไม่ บด หรือย่อยแร่ และหินที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันตั้งแต่ ๖๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>(ฉ) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว โดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ทุกขนาด</p> <p>(ช) การแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>(ซ) การประเมินผลและวิเคราะห์มูลค่าของแหล่งแร่ทุกขนาด</p> <p>(๒) งานโลหะการ ได้แก่</p>	<p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงเหมืองแร่ ระดับสามัญวิศวกรประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้เฉพาะงานวางแผนโครงการ งานออกแบบ และคำนวณงานควบคุมการสร้างหรือการผลิตงานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก ตามประเภทและขนาดดังนี้</p> <p>(๑) การทำเหมืองแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ กิโลวัตต์</p>	<p>(ง) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่ใช้กำลังเครื่องจักรทุกขนาด</p> <p>(จ) การตรวจสอบและประเมินปริมาณแร่ที่ทำเหมืองได้ทุกขนาด</p> <p>(ฉ) การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนทำเหมือง การปรับคุณภาพแร่หรือวัสดุด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ช) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ภายหลังจากการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ทุกประเภทและทุกขนาด</p>	<p>สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ตามประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานให้คำปรึกษา</p> <p>(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ หรือประเภทที่ ๒ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(ข) การเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินหรือแร่หรือการสร้างโพรงโดยการชะละลายแร่ในการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
<p>(ก) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้วโดยใช้กรรมวิธีทางการแตงแร่ทุกขนาด</p> <p>(ข) การแตงแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>(ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้าที่มีกำลังการผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๗,๐๐๐ เมตริกตันต่อปีขึ้นไป</p> <p>(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกรัน เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มี</p>	<p>(๒) การทำเหมืองใต้ดินที่มีหน้าตัดไม่เกิน ๒๐ ตารางเมตร หรือมีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(๓) การเจาะอุโมงค์ในเหมืองหรือปล่องหรือโพรงในหินที่มีหน้าตัดไม่เกิน ๔๐ ตารางเมตรหรือมีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(๔) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๓,๕๐๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p>	<p>(ช) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๒) งานโลหการ ได้แก่</p> <p>(ก) การแยกและการเตรียมวัสดุเพื่อการสกัดโลหะออกจากขยะของที่ใช้แล้วจากภาคครัวเรือน และกากของเสียอุตสาหกรรมด้วยกรรมวิธีแตงแร่และกรรมวิธีทางโลหกรรมที่มีการใช้สารเคมีอันตราย</p> <p>(ข) การแตงแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้วด้วยกรรมวิธีแตงแร่ทุกขนาด</p>	<p>หรือประเภทที่ ๒ หรือการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินที่มีพื้นที่หน้าตัดไม่เกิน ๔๐ ตารางเมตร หรือมีกำลังการผลิตไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(ค) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐เมตริกตันต่อวันหรือไม่เกิน ๓.๕ ล้านเมตริกตันต่อปี หรือการใช้วัตถุระเบิดในการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่</p> <p>(ง) การแตงแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้วด้วยกรรมวิธีแตงแร่ที่ใช้กำลังเครื่องจักร ทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
<p>กำลังการผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ เมตริกตันต่อปีขึ้นไป หรืองานที่ลงทุนตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(จ) การหลอม การหล่อ การแปรรูป การปรับปรุงคุณสมบัติด้วยความร้อนการตกแตงผิวหรือการชุบเคลือบโลหะสำหรับงานที่ใช้คนงานตั้งแต่สามสิบคนขึ้นไป หรืองานที่ลงทุนตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p>	<p>(๕) การไม่ บด หรือย่อยแร่และหินทุกขนาด</p> <p>(๖) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว โดยใช้กรรมวิธีการต่างแร่ทุกขนาด</p> <p>(๗) การแต่งแร่ทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร (งานเหมืองแร่)</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงเหมืองแร่ ระดับภาคีวิศวกรประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้เฉพาะงานควบคุมการสร้าง</p>	<p>(ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้า ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรมทุกขนาด</p> <p>(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะโลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกรันเศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย</p> <p>(จ) การผลิตโลหะสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูปด้วยกระบวนการขึ้นรูปต่าง ๆ เช่น การหลอม การหล่อ การแปรรูป การเชื่อม การขึ้นรูปด้วยกระบวนการโลหะผง หรือการขึ้นรูป</p>	<p>(จ) การตรวจสอบและประเมินปริมาณแร่ที่ทำเหมืองได้ทุกขนาด</p> <p>(ฉ) การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนทำเหมือง การปรับคุณภาพแร่ หรือวัสดุด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ช) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ภายหลังการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ซ) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๒) งานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
	<p><u>หรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก และขนาดดังนี้</u></p> <p>(๑) การทำเหมืองแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๑,๒๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(๒) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๘๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(๓) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้วโดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๒๐๐ กิโลวัตต์</p>	<p>ด้วยการเติมเนื้อวัสดุที่ใช้คนงาน ตั้งแต่สามสิบคนขึ้นไป</p> <p>(ฉ) การปรับปรุงสมบัติโลหะ ด้วยกรรมวิธีการอบชุบทางความร้อน การตกแต่งผิวหรือการเคลือบผิวโลหะ ที่ใช้คนงานตั้งแต่สามสิบคนขึ้นไป</p> <p>(ช) การวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพ เชิงกล เคมี การทดสอบแบบไม่ทำลายการบ่งลักษณะเฉพาะของวัสดุ หรือการวิเคราะห์การวิบัติ การเสื่อมสภาพของโลหะ การกัดกร่อนของโลหะ และการป้องกันความเสียหายด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม</p>	<p>การสร้างหรือการผลิตงานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวกตามประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p>(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ หรือประเภทที่ ๒ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(ข) การเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินหรือแร่หรือการสร้างโพรงโดยการชะละลายแร่ในการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่หรือการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินที่มีพื้นที่หน้าตัดไม่เกิน ๔๐ ตาราง</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
	<p>(๔) การแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(๕) การโม่ บด หรือย่อยแร่และหิน ที่ใช้กำลังรวมกันไม่เกิน ๑,๒๐๐ กิโลวัตต์</p> <p><u>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ</u> <u>(งานเหมืองแร่)</u></p> <p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงเหมืองแร่ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมือง</p>		<p>เมตร หรือกำลังผลิตไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(ค) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อวันหรือไม่เกิน ๓.๕ ล้านเมตริกตันต่อปี หรือการใช้วัตถุระเบิดในการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่</p> <p>(ง) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่ใช้กำลังเครื่องจักร ทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
	<p>แร่ ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p> <p><u>ระดับวุฒิวิศวกร (งานโลหะการ)</u></p> <p>ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงโลหะการ ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหะการ ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p><u>ระดับสามัญวิศวกร (งานโลหะการ)</u></p>		<p>(จ) การตรวจสอบและประเมินปริมาณแร่ที่ทำเหมืองได้ทุกขนาด</p> <p>(ฉ) การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนทำเหมือง การปรับคุณภาพแร่ หรือวัสดุด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ช) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ภายหลังการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ซ) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
	<p>ข้อ ๙ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงโลหะ การระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหะการ ได้เฉพาะงานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุม การสร้าง หรือ การผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก ตามประเภทและขนาดดังนี้</p> <p>(๑) การแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้วโดยใช้กรรมวิธีทางการแต่งแร่ทุกขนาด</p>		<p>ระดับภาคีวิศวกร (งานเหมืองแร่)</p> <p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้เฉพาะงาน งานควบคุมการสร้าง และการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวกตามประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานควบคุมการสร้างและการผลิต</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
	<p>(๒) การแต่งแร่ทุกขนาด (๓) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้าที่มีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี (๔) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกรัน เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี หรืองานที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน และไม่รวมมูลค่าของข้อ ๙ (๓)</p>		<p>(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ (ข) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๘๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี ยกเว้นการใช้วัตถุระเบิดในการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินทุกขนาด (ค) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่มีกำลังสูงสุด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
	<p>(๕) การหลอม การหล่อ การแปรรูปการปรับปรุงคุณสมบัติด้วยความร้อนการตกแต่งผิวหรือการชุบเคลือบ โลหะ สำหรับ งานที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรืองานที่ลงทุนไม่เกินหกสิบล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p><u>ระดับภาคีวิศวกร (งานโลหะการ)</u></p> <p>ข้อ ๑๐ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงโลหะการ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหะการ</p>		<p>ของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้า รวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ ยกเว้นการแต่งแร่หรือแยกวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้แล้วด้วยกรรมวิธีเคมีหรือเคมีไฟฟ้า</p> <p>(ง) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ภายหลังการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(จ) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ในการทำเหมืองประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
	<p><u>ได้เฉพาะงานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวกตามประเภท และขนาดดังนี้</u></p> <p>(๑) การแต่งแร่ที่ใช้กำลังสูงสุดรวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(๒) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้าที่มีกำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๘๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(๓) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกรัน เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มี</p>		<p>อุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(๒) งานพิจารณาตรวจสอบ</p> <p>(ก) การทำเหมืองประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกล และอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(ข) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๘๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี ยกเว้นการใช้วัตถุระเบิดในการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
	<p>กำลังการผลิตสูงสุดไม่เกิน ๕,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี หรืองานที่ลงทุนไม่เกินยี่สิบล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดินและไม่รวมมูลค่าของข้อ ๑๐ (๒)</p> <p>(๔) การหลอม การหล่อ การแปรรูปการปรับปรุงคุณสมบัติด้วยความร้อนการตกแต่งผิวหรือการชุบเคลือบโลหะสำหรับงานที่ใช้คนงานไม่เกินหนึ่งร้อยคน หรืองานที่ลงทุนไม่เกินสามสิบล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (งานโลหะการ)</p>		<p>(ค) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้า รวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ ยกเว้นการแต่งแร่หรือแยกวัสดุต่างๆที่ใช้แล้วด้วยกรรมวิธีเคมีหรือเคมีไฟฟ้า</p> <p>(๓) งานอำนวยความสะดวก</p> <p>(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(ข) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
	<p>ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ แขนงโลหะ การ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหะ การ ได้ตามงาน ประเภท และขนาด ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p>		<p>ระเบิดไม่เกิน ๘๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี ยกเว้นการใช้วัตถุระเบิดในการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินทุกขนาด</p> <p>(ค) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้า รวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ ยกเว้นการแต่งแร่หรือแยกวัสดุต่างๆที่ใช้แล้วด้วยกรรมวิธีเคมีหรือเคมีไฟฟ้า</p> <p>(ง) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ ภายหลังจากการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ประเภทที่ ๑</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(จ) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ ในการทำเหมืองประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ</p> <p>(งานเหมืองแร่)</p> <p>ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>เหมืองแร่ งานเหมืองแร่ได้ตามงานประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p> <p><u>ระดับวุฒิวิศวกร (งานโลหการ)</u></p> <p>ข้อ ๙ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p><u>ระดับสามัญวิศวกร (งานโลหการ)</u></p> <p>ข้อ ๑๐ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการตามประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานให้คำปรึกษา</p> <p>(ก) การแยกและการเตรียมวัสดุเพื่อการสกัดโลหะออกจากขยะของที่ใช้แล้วจากภาคครัวเรือน และกากของเสียอุตสาหกรรม ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่และกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตรายทุกประเภท และทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>(ข) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ทุกขนาด</p> <p>(ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้า ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกรัน เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ ด้วยกรรม วิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย และมีกำลังผลิตไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรม เหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรม เหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>(จ) การผลิตโลหะสำเร็จรูป หรือกึ่งสำเร็จรูปด้วยกระบวนการขึ้น รูปต่าง ๆ เช่น การหลอม การหล่อ การแปรรูป การเชื่อม การขึ้นรูปด้วย กระบวนการโลหะผง หรือการขึ้นรูป ด้วยการเติมเนื้อวัสดุที่ใช้คนงาน ไม่เกิน ๓๐๐ คน</p> <p>(ฉ) การปรับปรุงสมบัติโลหะ ด้วยกรรมวิธีการอบชุบทางความ ร้อน การตกแตงผิวหรือการเคลือบ ผิวโลหะ ที่ใช้คนงานไม่เกิน ๓๐๐ คน</p> <p>(ช) การวิเคราะห์สมบัติทาง กายภาพ เชิงกล เคมี การทดสอบ แบบไม่ทำลายการบ่งลักษณะเฉพาะ ของวัสดุ หรือการวิเคราะห์การวิบัติ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>การเสื่อมสภาพของโลหะ การกัดกร่อน ของโลหะและการป้องกันความเสียหาย ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๒) งานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุม การสร้างและการผลิตงานพิจารณา ตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก</p> <p>(ก) การแยกและการเตรียมวัสดุเพื่อการสกัดโลหะออกจากขยะของที่ใช้แล้วจากภาคครัวเรือน และกากของเสียอุตสาหกรรม ด้วยกรรมวิธีตั้งแต่แรกและกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย ทุกประเภทและทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>(ข) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้า ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรมไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกรัน เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ ด้วยกรรมวิธีทาง โลหกรรม ที่มีการ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>ใช้สารเคมีอันตราย และมีกำลังผลิตไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(จ) การผลิตโลหะสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูปด้วยกระบวนการขึ้นรูปต่าง ๆ เช่น การหลอม การหล่อ การแปรรูป การเชื่อม การขึ้นรูปด้วยกระบวนการโลหะผง หรือการขึ้นรูปด้วยการเติมเนื้อวัสดุที่ใช้คนงานไม่เกิน ๓๐๐ คน</p> <p>(ฉ) การปรับปรุงสมบัติโลหะด้วยกรรมวิธีการอบชุบทางความร้อน การตกแตงผิวหรือการเคลือบผิวโลหะ ที่ใช้คนงานไม่เกิน ๓๐๐ คน</p> <p>(ช) การวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพ เชิงกล เคมี การทดสอบ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>แบบไม่ทำลายการบ่งลักษณะเฉพาะของวัสดุ หรือการวิเคราะห์การวิบัติ การเสื่อมสภาพของโลหะ การกัดกร่อน ของโลหะและการป้องกันความเสียหาย ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p><u>ระดับภาคีวิศวกร (งานโลหการ)</u></p> <p>ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ตามประเภทและขนาด ดังนี้</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>(๑) งานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างและการผลิตงานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก</p> <p>(ก) การแยกและการเตรียมวัสดุเพื่อการสกัดโลหะออกจากขยะของที่ใช้แล้วจากภาคครัวเรือน และกากของเสียอุตสาหกรรม ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่และกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตรายทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ข) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ทุกประเภทและทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>(ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้า ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ไม่เกิน ๘๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกรัน เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย และมีกำลังผลิตไม่เกิน ๕,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี</p> <p>(จ) การผลิตโลหะสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูปด้วยกระบวนการขึ้น</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>รูปต่าง ๆ เช่น การหลอม การหล่อ การแปรรูป การเชื่อม การขึ้นรูปด้วยกระบวนการโลหะผง หรือการขึ้นรูปด้วยการเติมเนื้อวัสดุที่ใช้คนงานไม่เกิน ๕๐ คน</p> <p>(ฉ) การปรับปรุงสมบัติโลหะ ด้วยกรรมวิธีการอบชุบทางความร้อน การตกแต่งผิว หรือการเคลือบผิวโลหะ ที่ใช้คนงานไม่เกิน ๑๐๐ คน</p> <p>(ช) การวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพ เชิงกล เคมี การทดสอบแบบไม่ทำลายการบ่งลักษณะเฉพาะของวัสดุ หรือการวิเคราะห์การวิบัติ การเสื่อมสภาพของโลหะ การกัดกร่อน ของโลหะและการป้องกัน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>ความเสียหาย ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรมของเหล็กหล่อ เหล็กกล้าคาร์บอนต่ำถึงปานกลาง และเหล็กกล้าไร้สนิม ยกเว้นเหล็กกล้าไร้สนิมชนิด Super-Austenitic กับ Duplex</p> <p><u>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (งานโลหการ)</u></p> <p>ข้อ ๑๒ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ได้ตามงาน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>ประเภทและขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p> <p>ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด</p> <p>ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.</p>
			<p>ควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้ จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ</p>

ร่าง
ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาเหมืองแร่
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
วิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่.../.... เมื่อวันที่
.....และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ
ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่
เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่
งานเหมืองแร่ ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่
ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่
งานเหมืองแร่ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่
ตามประเภทและขนาด ดังนี้

(๑) งานให้คำปรึกษา

(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ หรือประเภทที่ ๒ ที่มีกำลังสูงสุด
ของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ กิโลวัตต์

(ข) การเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินหรือแร่หรือการสร้างโพรงโดยการชะละลายแร่
ในการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ หรือประเภทที่ ๒ หรือการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิด
ในหินที่มีพื้นที่หน้าตัดไม่เกิน ๔๐ ตารางเมตร หรือมีกำลังผลิตไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(ค) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัสดุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อวันหรือไม่เกิน ๓.๕ ล้านเมตริกตันต่อปี หรือการใช้วัสดุระเบิดในการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่

(ง) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่ใช้กำลังเครื่องจักร ทุกขนาด

(จ) การตรวจสอบและประเมินปริมาณแร่ที่ทำเหมืองได้ทุกขนาด

(ฉ) การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนทำเหมือง การปรับคุณภาพแร่ หรือวัสดุด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด

(ช) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ภายหลังการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด

(ซ) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก ตามประเภทและขนาด ดังนี้

(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ หรือประเภทที่ ๒ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ กิโลวัตต์

(ข) การเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินหรือแร่หรือการสร้างโพรงโดยการชะละลายแร่ในการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่หรือการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินที่มีพื้นที่หน้าตัดไม่เกิน ๔๐ ตารางเมตร หรือกำลังผลิตไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(ค) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัสดุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อวันหรือไม่เกิน ๓.๕ ล้านเมตริกตันต่อปี หรือการใช้วัสดุระเบิดในการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่

(ง) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่ใช้กำลังเครื่องจักร ทุกขนาด

(จ) การตรวจสอบและประเมินปริมาณแร่ที่ทำเหมืองได้ทุกขนาด

(ฉ) การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนทำเหมือง การปรับคุณภาพแร่ หรือวัสดุด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด

(ช) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ภายหลังการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด

(ซ) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ ได้เฉพาะงาน งานควบคุมการสร้างและการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวกตามประเภทและขนาด ดังนี้

(๑) งานควบคุมการสร้างและการผลิต

(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

(ข) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๘๐๐ เมตริกตันต่อวันหรือไม่เกิน ๒๘๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี ยกเว้นการใช้วัตถุระเบิดในการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินทุกขนาด

(ค) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ ยกเว้นการแต่งแร่หรือแยกวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้แล้วด้วยกรรมวิธีเคมีหรือเคมีไฟฟ้า

(ง) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ภายหลังการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

(จ) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ ในการทำเหมืองประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

(๒) งานพิจารณาตรวจสอบ

(ก) การทำเหมืองประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

(ข) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๘๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี ยกเว้นการใช้วัตถุระเบิดในการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินทุกขนาด

(ค) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ ยกเว้นการแต่งแร่หรือแยกวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้แล้วด้วยกรรมวิธีเคมีหรือเคมีไฟฟ้า

(๓) งานอำนวยความสะดวก

(ก) การทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

(ข) งานวิศวกรรมที่มีการใช้วัตถุระเบิดที่มีปริมาณวัสดุจากการระเบิดไม่เกิน ๘๐๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี ยกเว้นการใช้วัตถุระเบิดในการเจาะอุโมงค์หรือช่องเปิดในหินทุกขนาด

(ค) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ ยกเว้นการแต่งแร่หรือแยกวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้แล้วด้วยกรรมวิธีเคมีหรือเคมีไฟฟ้า

(ง) การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ภายหลังการทำเหมืองหรือการปิดเหมืองในเขตเหมืองแร่ประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

(จ) การควบคุมการพังทลายของดินหรือหินในเขตเหมืองแร่ ในการทำเหมืองประเภทที่ ๑ ที่มีกำลังสูงสุดของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานเหมืองแร่ได้ตาม งาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๙ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ตามประเภทและขนาด ดังนี้

(๑) งานให้คำปรึกษา

(ก) การแยกและการเตรียมวัสดุเพื่อการสกัดโลหะออกจากขยะ ของที่ใช้แล้วจากภาค คริวเรือน และกากของเสียอุตสาหกรรม ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่และกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมี อันตราย ทุกประเภท และทุกขนาด

(ข) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ ทุกขนาด

(ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้า ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกั่ว เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ ด้วยกรรม วิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้ สารเคมีอันตราย และมีกำลังผลิตไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(จ) การผลิตโลหะสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูปด้วยกระบวนการขึ้นรูปต่าง ๆ เช่น การหลอม การหล่อ การแปรรูป การเชื่อม การขึ้นรูปด้วยกระบวนการโลหะผง หรือการขึ้นรูปด้วยการเติมเนื้อวัสดุ ที่ใช้คนงานไม่เกิน ๓๐๐ คน

(ฉ) การปรับปรุงสมบัติโลหะด้วยกรรมวิธีการอบชุบทางความร้อน การตกแต่งผิวหรือการ เคลือบผิวโลหะ ที่ใช้คนงานไม่เกิน ๓๐๐ คน

(ช) การวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพ เชิงกล เคมี การทดสอบแบบไม่ทำลายการบ่ง ลักษณะเฉพาะของวัสดุ หรือการวิเคราะห์การวิบัติการเสื่อมสภาพของโลหะ การกัดกร่อน ของโลหะและ การป้องกันความเสียหาย ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างและการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก

(ก) การแยกและการเตรียมวัสดุเพื่อการสกัดโลหะออกจากขยะ ของที่ใช้แล้วจากภาคครัวเรือน และภาคของเสียอุตสาหกรรม ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่และกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย ทุกประเภทและทุกขนาด

(ข) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ทุกประเภทและทุกขนาด

(ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้า ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรมไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกั่ว เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ ด้วยกรรมวิธีทาง โลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย และมีกำลังผลิตไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(จ) การผลิตโลหะสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูปด้วยกระบวนการขึ้นรูปต่าง ๆ เช่น การหลอม การหล่อ การแปรรูป การเชื่อม การขึ้นรูปด้วยกระบวนการโลหะผง หรือการขึ้นรูปด้วยการเติมเนื้อวัสดุที่ใช้คนงานไม่เกิน ๓๐๐ คน

(ฉ) การปรับปรุงสมบัติโลหะด้วยกรรมวิธีการอบชุบทางความร้อน การตกแต่งผิว หรือการเคลือบผิวโลหะ ที่ใช้คนงานไม่เกิน ๓๐๐ คน

(ช) การวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพ เชิงกล เคมี การทดสอบแบบไม่ทำลายการบ่งลักษณะเฉพาะของวัสดุ หรือการวิเคราะห์การวิบัติการเสื่อมสภาพของโลหะ การกัดกร่อน ของโลหะและการป้องกันความเสียหาย ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ตามประเภทและขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างและการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงานอำนวยความสะดวก

(ก) การแยกและการเตรียมวัสดุเพื่อการสกัดโลหะออกจากขยะ ของที่ใช้แล้วจากภาคครัวเรือน และภาคของเสียอุตสาหกรรม ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่และกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย ทุกประเภทและทุกขนาด

(ข) การแต่งแร่หรือการแยกวัสดุต่าง ๆ ออกจากของที่ใช้แล้ว ด้วยกรรมวิธีแต่งแร่ทุกประเภทและทุกขนาด

(ค) การถลุงแร่เหล็กหรือการผลิตเหล็กกล้า ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ไม่เกิน ๘๐ เมตริกตันต่อวัน หรือไม่เกิน ๒๘,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(ง) การถลุงแร่อื่น ๆ หรือการสกัดโลหะ โลหะเจือ หรือสารประกอบโลหะออกจากแร่ ตะกั่ว เศษโลหะ วัสดุ หรือสารอื่นใด รวมทั้งการทำโลหะให้บริสุทธิ์ ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรม ที่มีการใช้สารเคมีอันตราย และมีกำลังผลิตไม่เกิน ๕,๐๐๐ เมตริกตันต่อปี

(จ) การผลิตโลหะสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูปด้วยกระบวนการขึ้นรูปต่าง ๆ เช่น การหลอม การหล่อ การแปรรูป การเชื่อม การขึ้นรูปด้วยกระบวนการโลหะผง หรือการขึ้นรูปด้วยการเติมเนื้อวัสดุที่ใช้คนงานไม่เกิน ๕๐ คน

(ฉ) การปรับปรุงสมบัติโลหะด้วยกรรมวิธีการอบชุบทางความร้อน การตกแตงผิว หรือการเคลือบผิวโลหะ ที่ใช้คนงานไม่เกิน ๑๐๐ คน

(ช) การวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพ เชิงกล เคมี การทดสอบแบบไม่ทำลายการบ่งลักษณะเฉพาะของวัสดุ หรือการวิเคราะห์การวิบัติการเสื่อมสภาพของโลหะ การกัดกร่อน ของโลหะ และการป้องกันความเสียหาย ด้วยกรรมวิธีทางโลหกรรมของเหล็กหล่อ เหล็กกล้าคาร์บอนต่ำถึงปานกลาง และเหล็กกล้าไร้สนิม ยกเว้นเหล็กกล้าไร้สนิมชนิด Super-Austenitic กับ Duplex

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ งานโลหการ ได้ตามงานประเภทและขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมายกำหนด สาขาวิชาวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกสภาวิศวกร

สรุปสาระสำคัญร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติ ของผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.

๑. สภาพปัญหา

เนื่องด้วยงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันซึ่งวิทยาการและเทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมก้าวหน้า ไปอย่างรวดเร็ว งานวิศวกรรมบางประเภทอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนคุณภาพของสิ่งแวดล้อม สมควรแก้ไขปรับปรุงงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งกฎหมายอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับ ความปลอดภัยทางด้านวิศวกรรม จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยได้ประกาศราชราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ และให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มีผลบังคับใช้วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๖)

๒. ประโยชน์

เพื่อกำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับวุฒิวิศวกร ระดับสามัญวิศวกร ระดับภาคีวิศวกร และระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

๓. สาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม

- ๓.๑ กำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้สอดคล้องกับสิทธิการประกอบวิชาชีพฯ ตามข้อบังคับเดิม
- ๓.๒ ระดับวุฒิวิศวกร สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด
- ๓.๓ กำหนดงาน ประเภท และขนาดของงานที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาขาวิศวกรรมเครื่องกล ให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร และระดับภาคีวิศวกร ให้สอดคล้องเป็นไปตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ อย่างเหมาะสม
- ๓.๔ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาตฯ

ตารางเปรียบเทียบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
<p>ข้อ ๖ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเครื่องกลมีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) งานให้คำปรึกษาและงานพิจารณาตรวจสอบตาม (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๒) งานวางโครงการ</p> <p>(๓) เครื่องจักรกลที่มีมูลค่าตั้งแต่สิบล้านบาทต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีมูลค่าตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป หรือที่มีขนาดระบบตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์รวมกันขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร</p> <p>ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับวุฒิวิศวกรประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้ทุกงาน ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขา</p>	<p>ข้อ ๘ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเครื่องกลมีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) งานให้คำปรึกษาตาม (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๒) งานวางโครงการ</p> <p>(๓) เครื่องจักรกล กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีมูลค่าตั้งแต่สามสิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป</p> <p>๒) มีขนาดกำลังตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อโครงการขึ้นไป</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกลระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้ทุกงาน ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกลระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
<p>สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตาราง เมตรขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มี ผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตา อุตสาหกรรม ที่มีมูลค่าตั้งแต่สิบล้าน บาทต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีมูลค่า ตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทต่อโครงการขึ้น ไป หรือเครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่น หรือเตาอุตสาหกรรมที่ใช้ ความร้อนตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อ ปีขึ้นไปหรือเครื่องกำเนิดไอน้ำหรือ ไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่ใช้งานใน อาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคาร</p>	<p>วิศวกรรมเครื่องกล ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้ <u>(๑) งานวางโครงการทุกประเภท และทุกขนาด</u> <u>(๒) งานออกแบบและคำนวณ</u> (ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด รวมกันไม่เกิน ๗๕๐ กิโลวัตต์ ต่อเครื่อง (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตา อุตสาหกรรมที่มีขนาดความดัน ไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือ ภาชนะรับแรงดันปริมาตรไม่เกิน ๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง หรืออัตราการ</p>	<p>๓) ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตาราง เมตรขึ้นไป ๔) ใช้งานในอาคารที่ สามารถรองรับผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่ สองร้อยคนขึ้นไป (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่น กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้ ๑) มีมูลค่าตั้งแต่สามสิบล้าน บาทต่อโครงการขึ้นไป ๒) ใช้ความร้อนตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป ๓) มีอัตราการความร้อนตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ต่อโครงการขึ้นไป</p>	<p>ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้ (๑) งานวางโครงการ ทุกประเภท และทุกขนาด (๒) งานออกแบบและคำนวณ (ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด กำลังไม่เกิน ๗๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรืออัตราการ ผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อ เครื่อง (ค) ภาชนะรับแรงดันทุกขนาด เว้นแต่ที่มีสารเป็นพิษหรือวัตถุ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
<p>ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป</p> <p>(ค) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีมูลค่าตั้งแต่สิบล้านบาทต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีมูลค่าตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป หรือที่มีขนาดระบบตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป</p> <p>(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดัน หรือสุญญากาศที่มีมูลค่า</p>	<p>ผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง</p> <p>(ค) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๗๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง หรือที่มีพื้นที่ปรับอากาศหรือทำความเย็นไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อทุกขนาดเว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตราย ตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป</p>	<p>๔) ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>๕) ใช้งานในอาคารที่สามารถรองรับผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป</p> <p>(ค) ภาชนะรับแรงดัน กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีมูลค่าตั้งแต่สามสิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป</p> <p>๒) ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p>	<p>อันตรายเป็นกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป</p> <p>(ง) เตาอุตสาหกรรมทุกขนาดที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๘๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา</p> <p>(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อนที่มีลักษณะ</p> <p>๑) การออกแบบเพื่อสร้างตัวเครื่องและอุปกรณ์ (Equipment Design) ที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๗๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
<p>ตั้งแต่สิบล้านบาทต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีมูลค่าตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป หรือที่มีขนาดระบบตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป</p> <p>(จ) การจัดการพลังงานที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป หรือใช้ความร้อนตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป</p> <p>(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบ</p>	<p>(จ) การจัดการพลังงานทุกขนาด</p> <p>(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด</p> <p>(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต</p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอลักษณะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีความดันไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือภาชนะรับแรงดันปริมาตรไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง หรืออัตราการ</p>	<p>๓) ใช้งานในอาคารที่สามารถรองรับผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป</p> <p>(ง) เตาอุตสาหกรรม กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีมูลค่าตั้งแต่สามสิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป</p> <p>๒) ใช้ความร้อนตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป</p> <p>๓) มีอัตราการความร้อนตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ต่อโครงการขึ้นไป</p> <p>๔) ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>๕) ใช้งานในอาคารที่</p>	<p>๒) การออกแบบเพื่อประกอบเป็นระบบ (System Design) ในระบบที่มีขนาดทำความเย็นหรือความร้อนไม่เกิน ๙,๐๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันเกจของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป</p> <p>(ข) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
<p>ขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัย ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(๓) งานออกแบบและคำนวณ</p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด รวมกันตั้งแต่ ๗.๕ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง ขึ้นไป</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตา อุตสาหกรรมทุกขนาด</p> <p>(ค) เครื่องปรับอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาด ตั้งแต่ ๗.๕ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ปรับอากาศหรือทำ ความเย็นตั้งแต่ ๔๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป</p>	<p>ผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง</p> <p>(ค) เครื่องปรับอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาด ทำความเย็น ไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ ต่อเครื่อง</p> <p>(ง) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดัน ของไหลในท่อไม่เกิน ๓,๐๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสาร มีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความ เย็นทั่วไป</p>	<p>สามารถรองรับผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่ สองร้อยคนขึ้นไป</p> <p>(จ) เครื่องปรับอากาศหรือ เครื่องทำความเย็นหรือความร้อน กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีมูลค่าตั้งแต่สามสิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป</p> <p>๒) มีขนาดทำความเย็นหรือ ความร้อนตั้งแต่ ๓๕๐ กิโลวัตต์ต่อ โครงการขึ้นไป</p> <p>(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศ กรณีใดกรณี หนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีมูลค่าตั้งแต่สามสิบล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป</p>	<p>(ข) การจัดการพลังงาน ทำได้ ทุกขนาด</p> <p>(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการ ผลิต</p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด กำลัง ไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อ เครื่อง</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่น ที่มีความดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรือที่มีอัตรา การผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อ เครื่อง</p> <p>(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความ ดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
<p>(ง) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดัน ของไหลในท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาส กาลขึ้นไป หรือสุญญากาศตั้งแต่ลบ ๕๐ กิโลปาสกาลลงมา</p> <p>(จ) การจัดการพลังงานทุกขนาด</p> <p>(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกัน อัคคีภัยที่มีพื้นที่ ป้องกันอัคคีภัย ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(๔) งานควบคุมการสร้างหรือ การผลิต</p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด รวมกันตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง ขึ้นไป</p>	<p>(จ) ระบบดับเพลิงและ ป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด</p> <p><u>(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด</u></p> <p><u>(๕) งานอำนวยความสะดวก</u></p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด รวมกันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลวัตต์ ต่อระบบ</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือ ไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือ เตาอุตสาหกรรมที่มีความดันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีอัตรา การผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อ เครื่อง หรือที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน</p>	<p>๒) มีขนาดกำลังของไหล ตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>๓) ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ ใช้สอยในอาคารตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>๔) ใช้งานในอาคารที่ สามารถรองรับผู้ใช้สอยพื้นที่ตั้งแต่ สองร้อยคนขึ้นไป</p> <p>(ข) ระบบดับเพลิงหรือระบบ ป้องกันอัคคีภัย กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่ สามล้านบาทต่อโครงการขึ้นไป</p> <p>๒) ครอบคลุมพื้นที่ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p>	<p>หรือปริมาตรไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์ เมตรต่อถัง</p> <p>(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาด อัตราความร้อนไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา</p> <p>(จ) เครื่องปรับอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำ ความร้อน ที่มีลักษณะ</p> <p>๑) การสร้างหรือการผลิต หรือการซ่อมหรือการดัดแปลงที่มี ขนาดทำความเย็นหรือทำความร้อน ไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง</p> <p>๒) การติดตั้งหรือการรื้อ ถอนหรือการเคลื่อนย้ายทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
<p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือ ไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือ เตาอุตสาหกรรมที่มีความดันตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป หรือ ปริมาตรตั้งแต่ ๑ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไอ อย่างอื่นตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลกรัมต่อ ชั่วโมงขึ้นไป</p> <p>(ค) เครื่องปรับอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาด ตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>(ง) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดัน ของไหลในท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาส</p>	<p>๓๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อ ระบบ</p> <p>(ค) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัด ก๊าซที่มีขนาดความดันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาลและมีปริมาตร ไม่เกิน ๕๐ ลูกบาศก์เมตร</p> <p>(ง) เครื่องปรับอากาศหรือ เครื่องทำความเย็น ทุกขนาด</p> <p>(จ) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดัน ของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ของ ไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตราย ตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุม วัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความ รวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป</p>	<p>(ช) การจัดการพลังงาน กรณี ใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีการใช้พลังงานไฟฟ้า ตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ขึ้นไป</p> <p>๒) มีการใช้พลังงานความ ร้อนรวมตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปี ขึ้นไป</p> <p>(๓) งานออกแบบและคำนวณ กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง ขึ้นไป</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่นทุกขนาด</p> <p>(ค) ภาชนะรับแรงดันทุกขนาด</p>	<p>(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดัน เกจของไหลในท่อไม่เกิน ๓,๐๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสาร มีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความ เย็นทั่วไป</p> <p>(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกัน อัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด</p> <p>(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ ทำได้ ทุกประเภทและทุกขนาดตาม (๒)</p> <p>(๓) (๔) และ (๖)</p> <p>(๕) งานอำนวยความสะดวก</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
<p>กาลขึ้นไป หรือสูญญากาศตั้งแต่ลบ ๕๐ กิโลปาสกาลลงมา</p> <p>(จ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(๕) งานอำนวยความสะดวก</p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบขึ้นไป</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่องขึ้นไป</p>	<p>(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเครื่องกลได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานวางโครงการ</p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีมูลค่าไม่เกินห้าสิบล้านบาทต่อโครงการหรือที่มีขนาดระบบรวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคาร</p>	<p>(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราการร้อนตั้งแต่ ๔๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือความร้อนกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีการออกแบบเพื่อสร้างตัวเครื่องและอุปกรณ์ที่มีขนาดทำความเย็นหรือความร้อนตั้งแต่ ๒๕ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป</p> <p>๒) มีการออกแบบเพื่อประกอบเป็นระบบที่มีขนาดทำความเย็นหรือความร้อนตั้งแต่ ๗๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p>	<p>(ก) ระบบเครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังรวมกันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่องหรือในระบบที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง</p> <p>(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรือมีปริมาตรไม่เกิน ๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
<p>(ค) หม้ออัดอากาศหรือหม้อ อัดก๊าซที่มีขนาดความดันตั้งแต่ ๑,๓๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป และมี ปริมาตรตั้งแต่ ๑๐ ลูกบาศก์เมตร ขึ้นไป</p> <p>(ง) เครื่องปรับอากาศอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาด ตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบขึ้นไป</p> <p>(จ) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดัน ของไหลในท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาส กาลต่อระบบขึ้นไป</p> <p>(ฉ) ระบบดับเพลิงและ ป้องกันอัคคีภัยที่มีพื้นที่ป้องกัน</p>	<p>ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ ไม่เกินห้าร้อยคน</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือโอ ย่งอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตา อุตสาหกรรมที่มีมูลค่าไม่เกินห้าสิบล ้านบาทต่อโครงการหรือเครื่อง กำเนิดไอน้ำหรือโอย่งอื่น หรือเตาอุตสาหกรรมที่ใช้ความร้อน ไม่เกิน ๑๐๐ ล้านเมกะจูลต่อปี หรือ เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือโอย่งอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตา อุตสาหกรรมที่ใช้งานในอาคาร ที่มี พื้นที่ใช้สอยในอาคาร ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งาน</p>	<p>(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศ กรณีใดกรณี หนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีความดันเกจของไหล ในท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป</p> <p>๒) มีสุญญากาศเกจต่ำกว่า ลบ ๕๐ กิโลปาสกาล</p> <p>(ซ) ระบบดับเพลิงหรือระบบ ป้องกันอัคคีภัยที่ครอบคลุมพื้นที่ ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(ช) การจัดการพลังงาน กรณี ใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีการใช้พลังงานไฟฟ้า ตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ขึ้นไป</p>	<p>(ง) เตาอุตสาหกรรม ที่มีขนาด อัตราความร้อนไม่เกิน ๓,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา หรืออัตราความร้อน รวมไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์</p> <p>(จ) เครื่องปรับอากาศอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นหรือความ ร้อนทุกขนาด</p> <p>(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดัน เกจของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุ อันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้ หมายความรวมถึงสารทำความเย็น ทั่วไป</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
<p>อัคคีภัยตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป</p>	<p>ในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ห้าร้อยคน</p> <p>(ค) เครื่องปรับอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นที่มีมูลค่า ไม่เกินห้าสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดทำความเย็นของระบบ ไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งาน ในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคาร ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใ้ งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ห้าร้อยคน</p> <p>(ง) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดัน หรือสุญญากาศที่มีมูลค่า ไม่เกินห้าสิบล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดระบบไม่เกิน ๕๐๐</p>	<p>๒) มีการใช้พลังงานความ ร้อนรวมตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปี ขึ้นไป</p> <p>(๔) งานควบคุมการสร้างหรือการ ผลิต</p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด กำลังตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง ขึ้นไป</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่น กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีความดันเกจตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป</p> <p>๒) มีอัตราการผลิตไอน้ำ หรือไออย่างอื่นตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลกรัม ต่อชั่วโมงต่อเครื่องขึ้นไป</p>	<p>(ข) ระบบดับเพลิงและป้องกัน อัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด</p> <p>(ซ) การจัดการพลังงาน ทำได้ ทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร</p> <p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม เครื่องกล ระดับภาคี วิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกลได้ เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานวางโครงการ</p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีมูลค่า ไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดกำลังรวมไม่เกิน ๕๐๐</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
	<p>กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มี พื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งาน ในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกินห้า ร้อยคน</p> <p>(จ) การจัดการพลังงานที่มี ขนาดไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ หรือ ใช้ความร้อนไม่เกิน ๔๐ ล้านเมกะจูล ต่อปี</p> <p>(ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกัน อัคคีภัยซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบ พิเศษ เช่น การใช้ก๊าซหรือโฟม เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบ ล้านบาทต่อระบบ หรือที่มีพื้นที่</p>	<p>(ค) ภาชนะรับแรงดัน กรณีใด กรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีความดันเกจตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป</p> <p>๒) มีปริมาตรตั้งแต่ ๑ ลูกบาศก์เมตรต่อหน่วยขึ้นไป</p> <p>(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาด อัตราความร้อนตั้งแต่ ๔๐๐ กิโลวัตต์ ขึ้นไป</p> <p>(จ) เครื่องปรับอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นหรือ ความร้อนที่มีขนาดทำความเย็นหรือ ความร้อนตั้งแต่ ๗๐ กิโลวัตต์ต่อ เครื่องขึ้นไป หรือรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p>	<p>กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มี พื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งาน ในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่นที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้าน บาทต่อโครงการ หรือที่ใช้ความร้อน ไม่เกิน ๑๐๐ ล้านเมกะจูลต่อปี หรือ ที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยใน อาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอย พื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน</p> <p>(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีมูลค่า ไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
	<p>ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร (๒) งานออกแบบและคำนวณ (ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอน้ำอย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดความดันไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือภาชนะรับแรงดัน ปริมาตรไม่เกิน ๓ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง</p>	<p>(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศ กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้ ๑) มีความดันเกจของไหลในท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป ๒) มีสุญญากาศเกจต่ำกว่าลบ ๕๐ กิโลปาสกาล (ช) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัยที่ครอบคลุมพื้นที่ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป (๕) งานพิจารณาตรวจสอบ (ก) ตาม (๒) (๓) (๔) หรือ (๖) ทุกประเภทและทุกขนาด</p>	<p>หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน (ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีอัตราการความร้อนไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อโครงการ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน (จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อนที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้าน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
	<p>(ค) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง หรือที่มีพื้นที่ปรับอากาศหรือทำความเย็นไม่เกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(ง) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันของไหลในท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป</p>	<p>(ข) ลิฟต์โดยสารหรือลิฟต์ขนส่งที่บุคคลสามารถเข้าไปโดยสารได้ ทุกขนาด</p> <p>(ค) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันสำหรับแก๊สเชื้อเพลิงในยานพาหนะทุกขนาด</p> <p>(๖) งานอำนวยการใช้</p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังรวมกันตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบหรือที่มีขนาดกำลัง ๒๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอน้ำอย่างอื่น กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีความดันเกจตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป</p>	<p>บาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดทำความเย็นของระบบไม่เกิน ๑,๗๕๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน</p> <p>(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดกำลังของไหล ของระบบไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
	<p>(จ) การจัดการพลังงานขนาด ไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ หรือใช้ ความร้อนไม่เกิน ๒๐ ล้านเมกะจูล ต่อปี</p> <p>(ฉ) ระบบดับเพลิง และ ป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิง แบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ หรือโฟม เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินห้า ล้านบาทต่อระบบ หรือที่มีพื้นที่ ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(๓) <u>งานควบคุมการสร้างหรือการ ผลิต</u></p>	<p>๒) มีอัตราการผลิตไอน้ำ หรือไออย่างอื่นตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่องขึ้นไป</p> <p>(ค) ภาชนะรับแรงดัน กรณีใด กรณีหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีความดันเกจตั้งแต่ ๑,๓๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป</p> <p>๒) มีปริมาตรตั้งแต่ ๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อหน่วยขึ้นไป</p> <p>(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาด อัตราความร้อนตั้งแต่ ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตาขึ้นไป</p> <p>(จ) เครื่องปรับอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นหรือความ ร้อนที่มีขนาดทำความเย็นหรือความ</p>	<p>งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน</p> <p>(ข) ระบบดับเพลิงและป้องกัน อัคคีภัยซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบ พิเศษ เช่น การใช้ก๊าซหรือโฟม สำหรับดับเพลิง ที่มีมูลค่ารวมกันไม่ เกิน ๑๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่ มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(ข) การจัดการพลังงานที่มี ขนาดไม่เกิน ๒ เมกะวัตต์ต่อ โครงการหรือใช้ความร้อนไม่เกิน๕๐ ล้านเมกะจูล ต่อปีต่อโครงการ</p> <p>(๒) งานออกแบบและคำนวณ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
	<p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด รวมกันไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อ เครื่อง</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตา อุตสาหกรรมที่มีความดันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรือภาชนะรับ แรงดันปริมาตรไม่เกิน ๑๐ ลูกบาศก์ เมตรต่อถัง หรืออัตราการผลิตไอน้ำ หรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง</p> <p>(ค) เครื่องปรับอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำ ความเย็นไม่เกิน ๓๕๐ กิโลวัตต์ต่อ เครื่อง</p>	<p>ร้อนรวมกันตั้งแต่ ๑,๗๕๐ กิโลวัตต์ ขึ้นไป</p> <p>(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศ กรณีใดกรณี หนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) มีความดันเกจของไหลใน ท่อตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป</p> <p>๒) มีสุญญากาศต่ำกว่า ลบ ๕๐ กิโลปาสกาล</p> <p>(ช) ระบบดับเพลิงหรือระบบ ป้องกันอัคคีภัยที่ครอบคลุมพื้นที่ ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(ซ) การจัดการพลังงาน กรณี ใดกรณีหนึ่ง ดังนี้</p>	<p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด กำลังไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง เว้นแต่เครื่องจักรกลสำหรับลิฟต์หรือ บันไดเลื่อนหรือปั้นจั่นขนาดกำลัง ไม่เกิน ๒๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง</p> <p>(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือ ไออย่างอื่นที่มีความดันเกจ ไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรืออัตราการ ผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง</p> <p>(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มี ความดันเกจ ไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือปริมาตรไม่เกิน ๓ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง เว้นแต่ที่มี สารเป็นพิษหรือวัตถุอันตรายตาม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
	<p>(ง) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดัน ของไหลในท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสาร มีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุม วัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำ ความเย็นทั่วไป</p> <p>(จ) ระบบดับเพลิงและป้องกัน อัคคีภัยทุกขนาด</p> <p><u>(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ</u></p> <p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด รวมกันไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อ เครื่อง</p>	<p>๑) มีการใช้พลังงานไฟฟ้า ตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ขึ้นไป</p> <p>๒) มีการใช้พลังงานความร้อนรวมตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปี ขึ้นไป</p>	<p>กฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุ อันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความ รวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป</p> <p>(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มี ขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๓๕๐ กิโลวัตต์ต่อเตา</p> <p>(จ) เครื่องปรับอากาศ อากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือ เครื่องทำความร้อนที่มีลักษณะ</p> <p>๑) การออกแบบเพื่อ สร้างตัวเครื่องและอุปกรณ์ (Equipment Design) ที่มีขนาดทำ ความเย็นไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อ เครื่อง</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
	<p>(ข) ระบบดับเพลิงและป้องกัน อัคคีภัยทุกขนาด <u>(๕) งานอำนวยความสะดวก</u> (ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด รวมกันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อ ระบบ (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอ อย่างอื่น ภาชนะรับแรงดัน หรือเตา อุตสาหกรรมที่มีความดันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีอัตรา การผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อ เครื่อง หรือที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อ ระบบ</p>		<p>๒) การออกแบบเพื่อ ประกอบเป็น ระบบ (System Design) ที่มีขนาดทำความเย็น ไม่เกิน ๓๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง (ฉ) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศ ๑) ที่มีความดันเก จของไหลในท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโล ปาสกาล หรือ ๒) สุญญากาศเกจไม่ ต่ำกว่าลบ ๘๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุ อันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้มิให้</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
	<p>(ค) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัด ก๊าซที่มีขนาดความดันไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาลและมีปริมาตร ไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์เมตร</p> <p>(ง) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำ ความเย็นไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อ ระบบ</p> <p>(จ) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศ ที่มีความดัน ของไหลในท่อไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสาร มีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้</p>		<p>หมายความรวมถึงสารทำความเย็น ทั่วไป</p> <p>(ข) ระบบดับเพลิงและ ป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบ ดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ หรือโฟม เป็นต้น ที่มูลค่ารวมกันไม่ เกิน ๗.๕ ล้านบาทต่อระบบ หรือที่มี พื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(ซ) การจัดการพลังงาน ขนาด ไม่เกิน ๑ เมกะวัตต์ หรือใช้ พลังงานความร้อนไม่เกิน ๒๐ ล้านเม กะจูลต่อปี</p> <p>(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการ ผลิต</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
	<p>มิให้หมายความรวมถึงสารทำความ เย็นทั่วไป (ฉ) ระบบดับเพลิงและป้องกัน อัคคีภัยทุกขนาด ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับภาคี วิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม สาขา วิศวกรรมเครื่องกลได้ ตามงาน ประเภท และขนาดที่ ระบุไว้ใน ใบอนุญาต</p>		<p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด กำลังไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือ ไอลักษณะอื่นที่มีความดันเกจ ไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรือที่มีอัตรา การผลิตไอน้ำหรือไอลักษณะอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง (ค) ภาชนะรับแรงดันที่มี ความดันเกจไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาส กาล หรือที่มีปริมาตรไม่เกิน ๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง (ง) เตาอุตสาหกรรมที่มี ขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
			<p>(จ) เครื่องปรับอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำ ความร้อนที่มีขนาดทำความเย็นหรือ ทำความร้อนไม่เกิน ๓๕๐ กิโลวัตต์ ต่อเครื่อง หรือรวมไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ เว้นแต่สารทำความเย็นเป็น สารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตาม กฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุ อันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความ รวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป</p> <p>(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศ</p> <p>๑) ที่มีความดันเกจของ ไหลในท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลปาส กาลต่อระบบ หรือ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
			<p>๒) สูญญากาศเกจ ไม่ต่ำ กว่าลบ ๘๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของ ไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตราย ตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุม วัตถุอันตราย ทั้งนี้ให้หมายความ รวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป เว้นแต่ ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุ อันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้ หมายความรวมถึงสารทำความเย็น ทั่วไป</p> <p>(ข) ระบบดับเพลิง และ ป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด</p> <p>(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
			<p>(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด กำลังไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง (ข) ลิฟต์โดยสารหรือลิฟต์ ขนส่งที่บุคคลสามารถเข้าไปโดยสาร ได้ทุกขนาด (ค) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันสำหรับแก๊สเชื้อเพลิงใน ยานพาหนะทุกขนาด (๕) งานอำนวยการใช้ (ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาด กำลังรวมไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อ ระบบ (ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือ ไออย่างอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๒ , ๐ ๐ ๐ กิ โล ปา ส ก า ล</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
			<p>หรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไอ อย่างอื่นไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัม ต่อชั่วโมงต่อเครื่องหรือที่มีขนาดรวม ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง (ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความ ความดันเกจไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาส กาล หรือมีปริมาตรไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง (ง) เตาอุตสาหกรรมที่มี ขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา หรืออัตราความร้อน รวมไม่เกิน ๖,๐๐๐ กิโลวัตต์ (จ) เครื่องปรับอากาศ หรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
			<p>ความเย็นหรือทำความร้อนของ ระบบไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ (ข) ระบบของไหลในท่อรับ แรงดันหรือสุญญากาศ ๑) ที่มีความดันเกจของ ไหลในท่อไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาส กาลเว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือ วัตถุอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วย การควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ให้ หมายความรวมถึงสารทำความเย็น ทั่วไป ๒) สุญญากาศเกจ ไม่ต่ำ กว่าลบ ๘๐ กิโลปาสกาลเว้นแต่ของ ไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตราย ตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
			<p>วัตถุประสงค์ราย ทั้งนี้ให้หมายความ รวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป</p> <p>(ซ) ระบบดับเพลิงและ ป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด</p> <p>(ฅ) การจัดการพลังงาน สถานประกอบการที่มีการใช้พลัง ไฟฟ้าไม่เกิน ๑๐ เมกะวัตต์ หรือใน ๑ ปี ใช้พลังงานความร้อน ไม่เกิน ๒๐๐ ล้านเมกะจูล</p> <p>ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับภาคี วิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม สาขา วิศวกรรมเครื่องกลได้ ตามงาน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
			<p>ประเภท และขนาดที่ ระบุไว้ใน ใบอนุญาต ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัย ชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม แต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการ สภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ สภาวิศวกรให้เป็นที่สุด ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.</p>
			<p>เงื่อนไขตามกฎกระทรวงกำหนด สาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการงานนั้นต่อไปได้ จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกิน สามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ</p>

ร่าง
ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมเครื่องกล
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่.../.... เมื่อวันที่และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๗๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง

(ค) ภาชนะรับแรงดันทุกขนาดเว้นแต่ที่มีสารเป็นพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตรายทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ง) เตาอุตสาหกรรมทุกขนาดที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๘๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อนที่มีลักษณะ

๑) การออกแบบเพื่อสร้างตัวเครื่องและอุปกรณ์ (Equipment Design) ที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๗๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

๒) การออกแบบเพื่อประกอบเป็นระบบ (System Design) ในระบบที่มีขนาดทำความเย็นหรือความร้อนไม่เกิน ๙,๐๐๐ กิโลวัตต์

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันเกจของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด

(ซ) การจัดการพลังงาน ทำได้ทุกขนาด

(ฅ) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลัง ไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ที่มีความดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง

(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือปริมาตรไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง

(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อน ที่มีลักษณะ

๑) การสร้างหรือการผลิตหรือการซ่อมหรือการดัดแปลงที่มีขนาดทำความเย็นหรือทำความร้อนไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

๒) การติดตั้งหรือการรื้อถอนหรือการเคลื่อนย้ายทุกขนาด

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันเกจของไหลในท่อไม่เกิน ๓,๐๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด

(ฅ) งานพิจารณาตรวจสอบ ทำได้ทุกประเภทและทุกขนาดตาม (๒) (๓) (๔) และ (๖)

(๕) งานอำนวยความสะดวก

(ก) ระบบเครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังรวมกันไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลวัตต์

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่องหรือในระบบที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือมีปริมาตรไม่เกิน ๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง

(ง) เตาอุตสาหกรรม ที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๓,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา หรืออัตราความร้อนรวมไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือความร้อนทุกขนาด

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีความดันเกจของไหลในท่อทุกขนาด เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด

(ซ) การจัดการพลังงาน ทำได้ทุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม เครื่องกล ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกลได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดกำลังรวมไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอน้ำหรืออย่างอื่นที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่ใช้ความร้อนไม่เกิน ๑๐๐ ล้านเมกะจูลต่อปี หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน

(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน

(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีอัตราความร้อนไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อโครงการ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อนที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดทำความเย็นของระบบไม่เกิน ๑,๗๕๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศที่มีมูลค่าไม่เกิน ๗๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีขนาดกำลังของไหล ของระบบไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีพื้นที่ใช้สอยในอาคารไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือที่ใช้งานในอาคารที่มีผู้ใช้สอยพื้นที่ไม่เกิน ๕๐๐ คน

(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซหรือโฟมสำหรับดับเพลิง ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกิน ๑๕ ล้านบาทต่อโครงการ หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(ซ) การจัดการพลังงานที่มีขนาดไม่เกิน ๒ เมกะวัตต์ต่อโครงการหรือใช้ความร้อนไม่เกิน ๔๐ ล้านเมกะจูล ต่อปีต่อโครงการ

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง เว้นแต่เครื่องจักรกลสำหรับลิฟต์หรือบันไดเลื่อนหรือปั้นจั่นขนาดกำลังไม่เกิน ๒๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่นที่มีความดันเกจ ไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรืออัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง

(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจ ไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือปริมาตรไม่เกิน ๓ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง เว้นแต่ที่มีสารเป็นพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๓๕๐ กิโลวัตต์ต่อเตา

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อนที่มีลักษณะ

๑) การออกแบบเพื่อสร้างตัวเครื่องและอุปกรณ์ (Equipment Design) ที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

๒) การออกแบบเพื่อประกอบเป็นระบบ (System Design) ที่มีขนาดทำความเย็นไม่เกิน ๓๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศ

๑) ที่มีความดันเกจของไหลในท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลปาสกาล หรือ

๒) สุญญากาศเกจไม่ต่ำกว่าลบ ๘๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้มิให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ซ) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซหรือโฟม เป็นต้น ที่มูลค่ารวมกันไม่เกิน ๗.๕ ล้านบาทต่อระบบ หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(ซ) การจัดการพลังงานขนาด ไม่เกิน ๑ เมกะวัตต์ หรือใช้พลังงานความร้อนไม่เกิน ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปี

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่นที่มีความดันเกจ ไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่อง

(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีปริมาตรไม่เกิน ๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง

(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นหรือเครื่องทำความร้อนที่มีขนาดทำความเย็นหรือทำความร้อนไม่เกิน ๓๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง หรือรวมไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์ เว้นแต่สารทำความเย็นเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มีให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศ

๑) ที่มีความดันเกจของไหลในท่อไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลปาสกาลต่อระบบ หรือ

๒) สุญญากาศเกจ ไม่ต่ำกว่าลบ ๘๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มีให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มีให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด

(๕) งานพิจารณาตรวจสอบ

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๑๐๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่อง

(ข) ลิฟต์โดยสารหรือลิฟต์ขนส่งที่บุคคลสามารถเข้าไปโดยสารได้ทุกขนาด

(ค) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันสำหรับแก๊สเชื้อเพลิงในยานพาหนะทุกขนาด

(๕) งานอำนวยความสะดวก

(ก) เครื่องจักรกลที่มีขนาดกำลังรวมไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์ต่อระบบ

(ข) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอน้ำหรือไออย่างอื่นที่มีความดันเกจไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล หรือที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงต่อเครื่องหรือที่มีขนาดรวมไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

(ค) ภาชนะรับแรงดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาลหรือมีปริมาตรไม่เกิน ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อถัง

(ง) เตาอุตสาหกรรมที่มีขนาดอัตราความร้อนไม่เกิน ๑,๕๐๐ กิโลวัตต์ต่อเตา หรืออัตราความร้อนรวมไม่เกิน ๖,๐๐๐ กิโลวัตต์

(จ) เครื่องปรับอากาศหรือเครื่องทำความเย็นที่มีขนาดทำความเย็นหรือทำความร้อนของระบบไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลวัตต์

(ฉ) ระบบของไหลในท่อรับแรงดันหรือสุญญากาศ

๑) ที่มีความดันเกจของไหลในท่อไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มีให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

๒) สุญญากาศเกจ ไม่ต่ำกว่าลบ ๘๐ กิโลปาสกาล เว้นแต่ของไหลเป็นสารมีพิษหรือวัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมวัตถุอันตราย ทั้งนี้ มีให้หมายความรวมถึงสารทำความเย็นทั่วไป

(ช) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัย ทำได้ทุกขนาด

(ณ) การจัดการพลังงานสถานประกอบการที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าไม่เกิน ๑๐ เมกะวัตต์ หรือใน ๑ ปี ใช้พลังงานความร้อนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านเมกะจูล

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกลได้ ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมายกำหนด สาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบกรงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกสภาวิศวกร

สรุปสาระสำคัญร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติ ของผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.

๑. สภาพปัญหา

เนื่องด้วยงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันซึ่งวิทยาการและเทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมก้าวหน้า ไปอย่างรวดเร็ว งานวิศวกรรมบางประเภทอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนคุณภาพของสิ่งแวดล้อม สมควรแก้ไขปรับปรุงงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งกฎหมายอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับ ความปลอดภัยทางด้านวิศวกรรม จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยได้ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ และให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มีผลบังคับใช้วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๖)

๒. ประโยชน์

เพื่อกำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า (งานไฟฟ้ากำลัง/งานไฟฟ้าสื่อสาร) ระดับวุฒิวิศวกร ระดับสามัญวิศวกร ระดับภาคีวิศวกร และระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

๓. สาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม

๓.๑ กำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้สอดคล้องกับสิทธิการประกอบวิชาชีพฯ ตามข้อบังคับเดิม

๓.๒ ระดับวุฒิวิศวกร สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า (งานไฟฟ้ากำลัง/งานไฟฟ้าสื่อสาร) ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

๓.๓ กำหนดงาน ประเภท และขนาดของงานที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า (งานไฟฟ้ากำลัง/งานไฟฟ้าสื่อสาร) ให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร และระดับภาคีวิศวกร ให้สอดคล้องเป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ อย่างเหมาะสม

๓.๔ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า (งานไฟฟ้ากำลัง/งานไฟฟ้าสื่อสาร) ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาตฯ

ตารางเปรียบเทียบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
<p>ข้อ ๗ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า มีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) งานไฟฟ้ากำลัง ได้แก่</p> <p>(ก) งานให้คำปรึกษาตาม (ข) (ค) (ง) (จ) หรือ (ฉ) ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ข) งานวางโครงการ</p> <p>๑) ระบบการผลิตไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไปหรือที่มี</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร (งานไฟฟ้ากำลัง)</p> <p>ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้ากำลัง ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้า กำลัง ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร (งานไฟฟ้ากำลัง)</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม</p>	<p>ข้อ ๘ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้ามีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) งานไฟฟ้ากำลัง ได้แก่</p> <p>(ก) งานให้คำปรึกษาตาม (ข) (ค) (ง) (จ) หรือ (ฉ) ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ข) งานวางโครงการ</p> <p>๑) ระบบการผลิตไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๓.๓๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร (งานไฟฟ้ากำลัง)</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร (งานไฟฟ้ากำลัง)</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
<p>ขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๓,๓๐๐ โวลต์ขึ้นไป</p> <p>๒) ระบบส่ง ระบบจำหน่าย และระบบการใช้ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป</p> <p>(ค) งานออกแบบและคำนวณ</p> <p>๑) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๓๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๓,๓๐๐ โวลต์ขึ้นไป</p>	<p>สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้ากำลัง ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้</p> <p>(๑) <u>งานวางโครงการ</u> ระบบการผลิตไฟฟ้า ที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลโวลต์ แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖,๐๐๐ โวลต์</p> <p>(๒) <u>งานออกแบบและคำนวณ</u></p> <p>(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาด</p>	<p>๒) ระบบส่ง ระบบจำหน่าย และระบบการใช้ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป</p> <p>๓) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>๔) การจัดการพลังงานที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ขึ้นไป หรือที่มีการใช้พลังงานความร้อนรวมตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะจูลต่อปีขึ้นไป</p> <p>(ค) งานออกแบบและคำนวณ</p>	<p>สาขาวิศวกรรมไฟฟ้างานไฟฟ้ากำลัง ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้</p> <p>(๑) <u>งานวางโครงการ</u></p> <p>(ก) ระบบการผลิตไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์</p> <p>(ข) ระบบส่ง ระบบจำหน่าย และระบบการใช้ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลโวลต์</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
<p>๒) ระบบไฟฟ้าสำหรับ อาคารสาธารณะที่มีขนาดการใช้ ไฟฟ้ากำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป</p> <p>๓) ระบบสัญญาณเตือน อัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่ พิเศษ หรืออาคารชุด</p> <p>(ง) งานควบคุมการสร้างหรือ การผลิต</p> <p>๑) ระบบหรืออุปกรณ์ ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไปหรือที่มี ขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบ ตั้งแต่ ๑๒ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p>	<p>แรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖,๐๐๐ โวลต์</p> <p>(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับ อาคารสาธารณะที่มีขนาดการใช้ ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์</p> <p>(ค) ระบบสัญญาณเตือน อัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับ อาคารสูง อาคาร ขนาดใหญ่ พิเศษ หรืออาคารชุด ทุกขนาด</p>	<p>๑) ระบบหรืออุปกรณ์ ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๓๐๐ กิโลวัตต์ แอมแปร์ขึ้นไปหรือที่มีขนาดแรงดัน ระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๓.๓๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>๒) ระบบไฟฟ้าสำหรับ อาคารสาธารณะตามกฎหมายว่า ด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการ ใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป</p> <p>๓) ระบบสัญญาณเตือน อัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูงหรืออาคารขนาด ใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการ</p>	<p>แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุด ระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลวัตต์</p> <p>(ค) ระบบและเครื่องจักรกล ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐ เม กะวัตต์</p> <p>(ง) การจัดการพลังงานที่มี การใช้พลังงานไฟฟ้าหรือพลังงาน ความร้อน ทุกประเภททุกขนาด</p> <p>(๒) งานออกแบบและคำนวณ</p> <p>(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้า ที่มีขนาดไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดัน ระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโล วัตต์</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
<p>๒) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป</p> <p>๓) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคารชุด</p> <p>(จ) งานพิจารณาตรวจสอบ</p> <p>๑) ระบบไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p>	<p>ควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด</p> <p>๔) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป</p> <p>๕) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารสำหรับใช้เก็บวัตถุดิบทรายเฉพาะวัตถุระเบิดได้และวัตถุไวไฟทุกขนาด</p> <p>๖) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p>	<p>ควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด</p> <p>๔) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลวัตต์</p> <p>๕) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภทและทุกขนาด</p>	<p>(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้กำลังไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลวัตต์</p> <p>(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภทและทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
<p>๒) ระบบสัญญาณเตือน อัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่ พิเศษ หรืออาคารชุด</p> <p>(ฉ) งานอำนวยความสะดวกใช้ระบบ หรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์ แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดัน สูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป</p> <p>(๒) งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้แก่</p> <p>(ก) งานให้คำปรึกษาตาม</p> <p>(ข) (ค) หรือ (ง) ทุกประเภทและ ทุกขนาด</p>	<p>๗) การจัดการพลังงานที่มี การใช้พลังงานไฟฟ้าตั้งแต่ ๑ เมกะ วัตต์ขึ้นไป หรือที่มีการใช้พลังงาน ความร้อนรวมตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะ จูลต่อปีขึ้นไป</p> <p>(ง) งานควบคุมการสร้างหรือ การผลิต</p> <p>๑) ระบบหรืออุปกรณ์ ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มี ขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบ ตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป</p> <p>๒) ระบบไฟฟ้าสำหรับ อาคารสาธารณะตามกฎหมายว่า ด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการ</p>	<p>๗) การจัดการพลังงานที่มี การใช้พลังงานไฟฟ้าตั้งแต่ ๑ เมกะ วัตต์ขึ้นไป หรือที่มีการใช้พลังงาน ความร้อนรวมตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะ จูลต่อปีขึ้นไป</p> <p>(ง) งานควบคุมการสร้างหรือ การผลิต</p> <p>๑) ระบบหรืออุปกรณ์ ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มี ขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบ ตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป</p> <p>๒) ระบบไฟฟ้าสำหรับ อาคารสาธารณะตามกฎหมายว่า ด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการ</p>	<p>(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับ อาคารประเภทควบคุมการใช้ตาม กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่ มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกัน ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายใน ระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์</p> <p>(จ) ระบบไฟฟ้าสำหรับ อาคารประเภทควบคุมการใช้ตาม กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร สำหรับใช้เก็บวัตถุอันตรายเฉพาะ วัตถุระเบิดได้และวัตถุไวไฟ ที่มี ขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์ แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดัน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
<p>(ข) งานวางโครงการระบบเครือข่ายที่มีสถานีรับ ส่ง และถ่ายทอดเพื่อกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ตั้งแต่ ๓๐๐ กิโลเฮิร์ตซ์ และที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีตั้งแต่ ๑ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>(ค) งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต และงานพิจารณาตรวจสอบ</p> <p>๑) ระบบกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ตั้งแต่ ๓๐๐ กิโลเฮิร์ตซ์ขึ้นไปและที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีตั้งแต่ ๑ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>๒) ระบบรับ ส่ง แยกหรือรวมสัญญาณส่งโดยใช้ความถี่</p>	<p>ใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป</p> <p>๓) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด</p> <p>๔) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป</p> <p>๕) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตาม</p>	<p>ระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์</p> <p>(ฉ) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดกำลังไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑๐ เมกะวัตต์</p> <p>(ช) การจัดการพลังงานที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าหรือพลังงานความร้อน ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๓) งานควบคุมการสร้างการผลิต</p> <p>(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์</p>	

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
<p>คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าขนาดตั้งแต่ ๓๐๐ เมกะเฮิร์ตซ์ขึ้นไป และที่มีช่องการสื่อสารตั้งแต่ ๖๐ วงจรเสียงขึ้นไป หรือเทียบเท่า</p> <p>(ง) งานอำนวยความสะดวกในการกระจายคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ตั้งแต่ ๓๐๐ กิโลเฮิร์ตซ์ขึ้นไป และที่มีกำลังส่งแต่ละสถานีตั้งแต่ ๑ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p>		<p>กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร สำหรับใช้เก็บวัตถุอันตรายเฉพาะวัตถุระเบิดได้และวัตถุไวไฟทุกขนาด</p> <p>๖) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>(จ) งานพิจารณาตรวจสอบ</p> <p>๑) ระบบไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไปหรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p> <p>๒) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภททุกขนาด</p> <p>(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาด</p>	<p>(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์</p> <p>(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภททุกขนาด</p> <p>(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
		<p>ใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตาม กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด</p> <p>๓) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคาร สาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้า กำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์ แอมแปร์ขึ้นไป</p> <p>๔) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคาร ประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาด การใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป</p> <p>๕) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคาร ประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมาย</p>	<p>การใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์</p> <p>(จ) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคาร ประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคารสำหรับใช้ เก็บวัตถุอันตรายเฉพาะวัตถุระเบิด ได้และวัตถุไวไฟ ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์</p> <p>(ฉ) ระบบและเครื่องจักรกล ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๒๐ เมกะวัตต์</p> <p>(ค) งานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ง) งานอำนวยความสะดวก</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
		<p>ว่าด้วยการควบคุมอาคารสำหรับใช้ เก็บวัตถุอันตรายเฉพาะวัตถุระเบิด ได้และวัตถุไวไฟทุกขนาด</p> <p>๖) การจัดการพลังงานที่มี การใช้พลังงานไฟฟ้าตั้งแต่ ๑ เมกะวัตต์ขึ้นไป หรือที่มีการใช้พลังงาน ความร้อนรวมตั้งแต่ ๒๐ ล้านเมกะ จูลต่อปีขึ้นไป</p> <p>๗) ลิฟต์โดยสารหรือลิฟต์ ขนส่งที่บุคคลสามารถเข้าไปโดยสาร ได้ทุกขนาด</p> <p>(ฉ) งานอำนวยความสะดวก</p> <p>๑) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้า ที่มีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์ แอมแปร์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดแรงดัน</p>	<p>(ก) ระบบไฟฟ้าที่มีขนาดสูงสุด ระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์หรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาด ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลโวลต์ แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดัน ระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์</p> <p>(ข) ระบบและเครื่องจักรกล ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ เมกะวัตต์ หรือที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๔๐ เมกะวัตต์ต่อเครื่อง</p> <p>(ค) ระบบสัญญาณเตือน อัคคีภัย และระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
		<p>ระหว่างสายในระบบตั้งแต่ ๑๒ กิโลโวลต์ขึ้นไป</p> <p>๒) ระบบและเครื่องจักรกล ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป หรือที่มีขนาดกำลัง ๒๕๐ กิโลวัตต์ต่อเครื่องขึ้นไป</p> <p>๓) ระบบสัญญาณเตือน อัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตาม กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด</p> <p>(๒) งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้แก่</p>	<p>ควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตาม กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ทุกประเภททุกขนาด</p> <p>ระดับภาคี (งานไฟฟ้ากำลัง)</p> <p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรม ควบคุม สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานวางโครงการการจัด การพลังงานที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้า ไม่เกิน ๒ เมกะวัตต์ต่อโครงการ หรือ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
		<p>(ก) งานให้คำปรึกษาตาม (ข) (ค) หรือ (ง) ทุกประเภทและ ทุกขนาด (ข) งานวางโครงการ ๑) ระบบที่มีสถานีวิทยุ คมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตาราง กำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติโดยใช้ กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซ ทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E.I.R.P.) ต่อ คลื่นพาห์ต่อสถานีตั้งแต่ ๓๐ วัตต์ขึ้นไป ๒) ระบบสายสัญญาณที่ รองรับระบบคมนาคมขนส่ง</p>	<p>ใช้พลังงานความร้อนไม่เกิน ๔๐ ล้าน เมกะจูลต่อปีต่อโครงการ (๒) งานออกแบบและคำนวณ (ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้า ที่มีขนาดไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์ แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดัน ระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๒๔ กิโลโวลต์ (ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับ อาคารสาธารณะตามกฎหมายว่า ด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการ ใช้กำลังไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์หรือที่มีขนาด แรงดันระหว่างสายในระบบ ไม่เกิน ๒๔ กิโลโวลต์</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
		<p>สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด</p> <p>๓) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุม ระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่ง</p> <p>สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด</p> <p>(ค) งานออกแบบและ คำนวณงานควบคุมการสร้างหรือ การผลิต และงานพิจารณาตรวจสอบ</p> <p>๑) ระบบที่มีสถานีวิทยุ คมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตาราง กำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติโดยใช้ กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซ ทropic (Equivalent Isotropically</p>	<p>(ค) ระบบสัญญาณเตือน อัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตาม กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับ อาคารประเภทควบคุมการใช้ตาม กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่ มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่ เกิน ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ หรือ ที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายใน ระบบไม่เกิน ๒๔ กิโลวัตต์</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
		<p>Radiated Power- E.I.R.P.) ต่อ คลื่นพาร์ต่อสถานีตั้งแต่ ๓๐ วัตต์ขึ้น ไป</p> <p>๒) ระบบสายสัญญาณ ที่รองรับระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด</p> <p>๓) ระบบส่ง การ ระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบ ควบคุมระยะไกลของระบบคมนาคม ขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทาง ราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุก ขนาด</p> <p>(ง) งานอำนวยความสะดวกที่ใช้คลื่นความถี่</p>	<p>(ฉ) ระบบและเครื่องจักรกล ไฟฟ้าที่มีขนาดกำลังไฟฟ้ารวมกันไม่ เกิน ๑ เมกะวัตต์</p> <p>(ช) การจัดการพลังงานที่มี การใช้พลังงานไฟฟ้าไม่เกิน ๒ เมกะ วัตต์หรือใช้พลังงานความร้อนรวม ไม่เกิน ๔๐ ล้านเมกะจูลต่อปี</p> <p>(๓) งานควบคุมการสร้าง หรือการผลิต</p> <p>(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้า ที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์ แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดัน ระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
		<p>ตามตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติโดยใช้กำลังส่งออกอากาศ สมมูล แบบ ไอ โซ ท ร อ ป ก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาร์ต่อสถานีตั้งแต่ ๓.๓๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป</p>	<p>(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์</p> <p>(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกัน ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ (ฉ) ระบบและเครื่องจักรกล ไฟฟ้าที่มีขนาดกำลังไฟฟ้ารวมกัน ไม่เกิน ๒ เมกะวัตต์ (๔) งานพิจารณาตรวจสอบยกเว้น การวิเคราะห์ระบบไฟฟ้า ทุกประเภทและทุกขนาด (๕) งานอำนวยความสะดวก (ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้า ที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุด ระหว่างสายภายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลวัตต์</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>(ข) ระบบและเครื่องจักรกล ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐ เมกะวัตต์ หรือที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๔ เมกะวัตต์ต่อเครื่อง</p> <p>(ค) ระบบสัญญาณเตือน อัคคีภัย และระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูงหรืออาคารขนาด ใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตาม กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้างานไฟฟ้ากำลัง ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ ระบุไว้ในใบอนุญาต <u>ระดับวุฒิวิศวกร (งานไฟฟ้า สื่อสาร)</u></p> <p>ข้อ ๙ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้า สื่อสาร ได้ทุกงาน ทุกประเภทและ ทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p><u>ระดับสามัญวิศวกร (งานไฟฟ้า สื่อสาร)</u></p> <p>ข้อ ๑๐ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้า สื่อสาร ระดับสามัญวิศวกร ประกอบ วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานวางโครงการ</p> <p>(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุ คมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตาราง กำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติโดยใช้ กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>ทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E. I. R. P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๙๐ กิโลวัตต์ (E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาห์ต่อ สถานี</p> <p>(ข) ระบบสายสัญญาณที่ รองรับระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด</p> <p>(ค) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุม ระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภท และทุกขนาด เว้นแต่ระบบรางรถไฟ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>ความเร็วสูง (Hi-speed) รถไฟ ความเร็วสูงมาก (Very Hi-speed) หรือรถไฟความเร็วสูงพิเศษ (Ultra Hi-Speed) ที่มีความเร็วตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป</p> <p>(๒) งานออกแบบและคำนวณ</p> <p>(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุ คมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตาราง กำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติโดยใช้ กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซ ทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E. I. R. P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๙๐ กิโลวัตต์ (E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาทต่อ สถานี</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>(ข) ระบบสายสัญญาณที่ รองรับระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด</p> <p>(ค) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุม ระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภท และทุกขนาด เว้นแต่ระบบรางรถไฟ ความเร็วสูง (Hi-speed) รถไฟ ความเร็วสูงมาก (Very Hi-speed) หรือรถไฟความเร็วสูงพิเศษ (Ultra Hi-Speed) ที่มีความเร็วตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการ ผลิต</p> <p>(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุ คมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตาราง กำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติโดยใช้ กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซ ทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E. I. R. P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๕๐ กิโลวัตต์ (E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาทต่อ สถานี</p> <p>(ข) ระบบสายสัญญาณที่ รองรับระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>(ค) ระบบสั่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุม ระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๕) งานอำนวยความสะดวก</p> <p>(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุ คมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตาราง กำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติโดยใช้ กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซ ทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E. I. R. P.)</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๙๐ กิโลวัตต์ (E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาห์ ต่อสถานี</p> <p>(ข) ระบบสายสัญญาณที่ รองรับระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด</p> <p>(ค) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุม ระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภท และทุกขนาด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p><u>ระดับภาคีวิศวกร (งานไฟฟ้า สื่อสาร)</u></p> <p>ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้า สื่อสาร ระดับภาคีวิศวกร ประกอบ วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสารได้ เฉพาะงาน ประเภทและขนาดดังนี้</p> <p>(๑) งานพิจารณาตรวจสอบทำได้ ทุกประเภททุกขนาด ยกเว้นการ วิเคราะห์</p> <p>(๒) งานอำนวยความสะดวก</p> <p>(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุ คมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตาราง</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>กำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติโดยใช้ กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซ ทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E.I.R.P.) ทุก ประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๓๓ กิโลวัตต์ (E.I.R.P) ต่อคลื่นพาทต่อ สถานี</p> <p>(ข) ระบบสายสัญญาณที่ รองรับระบบคมนาคมขนส่ง สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>(ค) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือ ระบบควบคุม ระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่ง</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>สาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p><u>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ (งาน ไฟฟ้าสื่อสาร)</u></p> <p>ข้อ ๑๒ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้า สื่อสาร ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้า สื่อสาร ได้เฉพาะงาน ประเภทและ ขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p> <p>ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ต้องมีการ วินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์ และ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>คุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า ตามข้อบังคับนี้ ให้ คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็น ผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของ คณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็น ที่สุด</p> <p>ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและ เงื่อนไขตามกฎหมายกำหนด สาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.</p>
			<p>อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้ จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกิน สามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ</p>

ร่าง
ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่.../.... เมื่อวันที่และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ

(ก) ระบบการผลิตไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลวัตต์

(ข) ระบบส่ง ระบบจำหน่าย และระบบการใช้ไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลวัตต์

(ค) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๕๐ เมกะวัตต์

(ง) การจัดการพลังงานที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าหรือพลังงานความร้อน ทุกประเภท
ทุกขนาด

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้กำลังไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภทและทุกขนาด

(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(จ) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารสำหรับใช้เก็บวัตถุอันตรายเฉพาะวัตถุระเบิดได้และวัตถุไวไฟ ที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(ฉ) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดกำลังไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑๐ เมกะวัตต์

(ช) การจัดการพลังงานที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าหรือพลังงานความร้อน ทุกประเภทและทุกขนาด

(๓) งานควบคุมการสร้างการผลิต

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภททุกขนาด

(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์

(จ) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารสำหรับใช้เก็บวัตถุอันตรายเฉพาะวัตถุระเบิดได้และวัตถุไวไฟ ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์

(ฉ) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๒๐ เมกะวัตต์

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๕) งานอำนวยความสะดวก

(ก) ระบบไฟฟ้าที่มีขนาดสูงสุดระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์หรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์

(ข) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ เมกะวัตต์ หรือที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๔๐ เมกะวัตต์ต่อเครื่อง

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัย และระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภททุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ การจัดการพลังงานที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าไม่เกิน ๒ เมกะวัตต์ต่อโครงการ หรือใช้พลังงานความร้อนไม่เกิน ๔๐ ล้านเมกะจูลต่อปีต่อโครงการ

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๒๔ กิโลโวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้กำลังไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๒๔ กิโลโวลต์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภทและทุกขนาด

(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๒๔ กิโลโวลต์

(ฉ) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดกำลังไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๑ เมกะวัตต์

(ช) การจัดการพลังงานที่มีการใช้พลังงานไฟฟ้าไม่เกิน ๒ เมกะวัตต์หรือใช้พลังงานความร้อนรวมไม่เกิน ๔๐ ล้านเมกะจูลต่อปี

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันระหว่างสายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(ข) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลโวลต์แอมแปร์

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัยและระบบป้องกันฟ้าผ่า สำหรับอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภทและทุกขนาด

(ง) ระบบไฟฟ้าสำหรับอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีขนาดการใช้ไฟฟ้ากำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์

(ฉ) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดกำลังไฟฟ้ารวมกันไม่เกิน ๒ เมกะวัตต์

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบยกเว้นการวิเคราะห์ระบบไฟฟ้า ทุกประเภทและทุกขนาด

(๕) งานอำนวยความสะดวก

(ก) ระบบหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีขนาดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แอมแปร์ หรือที่มีขนาดแรงดันสูงสุดระหว่างสายภายในระบบไม่เกิน ๓๖ กิโลโวลต์

(ข) ระบบและเครื่องจักรกลไฟฟ้าที่มีขนาดรวมกันไม่เกิน ๑๐ เมกะวัตต์ หรือที่มีขนาดกำลังไม่เกิน ๔ เมกะวัตต์ต่อเครื่อง

(ค) ระบบสัญญาณเตือนอัคคีภัย และระบบป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้ากำลัง ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๙ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้ทุกงาน ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาดดังนี้

(๑) งานวางโครงการ

(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ โดยใช้กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E.I.R.P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๙๐ กิโลวัตต์ (E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาห์ต่อสถานี

(ข) ระบบสายสัญญาณที่รองรับระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด

(ค) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุมระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภทและทุกขนาด เว้นแต่ระบบรางรถไฟความเร็วสูง (Hi-speed) รถไฟความเร็วสูงมาก (Very Hi-speed) หรือรถไฟความเร็วสูงพิเศษ (Ultra Hi-Speed) ที่มีความเร็วตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ โดยใช้กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E.I.R.P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๕๐ กิโลวัตต์ (E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาร์ตต่อสถานี

(ข) ระบบสายสัญญาณที่รองรับระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด

(ค) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุมระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภทและทุกขนาด เว้นแต่ระบบรางรถไฟความเร็วสูง (Hi-speed) รถไฟความเร็วสูงมาก (Very Hi-speed) หรือรถไฟความเร็วสูงพิเศษ (Ultra Hi-Speed) ที่มีความเร็วตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ โดยใช้กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E.I.R.P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๕๐ กิโลวัตต์ (E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาร์ตต่อสถานี

(ข) ระบบสายสัญญาณที่รองรับระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด

(ค) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุมระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๕) งานอำนวยความสะดวก

(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ โดยใช้กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E.I.R.P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๕๐ กิโลวัตต์ (E.I.R.P.) ต่อคลื่นพาร์ตต่อสถานี

(ข) ระบบสายสัญญาณที่รองรับระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกขนาด

(ค) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือระบบควบคุมระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้างานไฟฟ้าสื่อสาร ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาดดังนี้

(๑) งานพิจารณาตรวจสอบทำได้ทุกประเภททุกขนาด ยกเว้นการวิเคราะห์

(๒) งานอำนวยความสะดวก

(ก) ระบบที่มีสถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ตามตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ โดยใช้กำลังส่งออกอากาศสมมูลแบบไอโซทรอปิก (Equivalent Isotropically Radiated Power- E.I.R.P.) ทุกประเภทที่มีขนาดไม่เกิน ๓๓ กิโลวัตต์ (E.I.R.P) ต่อคลื่นพาทต่อสถานี

(ข) ระบบสายสัญญาณที่รองรับระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภทและทุกขนาด

(ค) ระบบส่งการระยะไกล ระบบโทรมาตร หรือ ระบบควบคุมระยะไกลของระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ได้แก่ ทางถนน ทางราง ทางน้ำ หรือทางอากาศ ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ระดับภาควิศวกรรมพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า งานไฟฟ้าสื่อสาร ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สิ้นสุด

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกสภาวิศวกร

สรุปสาระสำคัญร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติ ของผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม พ.ศ.

๑. สภาพปัญหา

เนื่องด้วยงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันซึ่งวิทยาการและเทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมก้าวหน้า ไปอย่างรวดเร็ว งานวิศวกรรมบางประเภทอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนคุณภาพของสิ่งแวดล้อม สมควรแก้ไขปรับปรุงงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งกฎหมายอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับ ความปลอดภัยทางด้านวิศวกรรม จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยได้ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ และให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มีผลบังคับใช้วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๖)

๒. ประโยชน์

เพื่อกำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับวุฒิวิศวกร ระดับสามัญวิศวกร ระดับภาคีวิศวกร และระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

๓. สาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม

๓.๑ กำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้สอดคล้องกับสิทธิการประกอบวิชาชีพฯ ตามข้อบังคับเดิม

๓.๒ ระดับวุฒิวิศวกร สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

๓.๓ กำหนดงาน ประเภท และขนาดของงานที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร และระดับภาคีวิศวกร ให้สอดคล้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ อย่างเหมาะสม

๓.๔ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาตฯ

ตารางเปรียบเทียบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม พ.ศ.

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม พ.ศ.</p>
<p>ข้อ ๘ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) งานให้คำปรึกษา งานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต และงานพิจารณาตรวจสอบ</p> <p>(ก) โรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือโรงงานที่ลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร</p> <p>ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพ</p>	<p>ข้อ ๑๐ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) งานให้คำปรึกษา งานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต และงานพิจารณาตรวจสอบ</p> <p>(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังอาคารเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงาน</p> <p>(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้ทุกงาน ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม พ.ศ.</p>
<p>(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลือบโลหะ และการอบชุบ การชุบหรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือที่ลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ค) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตดังต่อไปนี้ ในกรณีที่เป็นตึกตั้งแต่ ๒ ตันต่อวันขึ้นไป ในกรณีที่เป็นตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวงตั้งแต่ ๕ ตันต่อวันขึ้นไป หรือในกรณี</p>	<p>วิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) <u>งานให้คำปรึกษา</u>ทุกประเภท และทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(๒) <u>งานวางโครงการ</u>ทุกประเภท และทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(๓) <u>งานออกแบบและคำนวณ</u> โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(๔) <u>งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต</u></p>	<p>กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะการอบชุบ การชุบหรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือที่มีการลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ ที่ใช้</p>	<p>สาขาการ ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานให้คำปรึกษา</p> <p>(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงานหรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบหรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
<p>ที่เป็นหลักหรือหลักกล้าตั้งแต่ ๑๐ ต้นต่อวันขึ้นไป</p> <p>(ง) ระบบดับเพลิงที่มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(๒) งานอำนวยความสะดวก</p> <p>(ก) สิ่งก่อสร้างและเครื่องจักรที่ใช้ควบคุมมลพิษ บำบัดของเสีย กำจัดสารพิษ กำจัดวัตถุอันตราย หรือกำจัดสิ่งใด ๆ ของโรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือที่ลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p>	<p>(ก) โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลือบโลหะ และการอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือที่ลงทุนไม่เกินห้าร้อยล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ค) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิต</p>	<p>คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไปหรือที่มีการลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนี้</p> <p>๑) ดีบุก ตั้งแต่ ๒ ต้นต่อวันขึ้นไป</p> <p>๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ตั้งแต่ ๕ ต้นต่อวันขึ้นไป</p> <p>๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า ตั้งแต่ ๑๐ ต้นต่อวันขึ้นไป</p>	<p>หรือสถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติหรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ หรือสถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ดีบุก</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
<p>(ข) ระบบระบายอากาศ ระบบแสงสว่าง และระบบบอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมมลพิษ การบำบัดของเสีย การกำจัดสารพิษ การกำจัดวัตถุอันตราย หรือการกำจัดสิ่งใด ๆ ของโรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือที่ลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ค) กระบวนการผลิตที่มีปฏิกิริยาเคมี ใช้สารไวไฟ ใช้สารอันตราย ใช้การกลั่นลำดับส่วนหรือกระทำภายในอุปกรณ์ที่มีความดันสูงกว่าบรรยากาศ ในโรงงานที่ใช้คนงานตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไปหรือที่</p>	<p>ดังต่อไปนี้ ในกรณีที่เป็นตึกไม่เกิน ๓๐ ตันต่อวัน ในกรณีที่เป็นตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐๐ ตันต่อวันหรือในกรณีที่เป็นเหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐๐ ตันต่อวัน</p> <p>(ง) ระบบดับเพลิงทุกขนาด</p> <p><u>(๕) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด</u></p> <p><u>(๖) งานอำนวยความสะดวก</u></p> <p>ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p><u>ระดับภาคีวิศวกร</u></p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมอุตสาหการระดับ</p>	<p>๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ</p> <p>(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ฉ) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัย ที่มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป หรือที่มี</p>	<p>๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง</p> <p>๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า</p> <p>๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ</p> <p>ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท</p> <p>(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพและการจัดการ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
<p>ลงทุนตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ง) ระบบดับเพลิงที่มีมูลค่ารวมกันตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p>	<p>ภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานวางโครงการทุกประเภท และทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต</p> <p>(ก) โรงงานที่ใช้คนงานไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบคน หรือโรงงานที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ข) การผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการ</p>	<p>พื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(๒) งานอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการควบคุมมลพิษ การบำบัดของเสียการกำจัดสารพิษ การกำจัดวัตถุอันตราย การจัดการกากกัมมันตรังสี หรือการกำจัดสิ่งใด ๆ ของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือที่มีการลงทุนตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(๓) ระบบระบายอากาศ ระบบแสงสว่าง และระบบอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมมลพิษ การบำบัดของเสีย การกำจัดสารพิษ</p>	<p>ระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท</p> <p>(๒) งานวางโครงการ</p> <p>(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ข) ระบบการผลิต การสร้าง หรือ การประกอบ สิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือ กึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือ การแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
	<p>ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด หรือการเคลือบโลหะ และการอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้คนงานไม่เกินสามร้อยคน หรือที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ค) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตดังต่อไปนี้ ในกรณีที่เป็นตีบุกไม่เกิน ๑๐ ตันต่อวัน ในกรณีที่เป็นตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐ ตันต่อวันหรือในกรณีที่เป็นเหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐ ตันต่อวัน</p> <p>(ง) ระบบดับเพลิงทุกขนาด</p>	<p>การกำจัดวัตถุอันตราย การจัดการกากกัมมันตรังสี หรือการกำจัดสิ่งใด ๆ ของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือที่มีการลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ค) กระบวนการผลิตที่มีปฏิกิริยาเคมี ใช้สารไวไฟ ใช้สารอันตราย ใช้การกลั่นลำดับส่วน หรือกระทำภายในอุปกรณ์ที่มีความดันสูงกว่าบรรยากาศในโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือที่มีการลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>(ง) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัย ที่มีมูลค่ารวมกัน</p>	<p>สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ตีบุก</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
	<p>(๓) งานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๔) งานอำนวยความสะดวกทุกประเภทและทุกขนาด ที่ลงทุนไม่เกิน สองร้อย ล้านบาท โดยไม่รวมค่าที่ดิน</p> <p>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ</p> <p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม อุตสาหการ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ได้ ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p>	<p>ตั้งแต่สามล้านบาทขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(จ) ระบบหรือเครื่องจักรที่ใช้ในระบบการผลิต ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ ระบบอัจฉริยะ หรือระบบความปลอดภัย สำหรับทำ ผลิตภัณฑ์ ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ ที่ใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือที่มีการลงทุนตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไป โดยไม่รวมค่าที่ดิน</p>	<p>๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง</p> <p>๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า</p> <p>๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ</p> <p>ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p> <p>(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรม การผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพและการจัดการ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>ระบบโลจิสติกส์ ที่ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ฉ) ระบบดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด</p> <p>(ค) งานออกแบบและคำนวณ</p> <p>(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงาน โรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ข) ระบบการผลิต การสร้าง หรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>เคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานที่ประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิตภัณฑ์ ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานที่ประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) ดีบุก ๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า ๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ <p>ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท</p> <p>(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มี</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>การประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพและการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ฉ) ระบบดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด</p> <p>(ค) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต</p> <p>(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงาน ที่โรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรม อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรม อุตสาหกรรม พ.ศ.</p>
			<p>(ข) ระบบการผลิต การสร้าง หรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือ กึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การ เคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือ การแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุน ไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาทโดยไม่รวมค่า ที่ดิน</p> <p>(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบ กึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติหรือ ระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานที่ประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะ ให้บริษัทที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ดีบุกไม่เกิน ๓๐ เมตริกตันต่อวัน</p> <p>๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐๐ เมตริกตันต่อวัน</p> <p>๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า ไม่เกิน ๒๐๐ เมตริกตันต่อวัน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์ เพื่อสันติ จากกระบวนการผลิตดีบุก ไม่เกิน ๓๐ เมตริกตันต่อวัน ตะกั่ว ทองแดงหรือพลวงไม่เกิน ๒๐๐ เมตริกตันต่อวัน เหล็กหรือเหล็กกล้า ไม่เกิน ๒๐๐ เมตริกตันต่อวัน</p> <p>(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรม การผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพและการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>(ฉ) ระบบดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด</p> <p>(๕) งานพิจารณาตรวจสอบและงานอำนวยความสะดวกทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร</p> <p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ได้เฉพาะงาน ประเภทและขนาด ดังนี้</p> <p>(๑) งานวางโครงการ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานที่ประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติหรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานที่ประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) ดีบุก ๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า ๔) กากกัมมันตรังสีตาม กฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์ เพื่อสันติ</p> <p>ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท</p> <p>(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพและการจัดการระบบโลจิสติกส์ มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>(ฉ) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำหรือป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ โฟม หรือสารดับเพลิงอื่น เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบล้านบาท หรือมีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(๒) งานออกแบบและคำนวณ</p> <p>(ก) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพและการจัดการ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>ระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๑๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ข) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำ หรือป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ โฟม หรือสารดับเพลิงอื่น เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินห้าล้านบาท หรือมีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต</p> <p>(ก) โรงงานตามกฎหมาย ว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>เคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานที่ประกอบกิจการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ดีบุกไม่เกิน ๑๐ เมตริกต่อวัน</p> <p>๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐ เมตริกต่อวัน</p> <p>๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า ไม่เกิน ๒๐ เมตริกต่อวัน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม พ.ศ.</p>
			<p>๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์ เพื่อสันติ จากกระบวนการผลิตดีบุก ไม่เกิน ๑๐ เมตริกตันต่อวัน ตะกั่ว ทองแดงหรือพลวงไม่เกิน ๒๐ เมตริกตันต่อวัน เหล็กหรือเหล็กกล้า ไม่เกิน ๒๐ เมตริกตันต่อวัน</p> <p>(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรม การผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพและการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>(ฉ) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำหรือป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ โฟม หรือสารดับเพลิงอื่น เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบล้านบาท หรือมีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ</p> <p>(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานที่ประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานที่</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>ประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) ดีบุก ๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า ๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ <p>ทุกประเภทขนาดไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหการในอุตสาหกรรม การผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มีการประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท</p> <p>(ฉ) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำหรือป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ โฟม หรือสารดับเพลิงอื่น เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบล้านบาท หรือมีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรม อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรม อุตสาหกรรม พ.ศ.</p>
			<p>(๕) งานอำนวยการใช้ ทุกประเภทที่มีขนาดการลงทุน ไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท</p> <p><u>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ</u></p> <p>ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับ ภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุต สาหกรรม ได้ตามงาน ประเภท และ ขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p> <p>ข้อ ๙ การกำหนดขนาดเงิน ลงทุนตามข้อบังคับนี้ให้พิจารณาจาก ทรัพย์สินถาวร ได้แก่ อาคาร และ เครื่องจักร โดยไม่รวมค่าที่ดิน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด</p> <p>ข้อ ๑๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวงกำหนด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ พ.ศ.</p>
			<p>สาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับให้ผู้นั้นประกอบกิจการงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ</p>

ร่าง
ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่.../.... เมื่อวันที่และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานให้คำปรึกษา

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือ กึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ หรือสถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ หรือสถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ดีบุก

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มี การประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท

(๒) งานวางโครงการ

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือ กึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ดีบุก

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มี การประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ฉ) ระบบดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๓) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงาน โรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ดีบุก

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มี การประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ฉ) ระบบดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๔) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงาน ที่โรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาทโดยไม่รวมค่าที่ดิน

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติหรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ดีบุกไม่เกิน ๓๐ เมตริกตันต่อวัน

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐๐ เมตริกตันต่อวัน

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้าไม่เกิน ๒๐๐ เมตริกตันต่อวัน

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ จากกระบวนการผลิตดีบุกไม่เกิน ๓๐ เมตริกตันต่อวัน ตะกั่ว ทองแดงหรือพลวงไม่เกิน ๒๐๐ เมตริกตันต่อวัน เหล็กหรือเหล็กกล้า ไม่เกิน ๒๐๐ เมตริกตันต่อวัน

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มี การประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๘๐๐ ล้านบาท

(ฉ) ระบบดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัยทุกขนาด

(๕) งานพิจารณาตรวจสอบและงานอำนวยความสะดวก ใช้ ทุกประเภททุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้เฉพาะงานประเภทและขนาด ดังนี้

(๑) งานวางโครงการ

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติหรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ดีบุก

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

ทุกประเภทที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มี การประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท

(ฉ) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำหรือป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ

เช่น การใช้ก๊าซ โฟม หรือสารดับเพลิงอื่น เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบล้านบาท หรือมีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(๒) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มี การประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๑๐๐ ล้านบาท

(ข) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำหรือป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ โฟม หรือสารดับเพลิงอื่น เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินห้าล้านบาท หรือมีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ดีบุกไม่เกิน ๑๐ เมตริกต่อวัน

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไม่เกิน ๒๐ เมตริกต่อวัน

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า ไม่เกิน ๒๐ เมตริกต่อวัน

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ จากกระบวนการผลิตดีบุกไม่เกิน ๑๐ เมตริกตันต่อวัน ตะกั่ว ทองแดงหรือพลวงไม่เกิน ๒๐ เมตริกตันต่อวัน เหล็กหรือเหล็กกล้า ไม่เกิน ๒๐ เมตริกตันต่อวัน

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรมบริการที่มี การประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท

(ฉ) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำหรือป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ โฟม หรือสารดับเพลิงอื่น เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบล้านบาท หรือมีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(๔) งานพิจารณาตรวจสอบ

(ก) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น การวางผังโรงงาน หรือการวางผังการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรในโรงงานที่มีการลงทุนไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท

(ข) ระบบการผลิต การสร้างหรือการประกอบสิ่งใด ๆ กระบวนการผลิตวัสดุสำเร็จรูปหรือ กิ่งสำเร็จรูป การหลอม การหล่อ การรีด การเชื่อม การกลึง การเคลือบโลหะ การอบชุบ การชุบ หรือการแปรรูปโลหะ ไม้ หรือวัสดุอื่น ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท

(ค) ระบบสนับสนุนการผลิต ระบบความปลอดภัย ระบบกึ่งอัตโนมัติ ระบบอัตโนมัติ หรือระบบอัจฉริยะ สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ สถานประกอบการที่มีการลงทุนไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท

(ง) การถลุงแร่และการทำโลหะให้บริสุทธิ์ที่มีปริมาณการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ดีบุก

๒) ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง หรือพลวง ไป

๓) เหล็กหรือเหล็กกล้า

๔) กากกัมมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

ทุกประเภทขนาดไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท

(จ) ระบบการจัดการด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมการผลิตหรืออุตสาหกรรม บริการที่มี การประเมินความเสี่ยง การจัดการความปลอดภัย การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพ และการจัดการระบบโลจิสติกส์ ที่มีการลงทุนไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท

(ฉ) ระบบดับเพลิงด้วยน้ำหรือป้องกันอัคคีภัย ซึ่งไม่ใช่ระบบดับเพลิงแบบพิเศษ เช่น การใช้ก๊าซ โฟม หรือสารดับเพลิงอื่น เป็นต้น ที่มีมูลค่ารวมกันไม่เกินสิบล้านบาท หรือมีพื้นที่ป้องกัน อัคคีภัยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(๕) งานอำนวยการใช้ ทุกประเภทที่มีขนาดการลงทุนไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๙ การกำหนดขนาดเงินลงทุนตามข้อบังคับนี้ให้พิจารณาจากทรัพย์สินถาวร ได้แก่ อาคาร และเครื่องจักร โดยไม่รวมค่าที่ดิน

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกร เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวงกำหนด สาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับให้ ผู้นั้นประกอบการงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกสภาวิศวกร

สรุปสาระสำคัญร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติ ของผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.

๑. สภาพปัญหา

เนื่องด้วยงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันซึ่งวิทยาการและเทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมก้าวหน้า ไปอย่างรวดเร็ว งานวิศวกรรมบางประเภทอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนคุณภาพของสิ่งแวดล้อม สมควรแก้ไขปรับปรุงงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งกฎหมายอื่นที่กำหนดเกี่ยวกับ ความปลอดภัยทางด้านวิศวกรรม จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยได้ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ และให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มีผลบังคับใช้วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๖)

๒. ประโยชน์

เพื่อกำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับวุฒิวิศวกร ระดับสามัญวิศวกร ระดับภาคีวิศวกร และระดับภาคีวิศวกรพิเศษ

๓. สาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม

๓.๑ กำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้สอดคล้องกับสิทธิการประกอบวิชาชีพฯ ตามข้อบังคับเดิม

๓.๒ ระดับวุฒิวิศวกร สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

๓.๓ กำหนดงาน ประเภท และขนาดของงานที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร และระดับภาคีวิศวกร ให้สอดคล้องเป็นไปตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ อย่างเหมาะสม

๓.๔ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาตฯ

ตารางเปรียบเทียบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.</p>
<p>ข้อ ๙ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมมีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ระบบประปาที่มีอัตราการกำลังผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(๒) ระบบน้ำสะอาดสำหรับโรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ ที่มีอัตราการกำลังผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(๓) ระบบน้ำเสียสำหรับชุมชนโรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่สามารถรองรับน้ำเสียใน</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร</p> <p>ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม</p>	<p>ข้อ ๑๑ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม มีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ระบบประปาที่มีอัตราการกำลังผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๕๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(๒) ระบบน้ำสะอาดสำหรับ</p> <p>(ก) ชุมชนหรืออาคารที่มีอัตราการผลิตหรืออัตราการจ่ายน้ำสูงสุดตั้งแต่ ๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.</p>
<p>อัตราการกำลังสูงสุดตั้งแต่ ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(๔) ระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่สำหรับชุมชน โรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มีอัตราการกำลังผลิตสูงสุดตั้งแต่ ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(๕) ระบบการพัฒนาพื้นที่หรือแหล่งน้ำที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับ</p> <p>(ก) น้ำฝนหรือน้ำฝนที่ยังขังอยู่ที่มีปริมาณรวมสูงสุดตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(ข) น้ำทิ้งหรือน้ำบาดาลที่มีปริมาณรวมสูงสุดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p>	<p>สิ่งแวดล้อม ได้เฉพาะงานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณา ตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวกได้ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้</p> <p>(๑) งานออกแบบและคำนวณ</p>	<p>(ข) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานทุกขนาดของระบบน้ำสะอาด</p> <p>(ค) นิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมทุกขนาดของระบบน้ำสะอาด</p> <p>(๓) ระบบน้ำเสียสำหรับ</p> <p>(ก) ชุมชนหรืออาคารที่สามารถรองรับน้ำเสียในอัตราการกำลังสูงสุดตั้งแต่ ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(ข) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานทุกขนาดของระบบน้ำเสีย</p>	<p>สิ่งแวดล้อม ได้เฉพาะงานวางโครงการงานออกแบบและผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวกได้ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร</p> <p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อมได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.</p>
<p>(๖) ระบบควบคุมมลพิษทางอากาศของสถานที่ที่มีแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีปริมาตรการระบายอากาศตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป</p> <p>(๗) ระบบการจัดการมลภาวะทางเสียงสำหรับโรงงานหรืออาคารสาธารณะที่มีค่าระดับเสียงเกินมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด</p> <p>(๘) ระบบการฟื้นฟูสภาพดินที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๓,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือระบบการฟื้นฟูสภาพน้ำที่มีอัตราการไหลสูงสุดตั้งแต่ ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(๙) ระบบขยะมูลฝอยในสถานที่ดังต่อไปนี้</p>	<p>(ก) ระบบน้ำ สะอาดสำหรับโรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ ที่มีอัตราการกำลังผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p> <p>(ข) ระบบน้ำเสียสำหรับชุมชน โรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่สามารถรองรับน้ำเสียในอัตราการกำลังสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p> <p>(ค) ระบบขยะมูลฝอยในสถานที่ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ชุมชนที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน</p> <p>๒) โรงงาน อาคาร สาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มี</p>	<p>(ค) นิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมทุกขนาดของระบบน้ำเสีย</p> <p>(๔) ระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่สำหรับ</p> <p>(ก) ชุมชนหรืออาคารที่สามารถรองรับน้ำทิ้งในอัตราการกำลังสูงสุดตั้งแต่ ๓๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(ข) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานทุกขนาดของระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่</p> <p>(ค) นิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม</p>	<p>(๑) งานออกแบบและคำนวณ</p> <p>(ก) ระบบประปาที่มีอัตราการกำลังผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p> <p>(ข) ระบบน้ำสะอาดสำหรับ</p> <p>๑) ชุมชนหรืออาคารที่มีอัตราการผลิตหรืออัตราการจ่ายน้ำไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p> <p>๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่มีอัตราจ่ายน้ำสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p> <p>(ค) ระบบน้ำเสียสำหรับ</p> <p>๑) ชุมชนหรืออาคารที่สามารถรองรับน้ำเสียในอัตราการกำลังสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.</p>
<p>(ก) ชุมชนที่มีปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป(ข) โรงงาน อาคาร สาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มีปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป</p> <p>(ค) แหล่งที่ทำให้มีการติดเชื้อที่มีปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ ๑๕ กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป</p> <p>(ง) แหล่งที่ทำให้มีสารกัมมันตภาพรังสีปนเปื้อนทุกขนาด</p> <p>(๑๐) ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรมทุกขนาด</p> <p>(๑๑) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบขึ้นไป หรือที่มี</p>	<p>ปริมาณขยะมูลฝอย ไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน</p> <p>๓) แหล่งที่ทำให้มีการติดเชื้อที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน ๓๐ กิโลกรัมต่อวัน</p> <p>(ง) ระบบดับเพลิงและป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๔,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิตงานพิจารณาตรวจสอบหรืองานอำนวยความสะดวกและทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ</p>	<p>ทุกขนาดของระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่</p> <p>(๕) ระบบระบายน้ำสำหรับ</p> <p>(ก) พื้นที่ที่มีปริมาณน้ำรวมกันตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(ข) พื้นที่จัดสรรที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินทุกขนาดของพื้นที่จัดสรรที่ดิน</p> <p>(๖) ระบบควบคุมมลพิษทางอากาศของสถานที่ที่มีแหล่งกำเนิดมลพิษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม และ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่มีปริมาตรการระบายอากาศตั้งแต่ ๓๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป</p>	<p>๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่มีระบบน้ำเสียสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p> <p>(ง) ระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่สำหรับ</p> <p>๑) ชุมชนหรืออาคารที่สามารถรองรับน้ำทิ้งในอัตราค่าถังสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p> <p>๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่มีระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่สูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p> <p>(จ) ระบบระบายน้ำสำหรับ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.</p>
<p>พื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p>	<p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อมได้ ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p>	<p>(๗) ระบบการจัดการมลภาวะทางเสียงหรือความสั่นสะเทือนสำหรับโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน อาคารหรืออาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่มีค่าเกินมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด</p> <p>(๘) ระบบการฟื้นฟูสภาพดินหรือระบบการฟื้นฟูสภาพน้ำที่มีการปนเปื้อนที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๓,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(๙) ระบบการจัดการขยะมูลฝอยในสถานที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) ชุมชนที่มีปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ ๕,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป</p>	<p>๑) พื้นที่ที่มีปริมาณน้ำรวมกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p> <p>๒) พื้นที่จัดสรรที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินไม่เกิน ๔๙๙ แปลงของพื้นที่จัดสรรที่ดิน หรือพื้นที่โครงการไม่เกิน ๑๐๐ ไร่</p> <p>(ฉ) ระบบควบคุมมลพิษทางอากาศของสถานที่ที่มีแหล่งกำเนิดมลพิษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่มีปริมาตรการระบายอากาศไม่เกิน ๙๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.</p>
		<p>(ข) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรืออาคารสาธารณะหรืออาคารขนาดใหญ่ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ที่มีปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป</p> <p>(ค) แหล่งที่ทำให้มีมูลฝอยติดเชื้อตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขทุกขนาด</p> <p>(ง) แหล่งที่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนของวัสดุกำมันตรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติทุกขนาด</p> <p>(๑๐) ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรมทุกขนาด</p>	<p>(ข) ระบบการจัดการขยะมูลฝอยในสถานที่ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ชุมชนที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน</p> <p>๒) โรงงาน อาคาร สาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน</p> <p>(ข) ระบบดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบขึ้นไปหรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๔,๐๐๐ ตารางเมตร</p> <p>(ฅ) ระบบน้ำบาดาลหรือระบบเติมน้ำลงในชั้นน้ำบาดาลที่มี</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.</p>
		<p>(๑๑) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบขึ้นไป หรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>(๑๒) ระบบน้ำบาดาลหรือระบบเติมน้ำลงในชั้นน้ำบาดาล ที่มีปริมาณตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป</p> <p>(๑๓) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับงานวิศวกรรมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม</p>	<p>ปริมาณไม่เกิน ๒,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน</p> <p>(๑) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับงานวิศวกรรมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมทุกขนาด</p> <p>(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบหรืองานอำนวยความสะดวกและทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ</p> <p>ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วย หลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของ ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม พ.ศ.</p>
			<p>ภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อมได้ ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องมีการ วินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์ และ คุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขา วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ตามข้อบังคับ นี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็น ผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของ คณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็น ที่สุด ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ.</p>
			<p>ตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้ จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ</p>

ร่าง
ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ วิสามัญ ครั้งที่.../.... เมื่อวันที่และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ...”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ได้ทุกงาน ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ได้เฉพาะงานวางโครงการ งานออกแบบและคำนวณ งานควบคุมการสร้างการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวกได้ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาด ดังนี้

(๑) งานออกแบบและคำนวณ

(ก) ระบบประปาที่มีอัตราการกำลังผลิตสูงสุดไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

(ข) ระบบน้ำสะอาดสำหรับ

๑) ชุมชนหรืออาคารที่มีอัตราการผลิตหรืออัตราการจ่ายน้ำไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตร

ต่อวัน

๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่มีอัตราการจ่ายน้ำสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตร

ต่อวัน

(ค) ระบบน้ำเสียสำหรับ

๑) ชุมชนหรืออาคารที่สามารถรองรับน้ำเสียในอัตรากำลังสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่มีระบบน้ำเสียสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

(ง) ระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่สำหรับ

๑) ชุมชนหรืออาคารที่สามารถรองรับน้ำทิ้งในอัตรากำลังสูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่มีระบบการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่สูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

(จ) ระบบระบายน้ำสำหรับ

๑) พื้นที่ที่มีปริมาณน้ำรวมกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

๒) พื้นที่จัดสรรที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินไม่เกิน ๔๙๙ แปลงของพื้นที่จัดสรรที่ดิน หรือพื้นที่โครงการไม่เกิน ๑๐๐ ไร่

(ฉ) ระบบควบคุมมลพิษทางอากาศของสถานที่ที่มีแหล่งกำเนิดมลพิษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่มีปริมาตรการระบายอากาศไม่เกิน ๙๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง

(ช) ระบบการจัดการขยะมูลฝอยในสถานที่ดังต่อไปนี้

๑) ชุมชนที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน

๒) โรงงาน อาคารสาธารณะ หรืออาคารขนาดใหญ่ที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน

(ซ) ระบบดับเพลิงหรือป้องกันอัคคีภัยที่มีมูลค่ารวมตั้งแต่สามล้านบาทต่อระบบขึ้นไปหรือที่มีพื้นที่ป้องกันอัคคีภัยไม่เกิน ๔,๐๐๐ ตารางเมตร

(ฅ) ระบบน้ำบาดาลหรือระบบเติมน้ำลงในชั้นน้ำบาดาลที่มีปริมาณไม่เกิน ๒,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

(ฎ) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับงานวิศวกรรมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมทุกขนาด

(๒) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวกและทุกขนาด

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ระดับภาคีวิศวกรรมพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมได้ ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมายกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับให้ผู้นั้นประกอบการทำงาน นั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกสภาวิศวกร

สรุปสาระสำคัญร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติ ของผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.

๑. สภาพปัญหา

เนื่องด้วยงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันซึ่งวิทยาการและ เทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรมก้าวหน้า ไปอย่างรวดเร็ว งานวิศวกรรมบางประเภทอาจส่งผลกระทบต่อความ ปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนคุณภาพของเคมี สมควรแก้ไขปรับปรุงงาน ประเภท และขนาดของงาน ในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน รวมทั้งกฎหมาย อื่นที่กำหนดเกี่ยวกับ ความปลอดภัยทางด้านวิศวกรรม จึง จำเป็นต้องออกกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพ วิศวกรรม และ วิชา ชีพ วิศวกรรม ควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยได้ประกาศราชราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ และให้ใช้บังคับเมื่อ พ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราช กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มีผลบังคับใช้วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๖)

๒. ประโยชน์

เพื่อกำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบ วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎหมายกำหนดสาขา วิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ ของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับวุฒิวิศวกร ระดับสามัญวิศวกร ระดับภาคีวิศวกร และระดับภาคี วิศวกรพิเศษ

๓. สาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม

๓.๑ กำหนดขอบเขตความสามารถในการประกอบ วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ให้สอดคล้องกับสิทธิการประกอบ วิชาชีพฯ ตามข้อบังคับเดิม

๓.๒ ระดับวุฒิวิศวกร สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขา วิศวกรรมเคมี ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

๓.๓ กำหนดงาน ประเภท และขนาดของงานที่มีการ แก้ไขเพิ่มเติมในสาขาวิศวกรรมเคมี ให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาต ระดับสามัญวิศวกร และระดับภาคีวิศวกร ให้สอดคล้อง เป็นไปตามกฎหมายกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรม และวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ อย่างเหมาะสม

๓.๔ ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ สามารถประกอบวิชาชีพฯ สาขาวิศวกรรมเคมี ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดที่ระบุ ไว้ในใบอนุญาตฯ

ตารางเปรียบเทียบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ

สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
<p>ข้อ ๑๐ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาวิศวกรรมเคมีมีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้า เพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามกำหนด ที่ใช้เงินลงทุนตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า</p> <p>(๒) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่ทำให้วัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลง</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร</p> <p>ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้ทุกงานทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้</p>	<p>ข้อ ๑๒ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาวิศวกรรมเคมีมีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้าเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด ที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(๒) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่ทำให้วัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ</p>	<p>ระดับวุฒิวิศวกร</p> <p>ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้ทุกงานทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>ระดับสามัญวิศวกร</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
<p>คุณสมบัติทางกายภาพหรือเปลี่ยนแปลงสถานะเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามกำหนด ที่ใช้เงินลงทุนตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า ทั้งนี้ เฉพาะที่ ประกอบด้วยกระบวนการผลิตของหน่วยการผลิตตาม (๙)</p> <p>(๓) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่มีวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เป็นวัตถุดิบหรือวัตถุดิบที่ผลิตเป็นวัตถุดิบหรือวัตถุดิบที่อาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสถิตได้ ที่ใช้เงินลงทุนตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดิน หรือที่ใช้กำลัง</p>	<p>(๑) <u>งานวางโครงการ งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ และงาน อำนวยการใช้</u> ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๒) <u>งานออกแบบและคำนวณ</u> ยกเว้นประเภทและขนาดดังนี้</p> <p>(ก) ระบบการเก็บหรือขนถ่ายที่กระทำภายในโรงงาน หรือเพื่อส่งออกนอกโรงงานซึ่งวัตถุดิบ อัตราย สารเคมี สารพิษ หรือวัตถุดิบหรือวัตถุดิบที่อาจก่อให้เกิดการระเบิด หรือเกิดไฟฟ้า สถิตที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ เมตรกตันขึ้นไป</p> <p>(ข) กระบวนการผลิตทุกขนาดที่ใช้หรือก่อให้เกิดวัตถุ</p>	<p>ทางกายภาพหรือเปลี่ยนแปลงสถานะเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนดที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(๓) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่มีวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เป็นวัตถุดิบหรือวัตถุดิบที่อาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสถิตได้ที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(๔) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่ใช้หรือก่อให้เกิดสารพิษ หรือสารไวไฟ หรือ</p>	<p>ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้</p> <p>(๑) งานวางโครงการ ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๒) งานออกแบบและคำนวณทุกขนาด ดังนี้</p> <p>(ก) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้าเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด</p> <p>(ข) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่ทำให้วัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
<p>ตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า</p> <p>(๔) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่ใช้สารเคมีที่เป็นวัตถุอันตรายเพื่อเป็นสารผสมหรือเป็นสารช่วยในการผลิต</p> <p>(๕) กระบวนการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมีภายใต้ความดันตั้งแต่ ๓ บรรยากาศขึ้นไป หรือต่ำกว่าความดัน ๑ บรรยากาศ</p> <p>(๖) กระบวนการจัดการหรือบำบัดของเสียจากกระบวนการผลิตของโรงงาน หรือสถานประกอบการที่ใช้สารเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวเคมี ตัวเร่ง</p>	<p>อันตราย สารเคมี สารพิษ หรือสารไวไฟ</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร</p> <p>ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้</p> <p>(๑) งานควบคุมการผลิต และงานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภท และทุกขนาด</p> <p>(๒) งานอำนวยความสะดวก ใช้ ยกเว้นประเภทและขนาดดังนี้</p>	<p>วัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายทุกขนาด</p> <p>(๕) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมีภายใต้ความดันเกจตั้งแต่ ๒ บรรยากาศขึ้นไป หรือความดันต่ำกว่า ๑ บรรยากาศสมบูรณ์</p> <p>(๖) กระบวนการจัดการหรือบำบัดของเสียจากกระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการ ที่ใช้สารเคมีตัวเร่งปฏิกิริยาเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวภาพ หรือหน่วยการผลิตที่ช่วยในการบำบัดของเสีย ที่ใช้กำลังใน</p>	<p>ทางกายภาพหรือเปลี่ยนแปลงสถานะ เพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด</p> <p>(ค) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่มีวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เป็นวัตถุผงหรือวัตถุดิบ เม็ด ซึ่งอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสถิตได้</p> <p>(ง) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี</p> <p>(จ) กระบวนการจัดการหรือบำบัดของเสียจากกระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วย</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
<p>ปฏิบัติการชีวภาพ หรือหน่วยการผลิตที่ช่วยในการบำบัดของเสียที่ใช้เงินลงทุนตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไปโดยไม่รวมค่าที่ดินหรือที่ใช้กำลังในกระบวนการบำบัดของเสียตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า</p> <p>(๗) ระบบการเก็บหรือขนถ่ายที่กระทำภายในโรงงานหรือเพื่อส่งออกนอกโรงงานซึ่งวัตถุดิบทราย สารเคมี สารพิษ หรือวัตถุผงหรือวัตถุเม็ดอันอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้า สลิตที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ เมตริกตันขึ้นไป</p> <p>(๘) กระบวนการผลิตทุกขนาดที่ใช้หรือก่อให้เกิดวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือสารไวไฟ</p>	<p>(ก) ระบบการเก็บหรือขนถ่ายที่กระทำภายในโรงงานหรือเพื่อส่งออกนอกโรงงานซึ่งวัตถุดิบทราย สารเคมี สารพิษ หรือวัตถุผงหรือวัตถุเม็ดอันอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้า สลิตที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ เมตริกตันขึ้นไป</p> <p>(ข) กระบวนการผลิตทุกขนาดที่ใช้หรือก่อให้เกิดวัตถุอันตราย สารเคมี สารพิษ หรือสารไวไฟ</p> <p>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ</p> <p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม</p>	<p>กระบวนการบำบัดของเสียตั้งแต่ ๒๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(๗) ระบบการเก็บ ขนส่ง หรือขนถ่ายซึ่งวัตถุดิบทรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุดิบอันตราย สารเคมี หรือวัตถุผงหรือวัตถุเม็ด ซึ่งอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสลิตได้ที่มีขนาดตั้งแต่ ๒๐ เมตริกตันขึ้นไป</p> <p>(๘) กระบวนการผลิตที่มีหรือประกอบด้วยอุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) ระบบหอกลับหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์ และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้ความ</p>	<p>โรงงานหรือสถานประกอบการ ที่ใช้สารเคมีตัวเร่งปฏิกิริยาเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวภาพ หรือหน่วยการผลิตที่ช่วยในการบำบัดของเสีย ที่ใช้กำลังในกระบวนการบำบัดของเสีย</p> <p>(ฉ) กระบวนการผลิตที่มีหรือประกอบด้วยอุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ระบบหอกลับหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์ และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารร่วมกับ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
<p>(๙) กระบวนการผลิตที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้า ของหน่วยการผลิตดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) หอกลิ้น หอดูดซับ หอดูดซึม อุปกรณ์สกัดสาร ถึงตกตะกอน หรือเครื่องตกผลึกที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า</p> <p>(ข) อุปกรณ์แยกสารแบบอื่น ๆ เช่น เครื่องแยกสารโดยใช้เยื่อห่อแลกเปลี่ยนไอออน หรือเครื่องกรองแบบอัดแน่นที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า</p>	<p>ควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีได้ ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p>	<p>แตกต่างของจุดเดือดของสารร่วมกับการกระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(ข) ระบบอุปกรณ์แยกสารแบบอื่น ๆ เช่น เครื่องแยกสารโดยใช้เยื่อแผ่นหรือเครื่องกรองแบบอัดแน่น ที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(ค) ระบบอุปกรณ์แยกขนาดแบบอื่น ๆ เช่น ถังกรอง ไซโคลน หรือเครื่องกำจัดฝุ่นละอองด้วยไฟฟ้าสถิต ที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p>	<p>กระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์</p> <p>๒) ระบบอุปกรณ์แยกสารแบบอื่น ๆ เช่น เครื่องแยกสารโดยใช้เยื่อแผ่น หรือเครื่องกรองแบบอัดแน่น</p> <p>๓) ระบบอุปกรณ์แยกขนาดแบบอื่น ๆ เช่น ถังกรอง ไซโคลน หรือเครื่องกำจัดฝุ่นละอองด้วยไฟฟ้าสถิต</p> <p>๔) ระบบเครื่องต้มระเหยหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการที่โมเลกุลบริเวณผิวของเหลวกลายเป็นโมเลกุลของไอ โดยการลดความดันหรือได้รับความร้อนหรือทั้ง</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
<p>(ค) อุปกรณ์แยกขนาดแบบอื่น ๆ เช่น ถังกรอง ไซโคลน หรือเครื่องกำจัดฝุ่นละอองด้วยไฟฟ้าสถิตที่ใช้กำลังในกระบวนการผลิตตั้งแต่ ๗.๕ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า</p> <p>(ง) เครื่องต้มระเหยหรือเตาเผากระบวนการผลิตที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๑๐ กิโลวัตต์ขึ้นไปหรือเทียบเท่า</p> <p>(จ) เครื่องปฏิกรณ์ทุกขนาด</p> <p>(๑๐) ระบบดับเพลิงทุกขนาดของโรงงานอุตสาหกรรมเคมี</p>		<p>(ง) ระบบเครื่องต้มระเหยหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการที่โมเลกุลบริเวณผิวของเหลวกลายเป็นโมเลกุลของไอ โดยการลดความดันหรือได้รับความร้อนหรือทั้งสองอย่างซึ่งขึ้นอยู่กับความดันไออิ่มตัว ซึ่งมีปริมาณความจุเกิน ๕๐๐ ลิตรขึ้นไป หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(จ) ระบบเครื่องปฏิกรณ์ซึ่งมีลักษณะเป็นภาชนะหรือเป็นลักษณะอื่นที่มีปฏิกิริยาเคมีเกิดขึ้น หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหรือพันธะทางเคมี ซึ่งอาจใช้หรือไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาเพื่อผลิตสารหรือผลิตภัณฑ์ซึ่งมีสมบัติแตกต่างจากสาร</p>	<p>สองอย่าง ซึ่งขึ้นอยู่กับความดันไออิ่มตัว</p> <p>๕) ระบบเครื่องปฏิกรณ์ซึ่งมีลักษณะเป็นภาชนะหรือเป็นลักษณะอื่น ที่มีปฏิกิริยาเคมีเกิดขึ้นหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหรือพันธะทางเคมี ซึ่งอาจใช้หรือไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาเพื่อผลิตสารหรือผลิตภัณฑ์ซึ่งมีสมบัติแตกต่างจากสารตั้งต้น ที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี</p> <p>๖) ระบบหอดูดซับหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของแข็ง และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุสำหรับแยกหรือกำจัดสาร</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
		<p>ตั้งต้น ที่อาศัยปฏิบัติการภายใต้ความดันเกจตั้งแต่ ๓ บรรยากาศขึ้นไปหรือต่ำกว่า ๑ บรรยากาศสัมบูรณ์ โดยใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือมีกำลังการผลิตตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง หรือมีขนาดตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป</p> <p>(ฉ) ระบบหอดูดซับหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของแข็ง และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุสำหรับแยกหรือกำจัดสาร ที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(ช) ระบบหอดูดซึมหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัด</p>	<p>๓) ระบบหอดูดซึม หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของไหล และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางเพื่อสร้างพื้นที่การถ่ายเทมวล</p> <p>๔) ระบบหอสกัดสารหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ต้องการซึ่งเป็นองค์ประกอบในของผสมโดยใช้ตัวทำละลายที่เหมาะสมละลายออกมา และหมายรวมถึงการใช้สารพาหนะในการทำปฏิกิริยากับสารที่ต้องการในของผสมเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
		<p>สารซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของไหล และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางเพื่อสร้างพื้นที่การถ่ายเทมวล ที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(ข) ระบบหอสกัดสารหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ต้องการ ซึ่งเป็นองค์ประกอบในของผสมโดยใช้ตัวทำละลายที่เหมาะสมละลายออกมา และหมายรวมถึงการใช้สารพาหะในการทำปฏิกิริยากับสารที่ต้องการในของผสมเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์ ที่มีปริมาตรความจุเกิน ๑,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป หรือ</p>	<p>๙) ระบบเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนหรือระบบภาชนะที่ใช้แลกเปลี่ยนความร้อนผ่านตัวกลางที่เป็นน้ำหรือสารอินทรีย์เพื่อรับหรือถ่ายเทความร้อนอย่างต่อเนื่อง อุณหภูมิของสายให้ความร้อนทุกขนาด และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางสร้างพื้นที่การถ่ายเทความร้อนซึ่งมีพื้นที่ผิวรวมของวัสดุ</p> <p>๑๐) ระบบเตา ระบบเตาแยกสลาย หรือระบบเตาการสันดาปของเชื้อเพลิง หรือแหล่งพลังงานความร้อนอื่นในโรงงานอุตสาหกรรมเคมี ที่มีอุณหภูมิปฏิบัติการ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
		<p>ที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(ณ) ระบบเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนหรือระบบภาชนะที่ใช้แลกเปลี่ยนความร้อนผ่านตัวกลางที่เป็นน้ำหรือสารอื่นใดเพื่อรับหรือถ่ายเทความร้อนอย่างต่อเนื่อง อุณหภูมิของสายให้ความร้อนมากกว่า ๑๐๐ องศาเซลเซียส และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางสร้างพื้นที่การถ่ายเทความร้อนซึ่งมีพื้นที่ผิวรวมของวัสดุไม่น้อยกว่า ๕ ตารางเมตร หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p>	<p>๑๑) ระบบเครื่องตกผลึก ระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ใช้ความร้อนในการลดปริมาณของตัวทำละลายลง หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการลดหรือเพิ่มอุณหภูมิทำให้สารละลายอยู่ในสภาพอิ่มตัวยิ่งยวด และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการเติมสารใด ๆ ที่ทำให้สมบัติของตัวทำละลายหรือตัวถูกละลายเปลี่ยนไป และเกิดการตกผลึกเป็นของแข็งแยกออกมา</p> <p>๑๒) ระบบหอแลกเปลี่ยนไอออนหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารโดยใช้การแลกเปลี่ยนไอออนหรือประจุ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
		<p>(ญ) ระบบเตา ระบบเตาแยกสลาย หรือระบบเตาการสันดาปของเชื้อเพลิงหรือแหล่งพลังงานความร้อนอื่นในโรงงานอุตสาหกรรมเคมี ที่มีอุณหภูมิปฏิบัติการตั้งแต่ ๕๐๐ องศาเซลเซียส หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๔๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(ฎ) ระบบเครื่องตกผลึก ระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ใช้ความร้อนในการลดปริมาณของตัวทำละลายลง หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการลดหรือเพิ่มอุณหภูมิทำให้สารละลายอยู่ในสภาพอิ่มตัวยิ่งยวด และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการเติมสาร</p>	<p>๑๓) ระบบถังตกตะกอนหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารด้วยแรงโน้มถ่วงของโลก</p> <p>๑๔) ระบบภาชนะรับแรงดันในกระบวนการผลิตหรือระบบภาชนะปิด ที่มีความดันภายในภาชนะและภายนอกภาชนะแตกต่างกัน</p> <p>(ข) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัยของโรงงาน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ได้แก่ โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับเคมีภัณฑ์หรือวัสดุเคมี หรือโรงงานกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม</p> <p>(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรือ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
		<p>ใด ๆที่ทำให้สมบัติของตัวทำละลายหรือตัวถูกละลายเปลี่ยนไป และเกิดการตกผลึกเป็นของแข็งแยกออกมา ซึ่งมีปริมาณความจุเกิน ๑,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(ฎ) ระบบหอแลกเปลี่ยนไอออนหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารโดยใช้การแลกเปลี่ยนไอออนหรือประจุ ซึ่งมีปริมาณความจุเกิน ๑,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป หรือที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(ฐ) ระบบถังตกตะกอนหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารด้วยแรง</p>	<p>งานอำนวยความสะดวกใช้ ทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>ระดับภาคีวิศวกร</p> <p>ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีระดับภาคีวิศวกรประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้เฉพาะงานประเภท และขนาดดังนี้</p> <p>(๑) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต หรืองานพิจารณาตรวจสอบทุกประเภทและทุกขนาด</p> <p>(๒) งานอำนวยความสะดวกใช้ทุกขนาดดังนี้</p> <p>(ก) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
		<p>โน้มถ่วงของโลก ที่ใช้กำลังตั้งแต่ ๗.๕๐ กิโลวัตต์หรือเทียบเท่าขึ้นไป</p> <p>(จ) ระบบภาชนะรับแรงดันในกระบวนการผลิตหรือระบบภาชนะปิดที่มีความดันภายในภาชนะและภายนอกภาชนะแตกต่างกันมากกว่า ๑.๕๐ เท่าของความดันบรรยากาศที่ระดับน้ำทะเล และมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางมากกว่า ๑๐๓ มิลลิเมตร</p> <p>(ค) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัยของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ได้แก่ โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับเคมีภัณฑ์หรือวัสดุเคมี หรือโรงงานกลั่นน้ำมันปิโตรเลียมทุกขนาด</p>	<p>หรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้าเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด</p> <p>(ข) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่ทำให้วัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติทางกายภาพหรือเปลี่ยนแปลงสถานะ เพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด</p> <p>(ค) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่มีวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เป็นวัตถุดิบหรือวัตถุ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
			<p>เม็ด ซึ่งอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสถิตได้</p> <p>(ง) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมีภายใต้ความดันเกจ</p> <p>(จ) กระบวนการจัดการหรือบำบัดของเสียจากกระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการ ที่ใช้สารเคมีตัวเร่งปฏิกิริยาเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวภาพ หรือหน่วยการผลิตที่ช่วยในการบำบัดของเสีย ที่ใช้กำลังในกระบวนการบำบัดของเสีย</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
			<p>(ข) กระบวนการผลิตที่มีหรือประกอบด้วยอุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ระบบหอกลับ หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์ และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารร่วมกับกระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์</p> <p>๒) ระบบอุปกรณ์แยกสารแบบอื่น ๆ เช่น เครื่องแยกสารโดยใช้เยื่อแผ่น หรือเครื่องกรองแบบอัดแน่น</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
			<p>๓) ระบบอุปกรณ์แยกขนาดแบบอื่น ๆ เช่น ถังกรองไซโคลน หรือเครื่องกำจัดฝุ่นละอองด้วยไฟฟ้าสถิต</p> <p>๔) ระบบเครื่องต้มระเหยหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการที่โมเลกุลบริเวณผิวของเหลวกลายเป็นโมเลกุลของไอ โดยการลดความดันหรือได้รับความร้อนหรือทั้งสองอย่าง ซึ่งขึ้นอยู่กับความดันไออิ่มตัว</p> <p>๕) ระบบหอดูดซับหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของแข็ง และหมาย</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
			<p>รวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุสำหรับแยกหรือกำจัดสาร</p> <p>๖) ระบบหอดูดซึม หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสาร ซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของไหล และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางเพื่อสร้างพื้นที่การถ่ายเทมวล</p> <p>๗) ระบบหอสกัดสาร หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ต้องการซึ่งเป็นองค์ประกอบในของผสมโดยใช้ตัวทำละลายที่เหมาะสมละลายออกมา และหมายรวมถึงการใช้สารพาหะในการทำปฏิกิริยากับ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
			<p>สารที่ต้องการในของผสมเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์</p> <p>๘) ระบบเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนหรือระบบภาชนะที่ใช้แลกเปลี่ยนความร้อนผ่านตัวกลางที่เป็นน้ำหรือสารอินทรีย์เพื่อรับหรือถ่ายเทความร้อนอย่างต่อเนื่อง อุณหภูมิ ของสายให้ความร้อนทุกขนาดและหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางสร้างพื้นที่การถ่ายเทความร้อนซึ่งมีพื้นที่ผิวรวมของวัสดุ</p> <p>๙) ระบบเตา ระบบเตาแยกสลาย หรือระบบเตาการสันดาปของเชื้อเพลิง หรือแหล่งพลังงาน</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
			<p>ความร้อนอื่นในโรงงานอุตสาหกรรมเคมี ที่มีอุณหภูมิปฏิบัติการ</p> <p>๑๐) ระบบเครื่องตกผลึก ระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ใช้ความร้อนในการลดปริมาณของตัวทำละลายลง หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการลดหรือเพิ่มอุณหภูมิทำให้สารละลายอยู่ในสภาพอิ่มตัวยิ่งยวด และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการเติมสารใด ๆ ที่ทำให้สมบัติของตัวทำละลายหรือตัวถูกละลายเปลี่ยนไป และเกิดการตกผลึกเป็นของแข็งแยกออกมา</p> <p>๑๑) ระบบหอแลกเปลี่ยนไอออนหรือระบบภาชนะ</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
			<p>ที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารโดยใช้การแลกเปลี่ยนไอออนหรือประจุ</p> <p>๑๒) ระบบถังตกตะกอนหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารด้วยแรงโน้มถ่วงของโลก</p> <p>๑๓) ระบบภาชนะรับแรงดันในกระบวนการผลิตหรือระบบภาชนะปิด ที่มีความดันภายในภาชนะและภายนอกภาชนะ</p> <p>(ง) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัยของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ได้แก่ โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับเคมีภัณฑ์หรือวัสดุเคมี หรือโรงงานกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
			<p><u>ระดับภาคีวิศวกรพิเศษ</u></p> <p>ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีระดับภาคีวิศวกรพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต</p> <p>ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด</p>

<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.</p>
			<p>ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ</p>

ร่าง
ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
สาขาวิศวกรรมเคมี
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฉ) มาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕ สภาวิศวกรโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่../.... เมื่อวันที่และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้งาน ประเภท และขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ระดับวุฒิวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้ทุกงาน ทุกประเภท และทุกขนาด

ข้อ ๖ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีระดับสามัญวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานวางโครงการ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานออกแบบและคำนวณทุกขนาด ดังนี้

(ก) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้าเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด

(ข) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่ทำให้วัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติทางกายภาพหรือเปลี่ยนแปลงสถานะ เพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด

(ค) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่มีวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เป็นวัตถุดิบหรือวัตถุดิบ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสถิตได้

(ง) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี

(จ) กระบวนการจัดการหรือบำบัดของเสียจากกระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการ ที่ใช้สารเคมีตัวเร่งปฏิกิริยาเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวภาพ หรือหน่วยการผลิตที่ช่วยในการบำบัดของเสีย ที่ใช้กำลังในกระบวนการบำบัดของเสีย

(ฉ) กระบวนการผลิตที่มีหรือประกอบด้วยอุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ระบบหอกลับหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์ และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารร่วมกับกระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์

๒) ระบบอุปกรณ์แยกสารแบบอื่น ๆ เช่น เครื่องแยกสารโดยใช้เยื่อแผ่น หรือเครื่องกรองแบบอัดแน่น

๓) ระบบอุปกรณ์แยกขนาดแบบอื่น ๆ เช่น ถังกรอง ไส้โคลน หรือเครื่องกำจัดฝุ่นละอองด้วยไฟฟ้าสถิต

๔) ระบบเครื่องต้มระเหยหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการที่โมเลกุลบริเวณผิวของเหลวกลายเป็นโมเลกุลของไอ โดยการลดความดันหรือได้รับความร้อนหรือทั้งสองอย่าง ซึ่งขึ้นอยู่กับความดันไออิ่มตัว

๕) ระบบเครื่องปฏิกรณ์ซึ่งมีลักษณะเป็นภาชนะหรือเป็นลักษณะอื่น ที่มีปฏิกิริยาเคมีเกิดขึ้น หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหรือพันธะทางเคมี ซึ่งอาจใช้หรือไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาเพื่อผลิตสารหรือผลิตภัณฑ์ซึ่งมีสมบัติแตกต่างจากสารตั้งต้น ที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี

๖) ระบบหอดูดซับหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของแข็ง และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุสำหรับแยกหรือกำจัดสาร

๗) ระบบหอดูดซึม หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของไหล และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางเพื่อสร้างพื้นที่การถ่ายเทมวล

๘) ระบบหอสกัดสาร หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ต้องการซึ่งเป็นองค์ประกอบในของผสมโดยใช้ตัวทำละลายที่เหมาะสมละลายออกมา และหมายรวมถึงการใช้สารพาหะในการทำปฏิกิริยากับสารที่ต้องการในของผสมเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์

๙) ระบบเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนหรือระบบภาชนะที่ใช้แลกเปลี่ยนความร้อนผ่านตัวกลางที่เป็นน้ำหรือสารอื่นใดเพื่อรับหรือถ่ายเทความร้อนอย่างต่อเนื่อง อุณหภูมิของสายให้ความร้อนทุกขนาด และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางสร้างพื้นที่การถ่ายเทความร้อนซึ่งมีพื้นที่ผิวรวมของวัสดุ

๑๐) ระบบเตา ระบบเตาแยกสลาย หรือระบบเตาการสันดาปของเชื้อเพลิง หรือแหล่งพลังงานความร้อนอื่นในโรงงานอุตสาหกรรมเคมี ที่มีอุณหภูมิปฏิบัติการ

๑๑) ระบบเครื่องตกผลึก ระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ใช้ความร้อนในการลดปริมาณของตัวทำละลายลง หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการลดหรือเพิ่มอุณหภูมิทำให้สารละลายอยู่ในสภาพอิ่มตัวยิ่งยวด และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการเติมสารใด ๆ ที่ทำให้สมบัติของตัวทำละลายหรือตัวถูกละลายเปลี่ยนไป และเกิดการตกผลึกเป็นของแข็งแยกออกมา

๑๒) ระบบหอแลกเปลี่ยนไอออน หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารโดยใช้การแลกเปลี่ยนไอออนหรือประจุ

๑๓) ระบบถังตกตะกอนหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารด้วยแรงโน้มถ่วงของโลก

๑๔) ระบบภาชนะรับแรงดันในกระบวนการผลิตหรือระบบภาชนะปิด ที่มีความดันภายในภาชนะและภายนอกภาชนะแตกต่างกัน

(ข) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัยของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ได้แก่ โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับเคมีภัณฑ์หรือวัสดุเคมี หรือโรงงานกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม

(๓) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต งานพิจารณาตรวจสอบ หรืองานอำนวยความสะดวก ใช้ทุกประเภทและทุกขนาด

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมีระดับภาคีวิศวกร ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้เฉพาะงาน ประเภท และขนาดดังนี้

(๑) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต หรืองานพิจารณาตรวจสอบ ทุกประเภทและทุกขนาด

(๒) งานอำนวยความสะดวกทุกขนาด ดังนี้

(ก) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมี เคมีฟิสิกส์ ชีวเคมี หรือเคมีไฟฟ้าเพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด

(ข) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่ทำให้วัตถุดิบมีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติทางกายภาพหรือเปลี่ยนแปลงสถานะ เพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ตามที่กำหนด

(ค) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่มีวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เป็นวัตถุดิบหรือวัตถุดิบ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการระเบิดหรือเกิดไฟฟ้าสถิตได้

(ง) กระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการที่อาศัยปฏิกิริยาเคมีภายใต้ความดันแก๊ส

(จ) กระบวนการจัดการหรือบำบัดของเสียจากกระบวนการผลิตของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบการ ที่ใช้สารเคมีตัวเร่งปฏิกิริยาเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวภาพ หรือหน่วยการผลิตที่ช่วยในการบำบัดของเสีย ที่ใช้กำลังในกระบวนการบำบัดของเสีย

(ช) กระบวนการผลิตที่มีหรือประกอบด้วยอุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑) ระบบหอกลั่นหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์ และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้ความแตกต่างของจุดเดือดของสารร่วมกับกระบวนการอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์

๒) ระบบอุปกรณ์แยกสารแบบอื่น ๆ เช่น เครื่องแยกสารโดยใช้เยื่อแผ่น หรือเครื่องกรองแบบอัดแน่น

๓) ระบบอุปกรณ์แยกขนาดแบบอื่น ๆ เช่น ถังกรอง ไส้โคลน หรือเครื่องกำจัด ฟูลลอะองด้วยไฟฟ้าสถิต

๔) ระบบเครื่องต้มระเหยหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการที่โมเลกุลบริเวณผิวของเหลวกลายเป็นโมเลกุลของไอ โดยการลดความดันหรือได้รับความร้อนหรือทั้งสองอย่าง ซึ่งขึ้นอยู่กับความดันไออิ่มตัว

๕) ระบบหอดูดซับหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของแข็ง และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุสำหรับแยกหรือกำจัดสาร

๖) ระบบหอดูดซึม หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสาร ซึ่งเกิดการถ่ายเทมวลจากเฟสของไหลไปยังของไหล และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางเพื่อสร้างพื้นที่การถ่ายเทมวล

๗) ระบบหอสกัดสาร หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ต้องการซึ่งเป็นองค์ประกอบในของผสมโดยใช้ตัวทำละลายที่เหมาะสมละลายออกมา และหมายรวมถึงการใช้สารพาหะในการทำปฏิกิริยากับสารที่ต้องการในของผสมเพื่อใช้ในการแยกสารหรือผลิตภัณฑ์

๘) ระบบเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนหรือระบบภาชนะที่ใช้แลกเปลี่ยนความร้อนผ่านตัวกลางที่เป็นน้ำหรือสารอื่นใดเพื่อรับหรือถ่ายเทความร้อนอย่างต่อเนื่อง อุณหภูมิ ของสายให้ความร้อนทุกขนาด และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้วัสดุเป็นตัวกลางสร้างพื้นที่การถ่ายเทความร้อนซึ่งมีพื้นที่ผิวรวมของวัสดุ

๙) ระบบเตา ระบบเตาแยกสลาย หรือระบบเตาการสันดาปของเชื้อเพลิง หรือแหล่งพลังงานความร้อนอื่นในโรงงานอุตสาหกรรมเคมี ที่มีอุณหภูมิปฏิบัติการ

๑๐) ระบบเครื่องตกผลึก ระบบภาชนะที่ใช้แยกสารที่ใช้ความร้อนในการลดปริมาณของตัวทำละลายลง หรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการลดหรือเพิ่มอุณหภูมิทำให้สารละลายอยู่ในสภาพอิ่มตัวยิ่งยวด และหมายรวมถึงระบบภาชนะที่ใช้แยกสารโดยการเติมสารใด ๆ ที่ทำให้สมบัติของตัวทำละลายหรือตัวถูกละลายเปลี่ยนไป และเกิดการตกผลึกเป็นของแข็งแยกออกมา

๑๑) ระบบหอแลกเปลี่ยนไอออนหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารหรือกำจัดสารโดยใช้การแลกเปลี่ยนไอออนหรือประจุ

๑๒) ระบบถังตกตะกอนหรือระบบภาชนะที่ใช้แยกสารด้วยแรงโน้มถ่วงของโลก

๑๓) ระบบภาชนะรับแรงดันในกระบวนการผลิตหรือระบบภาชนะปิด ที่มีความดันภายในภาชนะและภายนอกภาชนะ

(ฉ) ระบบดับเพลิงหรือระบบป้องกันอัคคีภัยของโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ได้แก่ โรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับเคมีภัณฑ์หรือวัสดุเคมี หรือโรงงานกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมเคมีระดับภาคีวิศวกรรมพิเศษ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเคมี ได้ตามงาน ประเภท และขนาดที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมเคมี ตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ซึ่งประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามระดับ และสาขาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามกฎหมายกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับให้ผู้นั้นประกอบการทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่างานจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกสภาวิศวกร

สรุปสาระสำคัญร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.

๑. สภาพปัญหา

เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งมีการแพร่ระบาดไปทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยส่งผลกระทบต่อในวงกว้าง ทั้งด้านสาธารณสุข เศรษฐกิจสังคม ความมั่นคง ตลอดจนการดำรงชีวิตของประชาชน รวมถึงการปฏิบัติตามหลักวิถีใหม่ (New Normal) ซึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ทั้งในหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคการศึกษาเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน รวมถึงการยื่นคำขอรับรองมาตรฐานในการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๑

๒. ประโยชน์

เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่สถาบันการศึกษาในการตรวจประเมินหลักสูตรเพื่อรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม โดยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการยื่นคำขอรับรองมาตรฐานในการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ ตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๑

๓. สาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม

๓.๑ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมค่าคำขอรับรองปริญญา ให้มีความเหมาะสม และรองรับกับวิธีการยื่นคำขอรับรองปริญญา ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

๓.๒ กำหนดแยกอัตราค่าธรรมเนียมค่าใช้จ่ายระหว่างการตรวจประเมินฯ ณ สถาบันการศึกษา กับการตรวจประเมินฯ ด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อประโยชน์และอำนวยความสะดวกให้กับสถาบันการศึกษา

๓.๓ กำหนดอัตราค่าคำขอรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ เพื่อรองรับการดำเนินงานตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๑

ตารางเปรียบเทียบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..)

พ.ศ.

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	<p>หมายเหตุ</p>
<p>โดยที่ เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก</p> <p>อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ข) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการ เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๐ และโดยความเห็นชอบของ</p>	<p>โดยที่ เป็นการสมควรแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก ตลอดจนการเรียกเก็บอัตราค่าธรรมเนียม การยื่นคำขอการรับรองหลักสูตรโดยวิธีอี เล็ก ทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่สถาบันการศึกษา รวมถึงการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการยื่นคำขอรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ</p> <p>อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ข) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้</p>	<p>คำปรารภ</p>

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	<p>หมายเหตุ</p>
<p>สภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้</p>		
<p>ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑”</p>	<p>ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.”</p>	<p>-</p>
<p>ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าธรรมเนียมจากสมาชิกและบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๔๓</p>	<p>-</p>	<p>-</p>
<p>ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้ “ค่าจดทะเบียนสมาชิก” หมายความว่า เงินที่สภาวิศวกรเรียกเก็บเป็นค่าแรกเข้าในการสมัครเป็นสมาชิกสภาวิศวกร</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	<p>หมายเหตุ</p>
<p>“ค่าบำรุง” หมายความว่า เงินที่สภาวิศวกรเรียกเก็บจากสมาชิกสภาวิศวกรเป็นรายห้าปี เพื่อใช้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร</p> <p>“ค่าธรรมเนียม” หมายความว่า เงินที่สภาวิศวกรเรียกเก็บจากสมาชิกสภาวิศวกรหรือบุคคลภายนอกที่ขอรับบริการจากสภาวิศวกร</p>		
<p>ข้อ ๕ สภาวิศวกรกำหนดอัตราค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายข้อบังคับนี้</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>ข้อ ๖ ในกรณีสมาชิกซึ่งได้ชำระค่าจดทะเบียนสมาชิกรายปี ตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าธรรมเนียมจากสมาชิกและบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๔๓ไว้ต่อสภาวิศวกรอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับและยังไม่หมดอายุ ให้ถือว่าได้ชำระค่าจดทะเบียนและ</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	<p>หมายเหตุ</p>
<p>ค่าบำรุงตามข้อบังคับนี้ แต่เมื่อจะชำระค่าบำรุงสมาชิกในครั้งต่อไป ให้ชำระค่าบำรุงตามข้อบังคับนี้</p>		

บัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม
ที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	
<p>ก. ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าจดทะเบียนสมาชิก ทั้งประเภทสามัญหรือวิสามัญ ครั้งละ ๕๐๐ บาท</p>	-	คงเดิม
<p>ข. ค่าบำรุง ค่าบำรุงที่เรียกเก็บจากสมาชิกรายห้าปี (เศษของปีให้คิดเป็นปี) คนละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท</p>	-	คงเดิม
<p>ค. ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิก หรือบุคคลภายนอก</p>	-	คงเดิม
<p>๑. ค่าหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม หรือหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ฉบับภาษาอังกฤษ ฉบับละ ๕๐๐ บาท</p>	-	คงเดิม

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	
<p>๒. ค่าคำขอใบแทนกรณีเอกสารสูญหาย ชำรุดหรือเปลี่ยนแปลงรายละเอียด ดังนี้</p> <p>๒.๑ บัตรสมาชิก ฉบับละ ๕๐ บาท</p> <p>๒.๒ ใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมหรือหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ฉบับละ ๕๐๐ บาท</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๓. ค่าคำขอข้อมูลสมาชิก ชื่อละ ๒๕ บาท</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๔. ค่าคำขอออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรเอเปคอายุสามปีฉบับละ ๑,๐๐๐บาท</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๔/๑ ค่าคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรเอเปค ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท อายุสามปี</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๕. ค่าการฝึกอบรม ตามอัตราที่คณะกรรมการสภาวิศวกรประกาศกำหนด สำหรับการฝึกอบรมแต่ละครั้งแต่ต้องไม่เกินวันละ๑,๕๐๐บาท</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	
<p>๖. ค่าสอบวัดผลความรู้ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามอัตราที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด สำหรับการสอบแต่ละครั้ง แต่ต้องไม่เกิน ครั้งละ ๓,๐๐๐ บาท</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๗. ค่ารับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือ วุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หลักสูตรละ ๑๕,๐๐๐ บาท</p>	<p>ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความลำดับที่ ๗ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>แก้ไขถ้อยคำให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น</p>

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	
	<p>“๗. ค่ายื่นคำขอรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หลักสูตรละ ๑๕,๐๐๐ บาท”</p>	
<p>๘. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปตรวจรับรอง หลักสูตรในอัตรา ดังนี้</p>	<p>ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความลำดับที่ ๘ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“๘. ค่าใช้จ่ายในการตรวจประเมินหลักสูตรเพื่อรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ณ สถาบันการศึกษาในอัตรา ดังนี้</p>	<p>แก้ไขถ้อยคำให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยคงอัตราเดิม</p>

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	
<p>๘.๑ ภายในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ครั้งละ ๒๕,๐๐๐ บาท</p> <p>๘.๒ ภาคกลาง (ยกเว้นจังหวัดตาม ๘.๑) ภาค ตะวันตก และภาคตะวันออก ครั้งละ ๓๕,๐๐๐ บาท</p> <p>๘.๓ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งละ ๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๘.๔ ภาคเหนือ ครั้งละ ๕๕,๐๐๐ บาท</p> <p>๘.๕ ภาคใต้ ครั้งละ ๕๕,๐๐๐ บาท</p>	<p>๘.๑ ภายในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ครั้งละ ๒๕,๐๐๐ บาท</p> <p>๘.๒ ภาคกลาง ยกเว้นจังหวัดตาม ๘.๑ ภาค ตะวันตก และภาคตะวันออก ครั้งละ ๓๕,๐๐๐ บาท</p> <p>๘.๓ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งละ ๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๘.๔ ภาคเหนือ ครั้งละ ๕๕,๐๐๐ บาท</p> <p>๘.๕ ภาคใต้ ครั้งละ ๕๕,๐๐๐ บาท”</p>	<p>คงอัตราเดิม</p>

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	
	<p>ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลำดับที่ ๘/๑ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอกพ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>“๘/๑ ค่าใช้จ่ายตรวจประเมินหลักสูตรเพื่อรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ หลักสูตรละ ๒๕,๐๐๐ บาท”</p>	<p>เพื่อรองรับการรับรองหลักสูตรโดยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานและเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่สถาบันการศึกษา</p>
<p>๙. ค่าค่าขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาทอายุสามปี</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๑๐. ค่าค่าขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาทอายุสามปี</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๑๑. ค่าใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔	ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.	
๑๒. ค่าใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท	-	คงเดิม
๑๓. ค่าคำขอใบแทนใบรับรองผลการทดสอบความรู้ระดับภาคีวิศวกร กรณีใบรับรองชำรุดหรือสูญหาย ฉบับละ ๑๕๐ บาท	-	คงเดิม
๑๔. ค่าคำขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวอายุหนึ่งปี ฉบับละ ๑,๕๐๐ บาท	-	คงเดิม
๑๕. ค่าคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวอายุหนึ่งปี ฉบับละ ๑,๕๐๐ บาท	-	คงเดิม
๑๖. ค่าใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ฉบับละ ๓,๕๐๐ บาท	-	คงเดิม
๑๗. ค่าใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าว ฉบับละ ๓,๕๐๐ บาท	-	คงเดิม
๑๘. ค่าคำขอรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ หลักสูตรละ ๖๘,๐๐๐ บาท	-	คงเดิม

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	
<p>๑๙. ค่าใช้จ่ายในการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรละ ๑๔๐,๐๐๐ บาท</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๒๐. ค่าใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ระดับวิศวกร ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท ระดับวิศวกรวิชาชีพ ฉบับละ ๓,๐๐๐ บาท</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>๒๑. ค่าต่ออายุใบรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ระดับวิศวกร ฉบับละ ๕๐๐ บาท ระดับวิศวกรวิชาชีพ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท</p>	<p>-</p>	<p>คงเดิม</p>
	<p>ข้อ ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลำดับที่ ๒๒ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>เพื่อกำหนดค่าธรรมเนียมในการยื่นคำขอรับรองมาตรฐานในการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพตามข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๑</p>

<p>ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔</p>	<p>ร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.</p>	
	<p>“๒๒. ค่าคำขอรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพตามอัตราที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด แต่ต้องไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อมาตรฐาน”</p>	

ร่าง

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจาก
สมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..)

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก ตลอดจนการเรียกเก็บอัตราค่าธรรมเนียม การยื่นคำขอ การรับรองหลักสูตรโดยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่สถาบันการศึกษา รวมถึงการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการยื่นคำขอรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ข) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่สามัญสภาวิศวกร เมื่อวันที่ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่..) พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความลำดับที่ ๗ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๗. ค่ายื่นคำขอรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหลักสูตรละ ๑๕,๐๐๐ บาท”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความลำดับที่ ๘ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๘. ค่าใช้จ่ายในการตรวจประเมินหลักสูตรเพื่อรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปัตร์ ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ณ สถาบันการศึกษาในอัตรา ดังนี้

๘.๑ ภายในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ครั้งละ ๒๕,๐๐๐ บาท

๘.๒ ภาคกลาง ยกเว้นจังหวัดตาม ๘.๑ ภาคตะวันตก และภาคตะวันออก ครั้งละ ๓๕,๐๐๐ บาท

๘.๓ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งละ ๕๐,๐๐๐ บาท

๘.๔ ภาคเหนือ ครั้งละ ๕๕,๐๐๐ บาท

๘.๕ ภาคใต้ ครั้งละ ๕๕,๐๐๐ บาท”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลำดับที่ ๘/๑ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑

“๘/๑ ค่าใช้จ่ายตรวจประเมินหลักสูตรเพื่อรับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร ในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ หลักสูตรละ ๒๕,๐๐๐ บาท”

ข้อ ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นลำดับที่ ๒๒ ของ ค. ในบัญชีท้ายข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยการกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๑

“๒๒. ค่าคำขอรับรองมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพและมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพตาม อัตราที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด แต่ต้องไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อมาตรฐาน”

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกสภาวิศวกร

ฉบับเสนอที่ประชุมใหญ่วิสามัญสภาวิศวกร

สรุปสาระสำคัญร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ พ.ศ.

๑. สภาพปัญหา

เนื่องจากปัจจุบันมีการส่งเสริมความร่วมมือทางการค้า และการบริการระหว่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกต่อการเคลื่อนย้ายผู้ให้บริการวิชาชีพด้านวิศวกรรม ภายใต้ข้อตกลงระหว่างประเทศ ซึ่งมีข้อตกลงยอมรับร่วมกันในเรื่องคุณสมบัติของผู้ให้บริการวิชาชีพวิศวกรรม และการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องของประเทศที่เข้าไปทำงาน รวมถึงเพื่อประโยชน์ต่อการส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาวิชาชีพและมาตรฐานวิชาชีพพร้อมกันต่อไป

๒. ประโยชน์

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการขึ้นทะเบียนวิชาชีพวิศวกรรมตามข้อตกลงระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวกับการให้บริการวิศวกรรมข้ามแดน นอกเหนือจากข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม

๓. สาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม

๓.๑ กำหนดเรื่องคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของวิศวกรวิชาชีพต่างชาติที่ประสงค์จะขึ้นทะเบียน เช่น ไม่เป็นผู้มีภูมิลาเนาถาวรในประเทศไทย มีสถานะเป็นผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพจากองค์กรขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการวิชาชีพจากประเทศต้นทางที่วิศวกรวิชาชีพถือสัญชาติหรือประเทศที่วิศวกรต่างชาติมีที่พำนัก แล้วแต่กรณี รวมถึงไม่อยู่ในระหว่างการถูกพักใช้หรือเพิกถอนการได้รับอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนฯ

๓.๒ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ

๓.๓ กำหนดเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศไทย รวมถึงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนดเพื่อประโยชน์ของประเทศไทย

๓.๔ กำหนดการสิ้นสุดและการเพิกถอนการขึ้นทะเบียน

ร่าง
ข้อบังคับสภาวิศวกร
ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ เพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร ในการส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการขึ้นทะเบียนวิชาชีพวิศวกรรมตามข้อตกลงระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวกับการให้บริการวิศวกรรมข้ามแดน นอกเหนือจากข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ฎ) และมาตรา ๘ (๗) ประกอบมาตรา ๗ (๘) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎกระทรวงกำหนดการดำเนินการอื่นอันเป็นวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๖๐ สภาวิศวกรโดยมติที่ประชุมใหญ่..... เมื่อวันที่ และโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“วิศวกรวิชาชีพต่างชาติขึ้นทะเบียน” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งได้รับอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมจากประเทศที่สภาวิศวกรประกาศกำหนดที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจากสภาวิศวกรให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ทั้งนี้ ตามข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี และให้หมายความรวมถึงความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (เอเปค) ด้วย

หมวด ๑

คุณสมบัติเฉพาะ และลักษณะต้องห้ามของวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ

ข้อ ๔ ผู้ขอขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เป็นผู้มีภูมิถิ่นอาศัยในประเทศไทย

(๒) ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพจากองค์กรขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการวิชาชีพจากประเทศต้นทางที่วิศวกรวิชาชีพถือสัญชาติหรือประเทศที่วิศวกรต่างชาติมีที่พำนัก แล้วแต่กรณี

(๓) ไม่อยู่ในระหว่างการถูกพักใช้หรือเพิกถอนการได้รับอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมจากประเทศต้นทางหรือประเทศที่วิศวกรต่างชาติมีที่พำนัก แล้วแต่กรณี

(๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติจากสภาวิศวกร ตามข้อ ๑๑ (๒) (๓) หรือ (๔)

(๕) มีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามเพิ่มเติม ตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด

หมวด ๒

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ

ข้อ ๕ ให้ผู้ประสงค์ขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ยื่นคำขอพร้อมชำระค่าคำขอขึ้นทะเบียนต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอขึ้นทะเบียนและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกร กำหนด

เอกสารหลักฐานตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) หนังสือรับรองการปฏิบัติงานของวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ซึ่งออกโดยนิติบุคคลผู้ว่าจ้าง หรือนายจ้างในประเทศไทย โดยระบุรายละเอียดชื่อผู้ยื่นคำขอ ตำแหน่ง และระยะเวลาการปฏิบัติงาน

(๒) สำเนาหนังสือเดินทาง

(๓) สำเนาใบอนุญาตหรือใบรับรองการขึ้นทะเบียนให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมที่ออกโดยประเทศต้นทางของผู้ยื่นคำขอ ที่สภาวิศวกรเข้าร่วมเป็นองค์กรสมาชิกที่มีวัตถุประสงค์เพื่อยอมรับคุณสมบัติ วิศวกรวิชาชีพตามกรอบความสามารถวิศวกรในระดับสากลและส่งเสริมการเคลื่อนย้ายวิศวกรวิชาชีพข้ามพรมแดน

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการสภาวิศวกรดำเนินการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติในนามของสภาวิศวกร เมื่อผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๗ เมื่อคณะกรรมการสภาวิศวกรเห็นสมควรให้ขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ หรือในกรณีที่มีมติไม่รับขึ้นทะเบียน ให้สำนักงานสภาวิศวกรมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอนั้นทราบโดยเร็ว ทั้งนี้ มติของคณะกรรมการสภาวิศวกรให้ถือเป็นที่สุด

ให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากสภาวิศวกร กรณีผู้ยื่นคำขอไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายใน กำหนดเวลา ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติอีกต่อไป

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติแล้วให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนให้แก่ผู้นั้น

ใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด ให้มีอายุไม่เกินหนึ่งปีโดยพิจารณาจากระยะเวลาการจ้างงานในประเทศเป็นสำคัญ

ข้อ ๘ วิศวกรวิชาชีพต่างชาติขึ้นทะเบียนที่ประสงค์จะต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ให้ยื่นคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ พร้อมชำระค่าคำขอต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ต่อสำนักงานสภาวิศวกร ตามแบบคำขอต่ออายุทะเบียนและหลักฐานที่คณะกรรมการสภาวิศวกร กำหนดภายในหกสิบวัน แต่ไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันที่ใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ สิ้นอายุ กรณีไม่ยื่นภายในกำหนดถือว่าไม่ประสงค์ต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ

ให้นำข้อ ๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้กับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาต่ออายุใบรับรองการขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ โดยอนุโลม

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติแล้ว ให้สำนักงานสภาวิศวกรออกใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรต่างชาติให้แก่ผู้นั้น

ใบรับรองการต่ออายุทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนด โดยให้มีอายุไม่เกินหนึ่งปีนับจากวันที่หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเดิมสิ้นอายุ โดยพิจารณาจากระยะเวลาการทำงานในประเทศเป็นสำคัญ

หมวด ๓

หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
ของวิศวกรวิชาชีพต่างชาติขึ้นทะเบียน

ข้อ ๙ วิศวกรวิชาชีพต่างชาติขึ้นทะเบียนมีหน้าที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศไทย รวมถึงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการสภาวิศวกรกำหนดในการให้บริการวิชาชีพร่วมกับวิศวกรวิชาชีพของประเทศไทย (Collaboration with the local professional engineer) หรือการให้บริการวิชาชีพอิสระ (Independent practice) ภายใต้ข้อตกลงการให้บริการวิศวกรรมข้ามแดน

หมวด ๔

การสิ้นสุดและการเพิกถอนการขึ้นทะเบียน

- ข้อ ๑๐ การขึ้นทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติสิ้นสุดลง เมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้
- (๑) ตาย
 - (๒) คณะกรรมการสภาวิศวกรมีมติเพิกถอนการขึ้นทะเบียน
 - (๓) ขาดต่อการขึ้นทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพจากองค์กรขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการวิชาชีพจากประเทศต้นทางที่วิศวกรวิชาชีพถือสัญชาติหรือประเทศที่วิศวกรต่างชาติมีที่พำนักแล้วแต่กรณี
 - (๔) อยู่ในระหว่างการถูกพักใช้หรือเพิกถอนการได้รับอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมจากประเทศต้นทางหรือประเทศที่วิศวกรต่างชาติมีที่พำนัก แล้วแต่กรณี
 - (๕) ขาดต่ออายุทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้
 - (๖) ทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติสิ้นสุดลง
- ข้อ ๑๑ คณะกรรมการสภาวิศวกรมีอำนาจเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเมื่อเกิดกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้กับวิศวกรวิชาชีพต่างชาติขึ้นทะเบียน
- (๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้
 - (๒) แสดงข้อความหรือหลักฐานอันเป็นเท็จในคำขอขึ้นทะเบียนหรือคำขอต่ออายุการขึ้นทะเบียน ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ
 - (๓) กระทำการที่เป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้
 - (๔) มีการกระทำหรือพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งอันทำให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแห่งวิชาชีพอย่างร้ายแรง

ในกรณีที่ปรากฏพฤติการณ์อันเข้าข่ายการเพิกถอนทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างชาติตามวรรค
หนึ่ง ให้เลขาธิการสภาวิศวกรเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการกำกับการขึ้นทะเบียนวิศวกร
และวิศวกรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการขึ้นทะเบียนของวิศวกรวิชาชีพต่างชาตินั้น ๆ เพื่อดำเนินการสอบสวน
ข้อเท็จจริงพร้อมเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการสภาวิศวกรโดยเร็ว

ข้อ ๑๒ คำขอ ใบสมัคร หนังสือแจ้งใบรับรอง การอนุญาต คำสั่งทางปกครองหรือการ
ดำเนินการใด ๆ ตามข้อบังคับนี้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลและธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์
ของกฎหมาย ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าใช้บังคับได้และมีผลโดยชอบด้วยข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกสภาวิศวกร